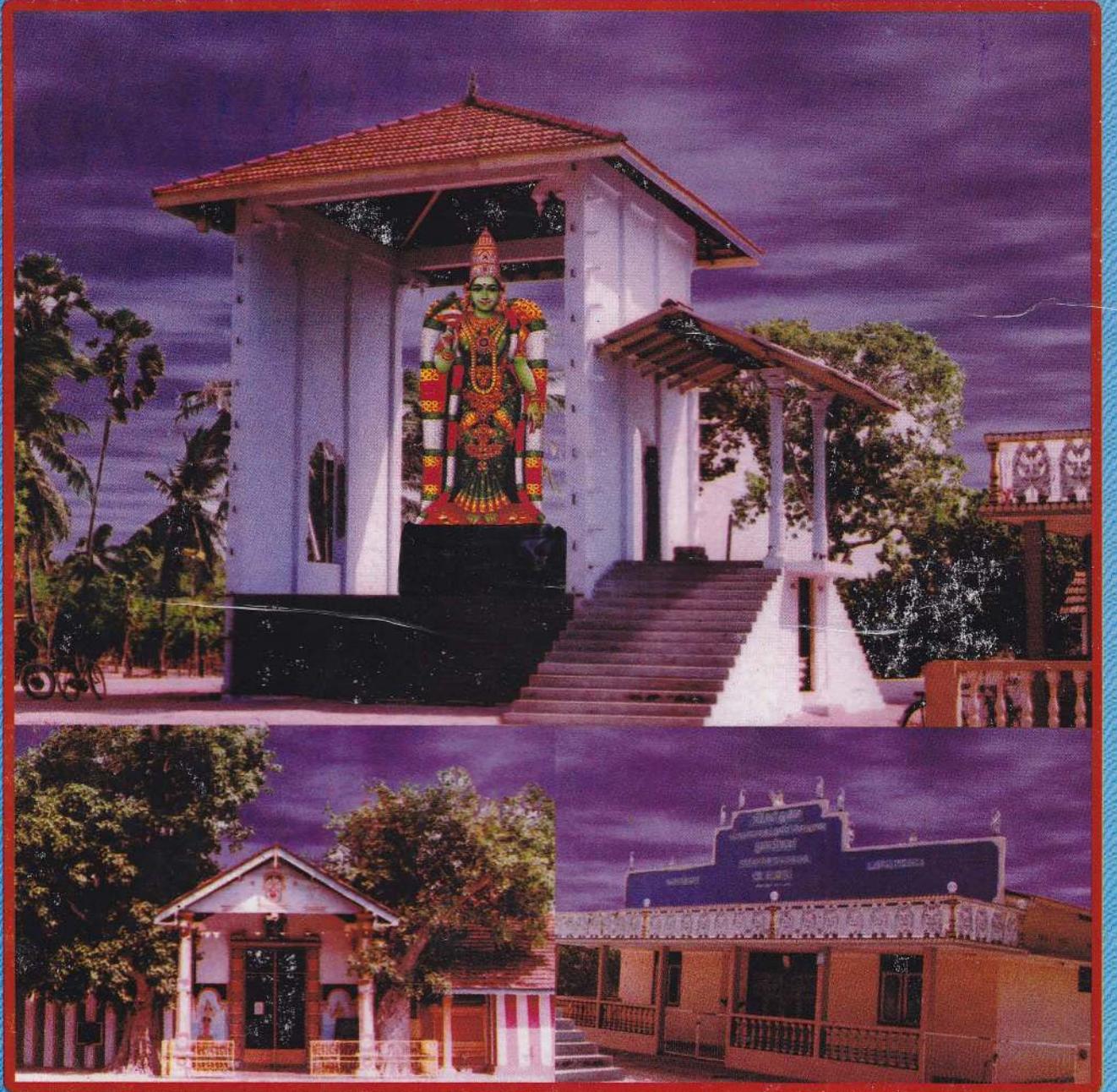

உ.
சிவமயம்

யாழ் - நாயன்மார்கட்டு

ஸ்ரீ இராசராசேஸ்வரி (பேய்ச்சி) அம்பாள் ஆலய

சித்திரத்தேர் மலர்

உ
தேவி துணை

யாழ். நாயன்மார்கட்டு
ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி (பேய்ச்சி) அம்பாள் ஆலயச்

சுத்தரத் தேர்த் திருமலர்

வெளியீடு :
ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி (பேய்ச்சி) அம்பாள் ஆலயப்
பரிபாலன சபை, திருப்பணிச்சபை,
நாயன்மார்கட்டு,
யாழ்ப்பாணம்.
27.07.2006

நூல்	:	யாழ்ப்பாணம் நாயன்மார்கட்டு ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி (பேய்ச்சி) அம்பாள் ஆலயச் சித்திரத் தேர்த் திருமலர்
வெளியீடு	:	ஆலயப் பரிபாலன, திருப்பணிச் சபைகள் நாயன்மார்கட்டு, யாழ்ப்பாணம்.
பதிப்பு	:	27.07.2006
அச்சுப் பதிப்பு	:	பாரதி பதிப்பகம், 430, காங்கேசந்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
பிரதிகள்	:	500
பக்கங்கள்	:	VI + 90
விலை	:	ரூபா 200/=

சித்திரத் தேர்த் திருமலர்

பொருளடக்கம்

அருளாசிச் செய்திகள்

01. ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்	01
02. மகோற்சவ பிரதமகுரு சிவஸ்ரீ சதா. மகாலிங்கசிவக் குருக்கள்	02
03. பிரதமகுரு சிவஸ்ரீ ச. மகேஸ்வரக் குருக்கள்	02அ

வாழ்த்துரைகள்

01. பேராசிரியர், கலாநிதி ச. மோகனதாஸ்	03
02. அரச அதிபர் திரு. க. கணேஷ்	04
03. பிரதேச செயலர் திருமதி ச. தெய்வேந்திரம்	05
04. பீடாதிபதி, கலாநிதி தி. கமலநாதன்	06
05. மாநகர ஆணையாளர் திரு. சி. வி. கே. சிவஞானம்	08
06. பரிபாலன சபைத் தலைவர் திரு. தி. தருமலிங்கம்	09
07. திருப்பணிச் சபைச் செயலர் திரு. சொ. தர்மகுலசிங்கம்	11
08. அரியாலை ஸ்ரீ ஞானவைரவர் கோயில் பரிபாலன சபையினர்	13
09. திரு. க. சண்முகலிங்கம் ஜே. பி.	15
10. பரிபாலன சபைச் செயலாளர் திரு. ச. சதாசிவம்	17

ஆலயத் திருப்பணிகளும் நன்றியும்

திருப்பணிச் சபைப் பொருளாளர் திரு. க. சிவராசா	18

ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி (பேய்ச்சி) அம்பாள்

வழிபாட்டுக் கவிதைகள்

01. மாயே மகாமாரி தாயே
கலிமாமணி மா. த. ந. வீரமணிஐயர்	07
02. இல்லை என்னாதருளும் இராஜராஜேஸ்வரி
திரு. நல்லைக்குமரன்	12
03. வித்தகப் பேய்ச்சியம்மன்
கலிமாமணி மா. த. ந. வீரமணிஐயர்	14

04	என்னுள்ளே நீயிருந்து என்றும் வாழி தீரு. இளங்கலி	16
05.	தீருப்பள்ளியெழுச்சி பண்டிதர், வித்துவான் க. கி. நடராஜன்	23
06.	தீருவுஞ்சல் கவிமாமணி ம. த. ந. வீரமணிய்யர்	26
07.	மீ இராஜராஜேஸ்வரி அஷ்டகம் பிரம்மபுரி தி. சதாசிவைய்யர்	30
08.	பேய்ச்சியம்மா எல்லாமுன் ஆட்சியம்மா கவிமாமணி ம. த. ந. வீரமணிய்யர்	32
09.	மீ இராஜராஜேஸ்வரி பஞ்சகம் தீரு. வெள்ளை அண்ணை	33
10.	மீ இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் கும்மி நாயன்மார்நாதன் கா. இரகுநாதன்	35
11.	மீ இராஜராஜேஸ்வரி பதிகம் அருட்கலி சி. விநாசித்தம்பி	37
12.	சீரான வாழ்விவமக்குச் சித்திக்கச் செய்திடம்மா கலாநிதி க. சொக்கலிங்கம்	43
13.	தேவியே நின்னருளைத் தா. வித்துவான் மகேஸ்வரி இராசேந்திரம்	44
14.	மீ இராஜராஜேஸ்வரி இரசனை தீரு. வெ. சிவசம்பு	45
15.	அருள் புகழ்மாலை i. சங்கடம் அகலச் சுகத்தருள்வாய்- ii. சுகமதான ஓர் வாழ்வைத் தாராயோ iii. அருளதனை வாரி நீயுந் தரவேணும் iv. அஞ்சலென்றருள் வழங்கும் அம்பாள் v. தருணமீதிலே தேடி அருள்வாயே கலிஞர் இ. குகதாசன்	47 48 48 49 50
16.	அருள்வாய் மீ இராஜராஜேஸ்வரியே நாயன்மர்கட்டு ப. மகேந்திரதாசன்	51
17.	தேவீ புகழ்மாலை கலிஞர் சேந்தன்	57
18.	கடைக்கண் பார்த்தருள் கல்யாணி கவிமாமணி ம. த. ந. வீரமணிய்யர்	59

19.	கும்பிடு ஞானம் குவலயத் தருள்வாய் கலிஞர் இ. குகதாசன்	81
20.	கண்குளிரக் காட்சி தந்தாள் கலிமாமணி ம. த. ந. வீரமணியார்	83
21.	கொஞ்சிநெஞ் சணைக்கின்ற தாய் கலிநாயகர் வி. கந்தவனம்	88

கட்டுரைகள்

01.	ஈழத்தில் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் தொன்மை பேராசிரியர் சி. க. சிற்றும்பலம்	52
02.	அன்னை வழிபாடு திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம்	55
03.	சக்தி வழிபாடு திரு. செ. தர்மகுலசிங்கம்	58
04.	ஈழத்து அம்மன் ஆலயங்கள் ~ ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை பேராசிரியர் செ. கிருஷ்ணராசா	60
05.	ஆலயப் பண்பாட்டில் மகோற்சவம் பேராசிரியர் ப. கோபாலகிருஷ்ணையர்	67
06.	தமிழ் இலக்கியத்தில் தேர் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்	72
07.	இரதோற்சவத்தின் சிறப்பு பிரம்மபுத்ரி இ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள்	80
08.	சரீரத்தின் வடிவமே சித்திரத் தேராகும் திரு. செ. பத்மநாதன்	82
09.	தேரோட்டம் வாழ்வின் நீரோட்டம் மகோற்சவ பிரதமகுரு சிவபுத்ரி சதா. மகாலிங்கசிவக் குருக்கள்	84
10.	அன்னை பாடல்கள் i. கலிஞர் இ. குகதாசன் ii. கலிமாமணி ம. த. ந. வீரமணியார்	87
11.	அன்னை வழிபாடு கலாநிதி பெ. இரகுபதி	88

ஆலய பரிபாலன சபையினர்

தேவி வணக்கம்

உருகாத எந்தமது மனமான பரறையினை
உன்கருணை யாலு ருக்கி
ஒளிவீச மெய்ஞ்ஞான கதிராகி எம்முளே
ஒங்கிநீ யிலகல் வேண்டும்
பெருகாத விழிகளினை மழைவார வைத்துனது
பெயர்னை நாவி லெழுதி
பேதைமை போக்கியுன் போதமே துணையெனும்
பேற்றினை அருளல் வேண்டும்
ஒருகாலு முன்னடிகள் மறவாத பெருமையினை
உத்தமப் பத்தி வலியை
உன்னடிய ராமிமமக் கிந்நிலையி லேநல்கி
உண்மையை உணர்த்தல் வேண்டும்
அருகாத வேபதம மலர்மேவு நற்றடம்
அழகுசெய வயல்கள் கூழ
அன்போடு நாயன்மார் கட்டினில் அமர்ந்தருளும்
அன்னையே பேய்ச்சி யுமையே.

ஆத் மூலவரின் தோற்றம்

அருளாசீச் செய்தி

ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசீக ஞானசம்பந்த
புரமாசாரீய ஸ்வாமிகள்,
நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தின்
இரண்டாவது குருமகா சந்திரான
ஆதீனமுதல்வர்

யாழ்ப்பாணம், நாயன்மார்கட்டில் எழுந்தருளி இருந்த அருளாசீ புரியும் இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாளுக்குப் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட சித்திரத்தேர் விழா நடைபெறுவதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க நல்வார்ப் பகுதியில் பல ஆலயங்கள் அமைந்திருப்பது பெரும் சிறப்பைக் கொண்டது.

இந்நிலையில் இந்த நாச்சிமார்கோயில் ஆலயம் நீண்டகாலமாகப் பேய்ச்சீயம்மனாக வழிபாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. வேண்டுவார் வேண்டும் வரத்தினையெல்லாம் ஈயும் பொருட்டு அண்ட சராசரங்களுக்கும் தாயாக விளங்கும் அன்னை இவ்வாலயத்தில் நீண்டகாலமாக எழுந்தருளி உள்ளாள். இவ்வம்மாளுக்கு இவ்வாண்டு நடைபெறும் விழாக்களில் தேர்த்திருவிழா மிகவும் சிறப்புடையதாகும்.

தேரின் தத்துவம் ஆன்ம ஈடேற்றத்தைக் கொண்டதாகும். மூன்று பாகங்களாக அமையப்படும் தேர் நம் உடல் அமைப்பினுடைய செயற்பாட்டை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. தேரின் நடுப்பகுதியில் இறைவன் எழுந்தருளுவது எம் உள்ளத்தில் இறைவனை எழுந்தருளச் செய்வதாகும். இத்தேர்த் திருப்பணியைச் சித்திர வடிவில் உருவாக்கியுள்ளார் சீவரத்தினம் ஜெயப்பிரகாஸ் அவர்கள். அவர்களையும் இத்தேர்ச் சிற்பத்தைச் செய்ய உதவிய அடியார்களையும் இறைவன் ஆசீர்வதிப்பாராக.

சித்திரத் தேர் விழாவை நிதர்சனமாக்கும் பொருட்டு வெளிவரும் மலர் எல்லோருக்கும் பயனுள்ளதாக அமைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு

ஆசியரை

ஆகம கீர்யா ஜோத், கீர்யா கீரம விஷாரதர்
சீவஸ்ரீ சதா. மகாநிங்கசீவக்குருக்கள் ஜே.பி.
அகில இலங்கைச் சைவக்குருமார் அர்ச்சகர்
சபைச் செயலர், நாயன்மார்கட்டு அரசடி
விநாயகர் ஆலயப் பிரதமகுரு,
நாயன்மார்கட்டு இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள்
ஆலய மகோற்சவ பிரதமகுரு.

சீகல ஜீவராசிகளும் உய்யும்படி இறைவன் நடாத்தும் பஞ்சகிருத்திய வழிபாடாக எமது ஆலயங்களில் 'பிரம்மோற்சவம்' என்று சிறப்பாகக் கூறப்படும் கொடியேற்றவிழா நடைபெறுகின்றது என்பதை நாம் யாவரும் நன்கு அறிந்திருக்கின்றோம். இந்தக் கொடியேற்ற விழாவில் தேர்த் திருவிழா மிகவும் சிறப்பான பெரிய திருவிழாவாக எமது ஆலயங்களில் நடாத்தப்படுகின்றது.

எமது யாழ். நாயன்மார்கட்டு இராஜராஜேஸ்வரி (பேச்சி) அம்பாளுக்கு வருடந்தோறும் நடைபெறும் ஆடிப் பூர மகோற்சவத்திற்குரிய சீத்திரத் தேரை எமது கிராமமும், அயற்கிராம மக்களும் அவர்களைச் சார்ந்த உலகளாவிய ரீதியில் வாழும் அன்னையின் அடியவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து, திருநெல்வேலி ஆறு முகம் சிற்பாலயத்தைச் சேர்ந்த சிற்பக் கலைஞர்களின் கலைப்படைப்பில் உருவாக்கியுள்ளார்கள். அந்த வகையில் இத்தேர் திருப்பணிக்கும் தேர் மண்டபத்தின் திருப்பணிக்கும் மேலும் ஆலயத்தில் நடைபெறும் சீகல திருப்பணிகளுக்கும் அவ்வப்போது மனைந்தளராது நிதியுதவி, பொருளுதவி, சரீர உதவி புரிந்துகொண்டு வரும் அடியவர்கள் அனைவருக்கும் இத்திருப்பணியை முன்னின்று நடாத்தும் ஆலய பரிபாலன சபை, திருப்பணிச் சபையினருக்கும், மற்றும் அனைவருக்கும் அன்னையின் திருவருள் எந்நாளும் நிறைந்திருக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மேலும், 27.07.2006 அன்று நடைபெறும் தேர் வெள்ளோட்ட நிகழ்வும் தேரோட்ட நிகழ்வும் சிறப்பாக நடைபெற எம் குலதெய்வம் விநாயகரையும், பேச்சியம்மனையும் மனதாரப் பிரார்த்தித்து நல்லாசி கூறுகின்றேன்.

சுபமஸ்து

அன்னை அருள் ஆச்ச் செய்தி

சீவாகம கீர்யாரத்தம், சமாதான நீதவான்,
ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி (பேச்சி) அம்பாள் தேவஸ்தான
பீரதமகுரு சீவஸ்ரீ ச. மகேஸ்வரக் குருக்கள்
அகில இலங்கைச் சைவக் குருமார்
அர்ச்சகர் சபைச் செயற்குழு உறுப்பினர்.

தனந்தரும் கல்விதரும் ஒருநாளும்
தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வவடிவும் தரும்நெஞ்சில்
வஞ்சமில்லா
கிணந்தரும் நல்லனஎல்லாம் தரும்அன்பர்
என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி
கடைக்கண்களே.

சைவமும் தமிழும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற ஈழவள நாட்டின் யாழ்ப்பாண நன்னகரில் நல்லை இராஜதானிக்குட்பட்ட, நாயன்மார்களுக்கு எனத் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததும் குருபூசை மடம் இருந்ததற்கான சான்றுகள் கொண்டு விளங்கும் நாயன்மார்கட்டு என்னும் பதியில் பல நூறு ஆண்டு காலமாக ஆதிபரா சக்தி பேச்சி அம்மை என்ற நாமம் கொண்டு அருள்மழை பொழிந்து வருகின்றாள்.

ஒரு நூற்றாண்டு காலத்துக்கு உட்பட்ட காலப் பகுதியில் சில அம்பாளின் அடியவர்கள் அன்னைக்கு ஓர் புதிய நாமம் ஒன்று சூட்ட

வேண்டும் என்று திருவுளம் கொண்டு அன்னை முன்னிலையில் ஒன்பது தேவியர்களின் பெயருடன் பேச்சி அம்மன் என்ற பெயரையும் எழுதித் திருவுளச்சீட்டு மூலம் நாமம் சூட்ட எண்ணிய பொழுது முதல் தடவையாகப் பேச்சி அம்மன் என்ற நாமமே தெரிவாயிற்று. பின் திரும்பவும் ஒருமுறை திருவுளச்சீட்டு இட்டபோது, இராஜராஜேஸ்வரி என்ற நாமம் கிடைக்கப்பெற்று அன்னைக்கு ஓர் புதிய நாமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அன்று தொட்டு ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி (பேச்சி) அம்மன் என்ற நாமம் வரலாயிற்று.

இவை இவ்வாறு இருக்க இந்த ஆலயத்தின் கருவறையில் உள்ள மூர்த்தியும் உற்சவ மூர்த்தியும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள,

சியாமநிப வேதகர வன்றி நயனம் ஸ்யாத்
பங்கஜ வராபய ஜபாக்ஷ வல்யுக்தாம்
அங்ககம் பூஷண வீசீத்திர வசனம்
ஸ்யாத்
சூங்கமணி மகுடோஜ்வல மனோன்
மணி ஸ்வரூபம்

இத்தியானத்துக்கமைவாகச் ஸ்ரீமனோன்மணி என்ற நாமத்துடன் அன்னை விளங்குகின்றாள். எவை எவ்வாறு இருப்பினும் அடியவர்களின் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்த நாமம் 'பேச்சு ஆத்தா' என்ற நாமம் தான்.

இப்படித் திகழும் அன்னையின் ஆலயம் படிப்படியாகப் பலதரப்பட்ட திருப்பணி வேலைகள் எல்லாம் முடிவுற்று பூரண ஆலயமாகத் திகழ்கின்றது. இத்திருப்பணி வேலைகளுள் ஒன்றான சித்திரத்தேர் அமைத்து அன்னையைத் தேரில் எழுந்தருளச் செய்வதற்குண்டான வேலைகள் எல்லாம் பூர்த்தியாகி சித்திரத்தேரின் வெள்ளோட்டத்தையும் தேரோட்டத்தையும் இன்று (27.07.2006) கண்டு மகிழ்கின்றோம். இச்சித்திரத் தேரைத் திருநெல்வேலி ஆறுமுகம் சிற்பாலயத்தைச் சேர்ந்த திரு. ஜி. ஜெயப்பிரகாஸ் குழுவினர்

எமக்கு மிக அழகுற வடிவமைத்துத் தந்துள்ளார்கள். அன்னை புதிய சித்திரத் தேரில் அருள் நர்த்தனக் காட்சியாக அமர்ந்து அடியவர்களுக்குத் திருவருளை அள்ளி வழங்குவாள் என்பது திண்ணம்.

மேலும் இத்திருப்பணியை முன்னின்று நடாத்திய எமது ஆலய பரிபாலனசபை, திருப்பணிச் சபையினருக்கும் உதவி ஒத்துழைப்புக்களை வழங்கியும் நிதி உதவி, பொருள் உதவி, சரிர் உதவிகள் புரிந்த உலகெங்கும் வாழுகின்ற அன்னையின் அனைத்து அடியவர்களுக்கும் அன்னையின் திருவருளானது கிடைக்கப்பெற்றுப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு வாழ அன்னையின் நல்லாசிகள் உரித்தாகட்டும்.

லோகா சமஸ்தா அசினோ பவந்து
சுபம்.

கொஞ்சிநெஞ் சணைக்கின்ற தாய்

அறியாத ஊருக்கும் அணுகாத பேருக்கும்

அன்னையே காப்பாயின

அன்புடன் கேளாது மழுதுநின் நேத்தாது

மலைகின்ற யாவருக்கும்

குறையேது மல்லாது நிறைவாக வருள்செய்து

கூடிநின் நாள்கின்றதாய்

கூப்பிட்ட குரலுக்கு முதலோடி வந்தெம்மைக்

கொஞ்சிநெஞ் சணைக்கின்றதாய்

அறிவாளர் கலைவாணர் அரிதான பெருவீரர்

அமைகின்ற அழகார்பதி

அறமோங்கு தொல்பதி நாயன்மார் கட்டிலே

அற்புதம் பலகாட்டவே.

செறிவாக அடியார்கள் புடைசூழத் திகழ்கின்ற

திரிலோக திரிசுந்தரி

ஸ்ரீராச ராசேசு வர்பேய்ச்சி யம்பாளைத்

தினம்போற்று மடநெஞ்சமே.

- கவிநாயகர் வி. கந்தவனம்

வாழ்த்துச் செய்தி

முன்னாள் துணைவேந்தர்,
பேராசிரியர், கலாநிதி ச. மோகனதாஸ்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்,

தனந்தரும் கல்வி தருமொரு நாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவந் தருநெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
கினந்தரு நல்லன வெல்லாந் தருமன்ப ரென்பவர்க்கே
கனந்தரும் யுங்குழ லாளபீ ராமீ கடைக்கண்களே.

என்ற அபிராமிப்பட்டரின் திருவாக்குக்கு அமைய எல்லாச் செல்வங்களையும் வழங்குகின்ற எல்லாம்வல்ல இராஜராஜேஸ்வரி (பேய்ச்சி) அம்பாள் சித்திரத் தேரில் பவனிவரத் திருவருள் பாலித்தமையை அறிந்து பெரும் உவகை அடைகின்றேன்.

சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்குகின்ற பல சான்றோர்கள் வாழ்ந்த, வாழ்கின்ற நாயன்மார்கட்டுப் பகுதியில் அமைந்துள்ள இத்திருத்தலம் பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்தது.

இவ்வாலயப் பகுதிக்கு அண்மித்த சூழலில் நான் பிறந்து வாழ்ந்ததாலும் எனது தகப்பனார் சுப்பிரமணியம் பஜனை செய்வதற்கு விசேட நாள்களில் சென்றதாலும் அருள்பாலிக்கும் அம்மையைச் சிறுவயது முதல் தரிசிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அம்மையின் அருளும் பெற்றேன்.

இப்பெருந் தேர்த் திருப்பணிக்குப் பேருதவி செய்த அருள்கரங்களையும், முன்னின்று உழைக்கின்ற பெரியோர்களையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

அம்பிகையின் பேரருட்சக்தி எல்லோர்க்கும் இன்பத்தை அளிக்கவேண்டும் என யாசிக்கின்றேன்.

வாழ்த்துச் செய்தி

திரு. க. கணேஷ்

யாழ். மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்

கோயில்கள் பண்பாட்டின் நிலைக்களன்; கலை, சலாசாரத்தின் நிலைக்களன்; சமூகத்தின் நிலைக்களன். கோயில்கள் மனிதனின் மனத்தைப் பண்படுத்திக் கூட்டுணர்வை வளர்த்து இணைந்த செயற்பாட்டை ஊக்குவிப்பன.

சிறுதுளி பெருவெள்ளமாக, அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு என்பதற்கு ஏற்ப நாயன் மார்கட்டு மக்களின் அரும்பெரும் முயற்சி இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாளின் அழகிய சித்திரத் தேராகப் பவனி வருவது பாராட்டிற்குரியது.

கடந்த பல ஆண்டுகளாக நிலவும் போர்ச் சூழலில் மக்களைக் காத்தும், மறைத்தும், அழித்தும், படைத்தும் அருளிய எம்பெருமாள் இனிவரும் காலம் சமாதான காலமாக மலர அருள்பாலிக்க வேண்டுகோளாக.

'எண்ணங்கள் வலுவடையன்' என்பது விஞ்ஞான உண்மையுங் கூட. நாம் ஒன்றுகூடிப் பிரார்த்திப்போம். அழிவுகளிலிருந்து எமது மக்களைக் காத்திட, இடர் களைந்து புத்தொளி பரவிட, அமாவாசை இருட்டில் பெளர்ணமியைத் தோற்றுவித்த அபிராமியாகிய எம் பெருமாட்டி ஸ்ரீஇராஜ ராஜேஸ்வரி அம்பாள் கருணைபுரிய வேண்டுகோளாக ஒரு மனதாகப் பிரார்த்திப்போமாக.

இன்பங்கள் ஓங்கித் துன்பங்கள் நீங்க ஈஸ்வரி பலம் அருள்வாய்.

வாழ்த்துச் செய்தி

தீருமத் ச. தெய்வேந்திரம்
நல்லூர் பிரதேச செயலர்,
யாழ்ப்பாணம்.

௧௯௪௩ம் தமீழும் தழைத்தோங்கும் யாழ்ப்பாணத்திலே நாயன்மார்கட்டுப் பகுதியில் கோயில் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி (பேய்ச்சி) அம்பாளுக்கு ஆலயப் பரிபாலன சபை, மற்றும் திருப்பணிச் சபையினரின் அயராத முயற்சியினால் ஒரு சீத்திரத் தேர் உருவாக்கப்பட்டதை அறிந்து பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

நாயன்மார்கட்டுச் சூழலில் வாழும் மக்களின் காவல்தெய்வமாக விளங்கும் ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாளின் ஆலயம் ஆரம்பத்தில் சிறு கோயிலாகவே இருந்தது. படிப்படியாகக் கட்டுமானப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இன்றைய வனப்புமிகு ஆலயம் உதயமாகியது. ஆகம விதிமுறைகளுக்கமையக் கிரியைகள் நடைபெறும் இவ்வாலயத்தில் சீத்திரத் தேர் இல்லாமை ஒரு குறையாகவே இருந்துவந்தது. இப்போது அப்பணி செவ்வனே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றது. திருநெல்வேலி ஆறுமுகம் சிற்பாலயத்தினரால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள சீத்திரத் தேரை ஊர்கூடி வடம்பிடித்தீழூக்க, எல்லாம்வல்ல ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் தீமைகள் அனைத்தையும் அழித்து, சாந்தியையும் மேலான சுகவாழ்வையும் அனைவருக்கும் வழங்க வேண்டுகெனப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

இத்தருணத்தில் நல்லூர் பிரதேச செயலகப் பிரிவிவள்ள இவ்வாலயத்தின் சீத்திரத் தேர் உருவாக்கத்துக்குக் காரணமாக இருந்த அனைவருக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வாழ்த்துரை

கலாநிதி திருநாவுக்கரசு கமலநாதன்
ஊடாதிபதி,
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

பெண்ணைத் தெய்வமாக மதித்து வழிபடும் மரபு கொண்டவர்கள் இந்து மதத்தவர்கள். தமதுடலில் சரி பாதி தந்து பெண்மைக்குச் சக்தி வடிவம் கொடுத்தவர் ஆடல்வல்லார்.

சிந்துவெளி நாகரிகத்திலே பெண்மை மதிப்புப்பெற்று, பெண் உலகைப் படைத்துக் காப்பவள் என்று பெருமைப்படுத்தப்பட்டாள். சங்க இலக்கியத்தில் கொற்றவை என்ற பெண் தெய்வ வழிபாடு வீரவழி பாடாகக் கொள்ளப்பட்டமைக்குச் சான்றுகளுள்.

கல்வி, செல்வம், வீரம் சிறப்புற ஏற்பாடாகிய நவராத்திரி வழிபாட்டில் பெண் தெய்வங்களே பெருமை கொண்டன. இந்த வகையில் பெண்ணைத் தெய்வமாகவும், பெண்மையைப் புனிதமாகவும் மதித்து வழிபடும் மரபு எமது மதத்துக்குரியது.

இந்தவகையில் யாழ்ப்பாணம் நாயன்மார்கட்டு மக்கள் அன்னை இராஜராஜேஸ்வரி (பேய்ச்சி) யம்மாளைத் தமது குலதெய்வமாகக் கொண்டு பல்லாண்டு காலமாக வணங்கிப் பூசை வழிபாடு செய்து அருள்பெற்று வருகின்றார்கள்.

சிறிய ஓலைக் குடிசையிலிருந்த அன்னையின் ஆலயம் அடியவர்கள் முயற்சியால் இன்று உயர்ந்து ஓங்கிக் காட்சியளிக்கின்றது. நித்திய பூசைகளும், திருவிழாக்களும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. ஆலய பரிபாலன சபையினர் இவற்றைச் செவ்வனே நிறைவேற்றி வருகின்றனர். மதிப்பார்ந்த

ஆலயக் குருக்கள் ச. மகாலிங்கசீவக்குருக்கள் ஐயாவும், ச. மகேஸ்வரக் குருக்கள் (கண்ணன்) ஐயாவும் அன்னையின் பூசைக் கிரிகைகளை ஆகம முறைப்படி ஆற்றி அடியவர்களுக்கு அருள்கிடைக்க ஆசீர்வதித்து வருகின்றார்கள்.

இவர்களுடன் பக்கபலமாக நின்று அன்னையின் திருப்பணிக் கைங்கரியங்களை முழுமனதுடன் ஆற்றி வருகின்ற இளைப்பாறிய துணை அதிபர் திரு. க. சீவராசா அவர்களின் பணி உயர்வானது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆலய வளர்ச்சிக்காக உழைத்த இளைப்பாறிய அதிபர் திரு. ச. சதாசீவம் அவர்களின் பணியினையும் நாம் நினைவிற் கொள்ளல் வேண்டும்.

இன்று ஊர்மக்கள் ஒன்றுகூடி அன்னை ஆடிவரச் சித்திரத் தேர் ஒன்றினை உருவாக்கிச் சிறப்பாக ஆண்டுதோறும் தேர்த் திருவிழாவில் பயன்படுத்தவுள்ளனர்.

எத்தனையோ ஆண்டுகளாகவிருந்த எமது கனவு நனவாகும் நன்னாளாக இவ்வாண்டுத் திருவிழாவில் தேரோட்டம் நடைபெறப் போவதையிட்டு மனம் அளவிலா ஆனந்தமடைகின்றது.

இத்திருப்பணி இனிதே நிறைவுற உழைத்த அத்தனை நல்லுள்ளங்களுக்கும் அம்பிகை அருள் பாலிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

மாயே மகாமாரி தாயே

இராகம் : சண்முகப்பிரிய

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

மாயே மகாமாரி தாயே - நீயே

ஆயகலைகள் போற்றும் அகிலாண் டேஸ்வரியே

அநுபல்லவி

சூரியநாயன் மார்கட்டுர் துரந்தரி அபிராமி

சேயேனுக் குன்மலர்ச் சேவடி யருள்வாயே.

சரணம்

என்முகம் பாரம்மா ஏகா நந்தினி

சண்முகப் ரியமான சாம்பவி சுந்தரி

உன்முக மன்றிவேறு உலகில் கதியுமுண்டோ?

நின்மல ரடியருள் நிமலி திரிகுலி

- கவிமாமணி மா. த. ந. வீரமணியார்

வாழ்த்துச் செய்தி

திரு. சீ. வி. கே. சீவஞானம்
யாழ். மாநகரசபை ஆணையாளர்

யாழ்ப்பாணத்துக் கலாசாரம் கந்தபுராண கலாசாரம் எனத் திருமூலரால் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட யாழ்ப்பாண நகரிலே கோயில் கொண்டிருக்கும் அம்மன் ஆலயங்களில் ஒன்றான யாழ். நாயன்மார்கட்டு ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி (பேய்ச்சி) அம்பாள் ஆலயம் காலத்தால் மிகப் பழைமை வாய்ந்ததாகும்.

நல்லூரை இராசதானியாகக் கொண்டு நல்லாட்சி செய்த தமிழ் மன்னனாகிய சிங்கையாரியனால் இவ்வாலயத்தை அண்டிய பகுதியில் நாயன்மார் குருபூசை மடமொன்று நிறுவப்பட்டதாலேயே நாயன் மார்கட்டு என்னும் வரலாற்றுப் பெயர் எழலாயிற்று என்பர் வரலாற்றாசிரியர்.

இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாளின் ஆலயம் படிப்படியாக வளர்ச்சிபெற்று வருவதற்கு ஆயலப் பரிபாலன சபையினரின் அரும்பணியே பிரதான காரணமெனில் வியப்பில்லை.

ஆலயச் சூழல் வாழ் மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கில் அட்சயசுரபி அன்னதான மண்டபம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆலய பரிபாலன சபை, திருப்பணிச் சபையினர் தற்போது புதிய சித்திரத் தேர் ஒன்றினைச் செய் வித்து, வெள்ளோட்டம் விடுவது வியந்து பாராட்டத்தக்கதாகும்.

அடி மாதத்தில் நிகழும் உற்சவத்தின் போது புதிய சித்திரத் தேரில் அம்பாள் எழுந்தருளி வீதி வலம் வந்து மக்கள் அனைவருக்கும் அருள்பாலிக்க வேண்டுமென அம்பாள் பாதம் பணிந்து இறைஞ்சுகின்றேன்.

வாழ்த்துச் செய்தி

தீரு. தீ. தருமனிங்கம்
ஆலய பரீபாலன சபைத் தலைவர்

யாழ்ப்பாணம் தமிழும் சைவமும் நிலைத்துவரும் தொன்மைப் பகுதியாகும். இங்கு நல்வாரின் கிழக்குப் பகுதியாக அமைந்துள்ள நாயன்மார்கட்டுத் தொன்மைக் காலம் முதலே இத்தன்மையதாகும். இங்கு அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் மண்டபமும் இரகுவம்சம் காவியம் இயற்றிய அரசகேசரியார் போன்ற பெரும்புலவர்களும் நிலைத்த பேரூராகும்.

நாயன்மார்கட்டின் கிழக்குப் பகுதியில் மிகத் தொன்மையான பேய்ச்சி அம்மன் கோயில் அமைந்துள்ளது. பேய்ச்சி அம்மன் சைவத்தமிழ் மரபின் முன்னோடித் தெய்வம் என்பது அறிஞர் கருத்தாகும்.

1918 இல் பெருமறையால் கோயில் அமைப்புப் பாதிக்கப்பட்டதால் புதிய கட்டிடம் அமைக்கும் பணியை ஒருவர் தொடங்கினார். நான் இரண்டு வயதாக குழந்தையாக இருந்தபோது 1928 இல் இவ்வாலயப் பணியாற்றியவர் அன்னையின் ஒன்பது நவசக்தித் திருநாமங்களையும், பேய்ச்சி அம்மன் என்ற திருநாமத்தையும் திருவுளச்சீட்டுகளில் எழுதி வைத்து ஒரு குழந்தையைத் தெரிந்தெடுக்கப் பணித்தனர். குழந்தை முதலில் 'பேய்ச்சி அம்பாள்' பெயரையே எடுத்தது. மீண்டும் எடுக்கச் சொன்னபோது 'ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி' என்ற பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்தது. இப்பெயர் ஆலயப் பெயரானது. எனினும் இன்றுவரை 'பேய்ச்சி அம்பாள்' என்ற தொன்மைப் பெயரும் மக்கள் மனத்தில் நிலைத்துள்ளது.

கோயில் வளர்ச்சிக்காக 1932 இல் 'ஆலய பரிபாலன சபை' அமைக்கப்பட்டது. அது ஆலய அமைப்புப் பணியைத் தொடங்கியது. இப்பணி முடிந்ததும் 1959 இல் ஆலயக் கொடியேற்றம் முதல்

தீர்த்தம் வரையான திருவிழாத் தொடங்கி தொடர்ந்து சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. சைவ ஸ்ரீ அ. ஆறுமுகம் அவர்களின் பெருமுயற்சியால் கொடியேற்றத் திருவிழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

பின் 1966 இல் ஆலயத் திருப்பணிச் சபை அமைக்கப்பட்டது. ஆலயப் பணி சிறப்பாக நடந்தது. திரு. இ. சரவணமுத்து அவர்கள் 1964 முதல் சபையின் தனாதிகாரியாகத் தொடர்ந்து 1994 வரை பெரும் பணியாற்றித் துணை செய்தார்கள்.

சைவ அபிவிருத்திக் கழகச் செயலாளர் கா. இரகுநாதன் குழந்தைகளை இணைத்து நாட்டிய நிகழ்வில் ஈடுபடுத்தி வீதி வீதியாக, வீடு வீடாகச் சென்று நிதிசேர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். நானும் அவருடன் இணைந்து செயற்பட்டேன். இ. திருநாவுக்கரசு சிறப்பாகப் பணியாற்றி ஆலயப்பணியை நிறைவேற்றினார். சபையினரும் அவருடன் இணைந்து பெரும்பணியாற்றினர். 29.06.1971 இல் மகா கும்பாபிஷேக விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. சைவ அபிவிருத்திக் கழகத் தலைவர் க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) ஆசிரியராகப் பணியாற்றி விழா மலரைச் சிறப்பாக வெளியிட்டார்.

1982 முதல் ஆலய பரிபாலன சபை உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபின் 1989 இல் துணைத் தலைவராகவும், 21.06.1992 முதல் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நான் இன்றுவரை அன்னை அருளால் ஆலயப் பணிகளை ஆற்றும் வாய்ப்புக்கள் கிடைத்துப் பணியாற்றுகின்றேன்.

ஆலய பரிபாலன சபையும், சிறப்பாகத் திருப்பணிச் சபையும் ஆற்றிய பணியே இன்று அன்னையின் சித்திரத் தேர் சிறப்பாக அமைந்து தேர்த் திருவிழா சிறப்பாக அமையக் காரணமாக அமைந்தது. 1971 முதல் பரிபாலன சபைத் துணைச்செயலாளராகப் பணியாற்றிய க. சிவராசா பின் திருப்பணிச் சபையின் பொரு ளாளராகப் பொறுப்பேற்று இத் தேர்த் திருப்பணியும், தேர்த் தரிப்பிட மணிமண்டபமும் சிறப்பாக அமையவும், இந்தச் சித்திரத் தேர்த் திருமலர் சிறப்பாக வெளிவரவும் பணியாற்றினார். இவ்வாலயச் சபைகளின் செய லாளர்கள், செயற்குழு உறுப்பினர்களுக்கும், ஆலய வளர்ச்சிக்குப் பெரும்பணியாற்றிய பக்தர்களுக்கும் எனது உளம் நிறைந்த நன்றி.

ஸ்ரீ இராஜராஜஜேஸ்வரி என்ற பேய்ச்சி அம்பாளின் திருவருளே ஆலயத்தின் பெரும் பணிகளுக்கு மூலமாய் அமைந்தது. அன்னையின் இப்பேரருள் ஆலய வளர்ச்சிக்குத் தொடர, அன்னையைப் பணி வுடன் வணங்குகின்றேன்.

கயிலை விட்டு அகலார்

புல்லினால் வருடங் கோடி புதுமண்ணால் பத்துக் கோடி
செல்லுமா ஞாலந் தன்னில் செங்கல்லால் நூறு கோடி
அல்லியங் கோதை பாக னாலயம் மடால யங்கள்
கல்லினா லியற்று வித்தார் கயிலைவிட் டகலார் தாமே.

பாராட்டுக்கின்றோம்

திரு. சொ. தர்மகுலசீங்கம்

ஆலய பரிபாலன சபை உபதலைவர்,
அலய திருப்பணிச் சபைச் செயலாளர்.

‘என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே’ என்னும் சொற்றொடருக்கு ஏற்றவாறு நாயன்மார்கட்டு ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி ஆலயப் பணியிலேயே தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி ஆலய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றியவரும் பங்காற்றிக் கொண்டு வருபவருமாகிய திரு. கந்தையா சிவராசா அவர்களை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

யாழ்ப்பாணம் நாயன்மார்கட்டு ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி (பேய்ச்சி) அம்பாள் ஆலய பரிபாலன சபையில் ஆரம்பகால மூத்த உறுப்பினராக அவர்கள் சுமார் 40 வருட காலமாக ஆலய பரிபாலன சபை உபசெயலாளராக இருந்து பணியாற்றி வருகிறார்.

ஆலயத்தின் ஆரம்பகால நிர்வாகக் கட்டமைப்புகள் எல்லாம் நன்கு தெரிந்த அவர்கள் அம்பாளின்மேற்கொண்ட பற்றுறுதியினால் ஆலயத் திருப்பணிச் சபைப் பொருளாளராகப் பதவி பெற்று ஆலய வளர்ச்சிக்குப் பெரும்பணியாற்றி வருகின்றார்.

மேலும் அம்பாளுக்குப் புதிய சித்திரத் தேர் அமைக்க அடியார்கள் ஆவல் கொண்டவேளையில் தனது சொந்த நலன்களைக் கவனிக்காது அடியார்களின் வேண்டுகாலும், நிர்வாக சபையினரின் வேண்டுகாலும் தேர்த் திருப்பணிப் பொருளாளராக மீண்டும் பணியைப் பெற்றுப் புதிய சித்திரத் தேர் அமைத்தல், தேர் முட்டி கட்டுதல், தேரோடும் வீதி செப்பனிடுதல் ஆகிய பணிகளை அடியார்களின் நிதி

உதவிகளைப் பெருமுயற்சி செய்து பெற்றும், வெளிநாட்டிலுள்ளவர்களிடமும் பெருமுயற்சி செய்து பெருநீதி பெற்றும் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றியுள்ளார். இன்று இவைகள் யாவும் பூர்த்தியடைந்து, அம்பாள் புதிய சித்திரத் தேரில் இவ்வருடம் முதல் பவனிவர வழிசமைத்த பெருமை தேர்த் திருப்பணிச் சபைப் பொரு ளாளரையே சாரும் என்றால் அது மிகையாகாது.

சீரமதானப் பணியை முன்னெடுத்து இளம் தலைமுறையினருடன் சேர்ந்து வீதி செப்பனிதும் வேலையைமும் மிகக் குறைந்த பணச் செலவுடன் நிறைவேற்றியுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆகவே, ஆலய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பாடுபட்ட திரு. கந்தையா சிவராசா அவர்களை அடியவர்கள் சார்பிலும் ஆலய பரிபாலன சபை, திருப்பணிச்சபை சார்பிலும் பாராட்டுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லைச்
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

இல்லை என்னாதருளும் இராஜராஜேஸ்வரி

கிராகம் : தர்மவதி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

தொல்லைவினை தீர்ப்பாய் தாயல்லவோ - என்றும்
இல்லையென் னாதருளும் இராஜராஜேஸ்வரி!
(தொல்லை வினை)

அநுபல்லவி

எல்லை இல்லாக் கருணை என்றும் பொழிபவளே
எங்கள் குலதேவி! எழுதா மறைமுதல்வி!
(தொல்லை வினை)

சரணம்

நல்லவர் வாழுகின்ற நாயன்மார் கட்டினிலே
நாலுநூற் றாண்டின் முன்னர் அமர்ந்தவளே!
பல்லறமும் புரிவார் பேய்ச்சி எனப்போற்றும்
பரதேவதே! பாதம் பணிவார்க் கருள்தாயே!
(தொல்லை வினை)

- நல்லைக்குமரன்

வாழ்த்துச் செய்தி

அரியாலை ஸ்ரீ ஞானவைரவர் கோயில்
பரிபாலன சபையினர்

முர்த்தியாவும் கீர்த்தியாவும் சிறப்புற்று விளங்கும் வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த ஊர் நாயன் மார்கட்டு ஆகும். சைவ நாயன்மார்களுக்குக் குருபூசை நடத்துவதற்கென்று தோற்றுவிக்கப்பட்ட நாயன் மார் குருபூசை மடம் அமைந்திருந்தமையால் இவ்வூருக்கு நாயன்மார்கட்டு என்ற பெயர் அமைந்தது போலும்.

தொன்மைக்காலம் முதல் சைவ ஆசாரத்தைத் தலைமேற்கொண்டு ஒழுகுபவர்களையெல்லாம் தனது திருவருட் பார்வையினால் காத்து அருளாட்சி புரியும் அகிலாண்டகோடி, பிரமாண்ட நாயகியாகிய ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி என்னும் பேய்ச்சி அம்பாளே இங்கு எழுந்தருளியுள்ளார்.

ஆலயங்களில் நடைபெறுகின்ற நித்திய, நைமித்திய பூசைகளில் ஏற்படுகின்ற குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காக மகோற்சவம் என்னும் பெருந்திருவிழா நடைபெறுகின்றது. இப்பெரும் மகோற்சவத்தில் நிகழும் கொடியேற்றம் படைத்தலையும், வாகனத் திருவிழா காத்தலையும், தேர்த் திருவிழா அழித்தலையும், சூர்ணோற்சவம் மறைத்தலையும், தீர்த்த உற்சவம் அருளலையும் குறிக்கின்றன. இவ்வற்சவத்தில் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தது இரதோற்சவம் என்னும் தேர்த் திருவிழாவாகும். தேர் உற்சவத்தில் இறைவன் பதினான்கு உலகிற்கும் மத்தியத்தில் அமைந்து ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்யும் நிலையிலும் பாவத்தைச் சங்கரித்துப் புண்ணியத்தை அருளும் நிலையிலும் அமைவதே இரதோற்சவமாகும்.

சூரிய, சந்திரர்களைச் சக்கரமாகவும், நான்கு வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும் கொண்டு அமைக்கப் படுவதே சித்திரத் தேராகும். புத்தாக அமைக்கப்பட்ட ஆலயச் சித்திரத் தேரில் அன்னை எழுந்தருளி வலம்

வரத் தேவியின் அருளாட்சி எங்கும் பெருகும் என்பது உண்மையாகும். பக்தி என்னும் கயிறுதான் வடமாக அமைகின்றது. தேர் வடத்தைத் தொட்டுத் தேரை இழுக்கும் போது மனம் பக்திப் பரவசமாகும்.

அரியாலை ஸ்ரீ ஞானவைரவர் கோயிற் பரிபாலன சபையினரே நாயன்மார்கட்டு ஸ்ரீஇராஜ ராஜேஸ்வரி ஆலயத்தில் அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்றபோது தெருவீதி உலாத் திருவிழாவையும் 1959 இல் மகோற்சவம் ஆரம்பித்த காலம் முதல் இன்றுவரை இரதோற்சவத்தையும் உபயமாகச் செய்து வருகின்றார்கள்.

அம்பாளின் புதிய சித்திரத் தேரை உருவாக்கும் பணியில் அயராது செயற்பட்ட ஆலயத் திருப்பணிச் சபையினரையும் ஆலய பரிபாலன சபையினரையும் மனதார வாழ்த்துகின்றோம்.

அன்னை ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரியின் சித்திரத் தேர் சிறப்புற அமைந்து வீதி வலம்வரும் ஆனந்தக்காட்சி கண்டு, எல்லாம்வல்ல அன்னையின் அருள்வேண்டிப் பிரார்த்தித்து அம்பாளின் பொன்னடிகளில் இவ்வாழ்த்துரையைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க.

வித்தகப் பேய்ச்சியம்மன்

இராகம் : ஆரபி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

பக்திமிகும் அடியவரைப் பாலிக்கும் பகவதி
சக்திராஜ ராஜேஸ்வரி சந்ததம் உனக்கருள்வாள்

அநுபல்லவி

சித்திதரும் திரிகரண சுத்தியொடு நீதொழுவாய்
வித்தகி பேய்ச்சியம்மன் விரிமலர்ப் பதம்தருவாள்

சரணம்

ஆரபிச்சிப் பூமாலை அவள்அழகாய் அணிவாள்
தாரணியில் நாயன்மார் கட்டுரின் பக்தகாளி
தாரணி ராஜேஸ்வரி நல்லதெல்லாம் தருவாள்
பூரணியின் பொற்கமலப் பூம்பதங்கள் சூதித்திடுவாய்

- கவிமாமணி மா. த. ந. வீரமணிஐயர்

வாழ்த்துச் செய்தி

திரு. க. சண்முகனங்கம் J. P.
ஓய்வுபெற்ற அதிபர்,
யாழ். நாயன்மார்கட்டு மகேஸ்வரி வித்தியாசாலை,

சீர்வலோக மாதாவாகிய அன்னை பராசக்தியானவள் உலகின்கண் வாழும் அனைத்து ஜீவராசிகளையும் காத்து இரட்சிக்கும் பொருட்டுப் பல உருவங்களை எடுத்தப் பல நாமங்களைத் தாங்கி அருளாட்சி புரிகின்றாள்.

சைவப் பண்பும், சைவ ஒழுக்கமும் நிறைந்த ஆசார சீலர்கள் வாழும் வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த நாயன்மார்கட்டுப் பகுதியில் ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி பேய்ச்சி அம்பாள் என்னும் திருநாமம் கொண்டு அருளாட்சி புரிகின்றாள்.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஐந்நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் மரத்தினால் செதுக்கப்பட்ட மூல விக்கிரகம் பேய்ச்சி அம்பாள் என்னும் திருநாமத்தோடு இன்றுவரை வழிபடப்பட்டு அருள்புரிவது அற்புதமாகும். 1928 ஆம் ஆண்டு முதல் ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி என்ற நாமமும் வழங்கப்படலாயிற்று. அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்ற ஆலயம் 1959 ஆடி மாதம் முதல் பதினொரு தினங்கள் மகோற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது.

இவ்வருடம் அம்பிகையின் திருவுள்ளப்படி அடியார்களின் உள்ளத்தின் உள்நின்று உணர்த்தப் புதிய சித்திரத் தேரில் அன்னை ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி வலம்வரும் ஆனந்தக்காட்சி கண்டு பூரிப்படை கின்றோம். இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுதற்

பொருட்டேயாகும். கடவுளை வணங்குவதற்கு வாய்ப்பான இடம் திருக்கோயில். திருக்கோயிலில் திருவிழாப் பொலிவுகண்டு வணங்குதல் மேலான தவமாகும். அங்கே நிகழும் நித்திய, நைமித்திய பூசைகளில் உண்டாகும் குறைகளைப் போக்கி நிறைவு செய்யவும், பஞ்ச கிருத்தியங்களின் கருத்தை விளக்கவும், ஆன்மாக்களை ஈடேற்றவும், கோயில்களில் திருவிழாக்கள் பெருவிழாக்களாக நடைபெறுகின்றன. இவ் விழாக்களில் தேர்த் திருவிழா மிகவும் விசேடம் மிக்கது.

தேரின் அமைப்பு அருமையானது. அது உலகத்தின் அமைப்பான அண்டத்தைப் பிரதிபலிப்பது. சந்திர, சூரியர் தேர்ச் சக்கரங்கள் ஈரேழு பதினான்கு உலகங்களுக்கும் தேர்த் தட்டுக்கள் எட்டுத் திக்கு களிவம் உள்ள மலைகள் தேரின் தூண்கள். அலை வீசும் சமுத்திரங்கள் தேரின் சிலைகள். நான்கு வேதங்கள் தேர்க் குதிரைகள். பிரமதேவன் சாரதி. இப்படியான சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டு அமைக்கப் பட்ட புதிய சித்திரத் தேரில் அன்னை இராஜராஜேஸ்வரி தமது ஆலயத் திருவீதியை வலம்வர அந்த அருள் உலகம் எங்கணும் பெருகும் என்பது உண்மை.

இப்புதிய சித்திரத் தேரினை அமைக்கும் பெருமுயற்சியில் அயராது உழைத்த, திருப்பணிச் சபைப் பொருளாளர், ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர் திரு. க. சீவராசா அவர்களுக்கும், ஏனைய திருப்பணிச்சபை உறுப் பினர்களுக்கும், ஆலய பரிபாலன சபையினருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இச்சித்திரத் தேரைக் குறுகிய காலத்தில் அழகுற அமைத்துத் தந்த ஆறுமுகம் சிற்பாலயத்தின் தலைசிறந்த சிற்பாசாரியார் சீவரத்தினம் ஜெயப்பிரகாஷ் அவர்களையும் அவரின் உதவியாளர்களையும் பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன். அனைவர்க்கும் அன்னையின் அருள் பெருகுவதாக.

‘மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்.’

என்னுள்ளே நீயிருந்து என்றும் வாழி

ஏழுலகும் அருள்சுரக்கு மெந்தாய் வாழி
 இராஜரா ஜேஸ்வரியே என்றும் வாழி
 ஆழியது சூழ்ந்திடுமீவ் வகிலத் தாரும்
 அன்புகொள நாயன்மார் கட்டும் வாழி
 ஊழிவரை பேய்ச்சியம்மன் என்னும் கோவில்
 உள்ளமதில் எந்நாளும் உறைந்தே வாழி
 ஏழிசையால் உன்பாடல் இசைத்தேன் தாயே
 என்னுள்ளே நீயிருந்து என்றும் வாழி.

- கிளங்கவி

வாழ்த்துச் செய்தி

திரு. ச.சதாசீவம்

ஆலய பரிபாலன சபைச் செயலாளர்

நீர்மான்மார்கட்டில் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்மா பராசக்தித்தாயே! அகிலாண்டேஸ்வரியே! கருணையே உருவமான இராசராசேஸ்வரித்தாயே! ஆரம்ப காலத்தில் ஆறுமுகம் ஐயா அவர்களின் அயரா முயற்சியால் ஆலயம் படிப்படியாக வளர்ச்சி அடைந்து முன்னேற்றங்கண்டது. வழிபாட்டு ஒழுங்கு முறைகளை ஆறுமுகம் ஐயா அவர்களே ஆரம்பித்து வழிபாடு செய்து வருவாராயினார். இவரது காலப் பகுதியிலேயே வருடாந்த அலங்கார உற்சவம் ஆரம்பித்து நடைபெற்ற வந்தது.

குறுகிய காலத்தில் மகோற்சவம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அவ்விழா ஆடிப்பூரத்தைத் தீர்த்தோற்சவமாகக் கொண்ட பதினொரு நாட்கள் நிகழ்வாக வழங்கி வருகிறது. 2006 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் புதிய சித்திரத்தேர் சிறப்பாகச் செய்து வந்த சிற்பக் கலாவித்தகர் மகாமேதை ஜீவரட்ணம் ஜெயப்பிரகாஸ் அவர்களை வாழ்த்துகின்றேன். வரும் ஆடிமாத பூர நட்சத்திரத் தீர்த்த நாளுக்கு முன்னதாகச் சித்திரத் தேர் வெள்ளோட்டமும் தேர் ஓட்டமும் நிகழ்கின்றன.

அன்னை வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவதை ஈயும் கருணை உள்ளம் கொண்டவள். அதனால், மக்கள் தாயின் திருவருளைப் பெற்றுச் சிறப்புடனும், மகிழ்வுடனும் வாழ்கின்றார்கள். அன்னை அளப்பரும் கருணையைச் சொரிந்தாலும் அடியார்கள் செய்யும் தவறுகளைத் தண்டித்துத் திருத்துவாள். கருணை மழையைப் பொழிந்து காப்பாற்றும் தயாபரியாகவும் விளங்குவாள். எனவே மக்கள் தாயிடம் கொண்டுள்ள பாசத்துடனும் பக்தியுடனும் வாழ வாழ்த்துகின்றேன்.

ஆலயத் திருப்பணிகளும் நன்றியும்

திரு. க. சீவராசா

பொருளாளர்,

திருப்பணிச் சபை.

துணைச் செயலர்,

பரிபாலன சபை.

பேய்ச்சி அம்மன் :

யாழ்ப்பாணம் நாயன்மார்கட்டுக் கிராமத்திலுள்ள தொன்மையான முப்பெருஞ் சைவ ஆலயங்களுள் ஒன்று கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள **பேய்ச்சி அம்மன்** ஆலயமாகும். பேய்ச்சி என்ற சொல்லை அகராதியிலே பார்க்கும்போது, அது (பூபிலி தமிழ்ப் பேரகராதி, சென்னை 1935. ப. 789). அச்சொல்லுக்கு, **‘பேய்க்குணமுள்ளான்’, ‘ஒரு பெண் பேய்’** என்ற இரு பொருள்களைத் தருகின்றது. அங்கும் இருக்கும் அன்னையின் இப்பெயர் ஏன் சேர்க்கப்படவில்லை என்பது புரியவில்லை. முன்னோடித் தமிழர்களாகிய சிந்துவெளித் தொல் தமிழர் காலத்தில் தாய்த் தெய்வ வழிபாடே முதலில் தோன்றியதென்பது வரலாற்றறிஞர் கருத்தாகும். அக்காலத்துக்குரிய முத்திரைகள், சிலைகளில் தாய்த் தெய்வ உருவமே முன்னோடி என அவர்கள் நிறுவியுள்ளனர். தாய்த் தெய்வ வழிபாடே தொன்மைத் தமிழகமான ஈழத்திலும் நிலைத்திருந்தது. இத்தாய்த் தெய்வமே ஈழத்தமிழரால் பல இடங்களிலும் பேய்ச்சி அம்மனாக இன்று

வரை வழிபடப்பட்டு வருகின்றார். **‘பேய்ச்சி’** என்ற அன்னையின் பெயர் மேலே உள்ள அகராதிப் பொருளுடையதல்ல. பண்டைத் தமிழரின் தாய்க் கடவுளாகிய கொற்றவையையே குறிப்பதாகும்.

பேர் + ஆய்ச்சி = பேராய்ச்சி - பேய்ச்சி.

சங்க இலக்கியங்களில் தாய் என்ற சொல் ஆய், ஞாய், யாய் என்றும் பயின்று வருகின்றன. ஆய் என்பதே ஆய்ச்சி என்றாகி, ஆச்சி எனவும் வழக்கில் உள்ளது. பேர் என்பது பெரிய என்ற பொருளுடையது. பெரிய தாய்த் தெய்வமே **‘பேராய்ச்சி’** என வழங்கப்படுகின்றது.

மீ இராஜராஜேஸ்வரி :

நாயன்மார்கட்டுப் பேராய்ச்சி (பேய்ச்சி) அம்மன் ஏறத்தாழ ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வழிபாட்டிலிருந்த சைவத் தமிழ்த் தெய்வமாகும். 1928 ஆம் ஆண்டில் அன்னையின் ஆலயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்யும் முயற்சி தொடங்கப்பட்டது. அப்போது இப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்த திரு. சி. கனகசபை, திரு. வெ. கந்தையா

ஆசிரியர் ஆகியோர் ஆலய பரிபாலனப் பணியில் செயற்பட்டபோது, நாயன்மார்கட்டு வைத்திய பூபதி திரு. வெ. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களிடம் நிதிகோரிச் சென்றனர். அப்போது வைத்தியபூபதி வேத, ஆகம நோக்கில், 'பேய்ச்சி அம்மன் என்று ஒரு தேவீ இல்லை. அதற்குப் பூசைகளோ பத்ததி களோ இல்லை. ஆகவே, இக்கோவிலில் நவசக்தி களுள் ஒன்றைத் தெரிந்து பிரதிட்டை செய்வோம். அன்றியும் கோவில் நிர்வாகத்தை ஊர்ப் பொது ஆக்குவோம். இதற்கு நீங்கள் சம்மதத்தால் ஒத் துழைப்புத் தருவேன்' என்று கூறி நெறிப்படுத்தி னார். அதன் விளைவாகவே பேராய்ச்சி அம்மன் ஆகிய பேய்ச்சி அம்மன் ஸ்ரீ கிராஜராஜேஸ்வரி என்ற திருநாமம் பெற்றார். எனினும் வழிபடும் பக்தி கொண்ட மக்கள் இரு பெயர்களையும் ஒன்றாகக் கருதி அன்னையை இன்றும் தொடர்ந்து **பேய்ச்சி அம்மன்** என்றே வழங்குகின்றனர்.

முன்னோடி ஆலயம் :

நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலரின் முதாதை யர்களுக்குரிய காணியில், அச்சவேலியிலிருந்து வந்த முருகர் என்பவர் இங்கு வாழ்ந்து, ஒரு வேப்பமரத்தின் கீழ் மேடை அமைத்து, பேய்ச்சி அம்பாளின் மரக்கட்டை உருவமைத்து வழிபட்ட தாகவும் பின் முன்னோடி ஆலயம் அமைந்ததாக வும் கூறப்படுகின்றது. வேப்பமரத்தின் அருகே முன்னரே அன்னை வழிபாடு இருந்ததா அல்லது அவரே முன்னோடியாக அமைத்தாரா என்பதை அறிய முடியவில்லை. முருகர் பரம்பரையினர் ஆலயத் திருப்பணிகளைத் தொடர்ந்ததாகவும் பின் அவர்களின் நண்பர்களும் ஊரவர்களும் ஆலயப் பணியை மேற்கொண்டதாகவும் கூறப்படு கின்றது.

புதிய ஆலயப்பணி

கி.பி. 1521 இல் முருகரால் தொடங்கப் பட்ட இக்கோயில் 1571 இல் அழிந்து, அன்னை யின் மரக்கட்டைச் சிலை நிலத்துள் மறைந்த தாகவும் கூறப்படுகிறது. எனினும் அன்னை வழி பாடு தொடர்ந்தது. 1918 இல் பெருமழை பெய்து கோயில் மீண்டும் அழிவுற்றதாகவும் கோயிலை மீள அமைக்க முயன்றபோது நிலத்தின் கீழிருந்த அன்னை சிலை மீட்கப்பட்டுக் கோயிலில் பயன் படுத்தப்பட்டதாவும் அது இன்றுவரை ஆலயத்துள் இருப்பதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

21.03.1932 இல் வைத்தியபூபதியின் கருத்துப்படி ஆலய மகாசபைக் கூட்டத்தில் பன் னிருவர் கொண்ட முன்னோடி ஆலய பரிபாலன சபை அமைக்கப்பட்டுத் தொடர்ந்து பெரும்பணி யாற்றி வருகின்றது. சபையினரின் முன்னோடித் திருப்பணியில் புதுமையான ஆலயக் கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டு 29.06.1959 ஆம் ஆண்டு முதல் மகோற்சவத் திருவிழாவில் கொடியேற்றத் திருவிழா தொடங்கி தேர்த் திருவிழா, தீர்த்தத் திருவிழா வரை தொடர்ந்து சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. எனினும், 1962 இல் தொடங்கிய ஆலயத் திருப்பணி வேலைகள் தடைப்படுவதை விரும்பாத சிலரின் முயற்சியால் 04.04.1966 இல் ஆலயத் திருப்பணிச்சபை அமைக்கப்பட்டுப் பணிகள் மீண்டும் தொடங்கியது. பக்தர்களின் நிதி உதவியும் தொடர்ந்து கிடைத்ததால் கோயில் திருப்பணி தொடர்ந்தது. இதன் விளைவாகத் திருப்பணி சிறப்பாக நிகழ்ந்து முடிவுற்று 30.06.1971 இல் ஆலய அஷ்டபந்தன மகாகும்பா பிஷேகம் பக்தர்களின் பெருந்தவப் பேறாக நிகழ்ந் தது. இவ்விழாவில் மகாகும்பாபிஷேக மலரும் சிறப்பாக வெளிவந்தது. இதில் 1971 வரையான ஆலயப் பணிகள் விரிவாக உள்ளன. இதன் பின்னும் ஆலயத் திருப்பணிகள் பல இன்றுவரை தொடர்ந்தன. அவற்றைக் கீழே தருகின்றேன்.

தொடரும் ஆலயத் திருப்பணிகள் :

1971 இன் பின்னர் ஆலயத்தில் பல திருப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. 1980 இல் வள்ளி, தெய்வானை சமேதாரான முருகன் ஆலயம் கட்டப்பட்டது. வசந்தமண்டபம் 1983 இலும் அதனைத் தொடர்ந்து சண்டேஸ்வரி ஆலயமும் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. 08.06.1985 இல் நவக்கிரக கோயில் கட்டப்பட்டுக் கும்பாபிஷேகம் செய்தபின் பூசை வழிபாடுகள் நடைபெற்று வரு கின்றன. அதே வருடம் புதிய கொடித்தம்பமும் கவசமும் அமைக்கப்பட்டு ஆலயத்தில் பயன்பாட் டுக்கு வந்தன. 1991 இல் தரிசன மண்டபத்தில் இருபுறமும் சிவலிங்கமும் அம்மனும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுக் கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றுப் பூசை, வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

ஆலய பரிபாலனசபை, திருப்பணிச் சபை யினரின் முயற்சியால் அம்பாளின் அடியவர்களிட மிருந்து பெறப்பட்ட நிதியில் ஆலயத்தைப் புனர் நிர்மாணம் செய்யவேண்டும் எனச் சபையினரால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆலய மண்டபங்கள் அகற்

றப்பட்டுப் புதிதாக மகாமண்டபம், தம்பமண்டபம், கோபுரவாசல் மண்டபம், மணிக்கோபுரம், பாக சாலை, களஞ்சிய அறைகள் முதலியன புதிதாக அமைக்கப்பட்டன. ஆலய கோபுரவாசல் மண்டபம் இரும்புக் கிறாதியால் சுற்றிவர அடைக்கப்பட்டுள்ளது.

வெகுதானிய வருடம் சித்திரை மாதம் 16 ஆம் நாள் (24.04.1998) பாலஸ்தான கும்பாபி ஷேகம் செய்யப்பட்டு, பிரமதி வருடம் சித்திரை மாதம் 17 ஆம் நாள் (30.04.1999) சம்புரோஷண அஷ்டபந்தன மகாகும்பாபிஷேகமும் இனிதே நிறைவேறியது. இதனைத் தொடர்ந்து பக்தர்களிடமிருந்து நிதி கிடைக்கும்போது உட்கூற்றுப் பிரகார மண்டபத்தைக் கட்டங் கட்டமாக நிர்மாணப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. முதலாங்கட்டத் திருப்பணி வேலையைத் தொடர்ந்து இரண்டாங் கட்டத் திருப்பணி வேலை 10.08.1999 தொடக்கம் 09.07.2001 வரை தொடர்ந்து நடைபெற்றது. சிறிதுகால இடைவெளியின் பின் 01.02.2002 தொடக்கம் 12.12.2003 வரையில் மூன்றாங் கட்டத் திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றன. இறுதிக் கட்டமாக 01.02.2004 தொடக்கம் 18.03.2005 வரை நான்காம் கட்ட வேலை நடைபெற்று உட்கூற்றுப் பிரகார மண்டப வேலைகள் நிறைவடைந்தன.

இத்திருப்பணிகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டு, வர்ணப் பூச்சுக்கள் செய்யப்பட்டு ஆலயம் புதுப் பொலிவுடன் காட்சி அளிக்கின்றது. இப்பணிகளின் ஒவ்வொரு கட்டத்திற்கும் கணக்கறிக்கை விபரங்கள் தனித்தனியாக வெளியிடப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பெருந் திருப்பணிக்கு நிதி வழங்கிப் பேருதவி செய்த அனைவர்க்கும் எமது நன்றிகள்.

அட்ஷய சுரபி அன்னதான மண்டபம்:

அம்பாள் ஆலய பரிபாலனசபையின் ஓர் உறுப்பினராக இருந்து அமரத்துவம் அடைந்த திரு. பொன்னுத்துரை ஐயாத்துரை அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக அவர்கள் குடும்பத்தினர் ஆலயத் திற்கான ஓர் அன்னதான மண்டபத்தை அமைத்துத்தர முன்வந்தனர். அதற்கமைய ஆலய பரிபாலன சபையினர் ஆலய முன்றலில் உள்ள மூன்றரைப் பரப்புக் காணியைச் சபை உறுப்பினர் வழங்கிய நிதிகொண்டு கொள்வனவு செய்து,

அக்காணியில் மண்டபம் கட்டுவதற்கு அநுமதி வழங்கினர். 2004 ஆம் ஆண்டு அமரர் பொ. ஐயாத்துரை அவர்கள் குடும்பத்தினர் அவரின் நினைவாகத் தமது நிதியையே பயன்படுத்தி ஓர் மண்டபம் அமைத்தனர். அதற்கு 'அட்ஷய சுரபி அன்னதான மண்டபம்' என்று பெயரிட்டுத் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இம்மண்டபத்தில் திருமண வைபவங்கள், அன்னதானம் போன்ற நிகழ்வுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த மண்டபம் ஆலயத்தின் ஓர் அங்கமாக அதன்முன், கிழக்குப் புறமாக அழகிய தோற்றத்துடன் காட்சியளிக்கின்றது.

சித்திரத் தேர்த் திருப்பணி:

ஆலய பரிபாலன சபை, திருப்பணிச் சபைகளின் தீர்மானத்திற்கு அமைய 13.07.2004 இல் ஆலய மண்டபத்தில் சபையினரின் ஓர் ஆலோசனைக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அக்கூட்டத்தில் திரு. க. சிவராசா அவர்கள் திருப்பணிச் சபைப் பொருளாளர் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும் என்றும் பரிபாலனச் சபையினர், திருப்பணிச் சபையினரின் உதவியுடன் தேர்த்திருப்பணி வேலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் ஆலயப் பக்தர்களிடமிருந்து தேவையான நிதியைப் பெறவேண்டிய பணிகளைச் செய்யவேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

14.07.2004 இல் அவ்வருட நான்காம் திருவிழா தினத்தன்று ஆலய மண்டபத்தில் தேர்த்திருப்பணிக்கான நிதி சேகரிக்கும் அங்குரார்ப்பண வைபவம் நடைபெற்றது. அன்று பெருந்தொகை அடியார்கள் முன்வந்து நிதி உதவித் தொகையைப் பதிவு செய்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து, வெளிநாட்டிலுள்ள ஆலயத் தொடர்புள்ள அன்பர்களுக்குத் தேர்த் திருப்பணி விஞ்ஞாபனம் அனுப்பி நிதி உதவி பெறவேண்டுமென்றும் ஆலயச் சூழலிலுள்ள அடியார்களிடம் நிதி உதவி பெறவேண்டுமென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டதோடு ஓரளவு தேவையான நிதி கிடைத்ததும் ஆலயத்துக்கான சிறந்த சித்திரத் தேர் அமைக்கும் பணியை ஆரம்பிப்பதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

16.03.2006 இல் சுபவேளையில் திருநெல்வேலி ஆறுமுகம் சிற்பாலயத்தில் ஆலயத்துக்கான சித்திரத் தேர் அமைக்கும் பணி ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. ஆலய பரிபாலன சபையினரும் திருப்பணிச் சபையினரும் ஆலயக் குருக்கள்மார்

இருவரும் அங்கு சமூகமாயிருந்தபோது தேர்த் திருப்பணிக் கலைஞர் சீவரட்ணம் ஜெயப்பிரகாஸ் அவர்கள் புதிய சித்திரத் தேருக்கு அச்ச வைத்துப் பணியை ஆரம்பித்து வைத்தார். தேர்த் திருப்பணிக் கலைஞர்களின் தீவிரப் பணியால் அம்பாளின் சித்திரத் தேர்ப்பணி குறுகிய காலத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்று முடிந்தது. ஆலயச் சூழலில் உள்ள அடியார்களும், வெளிநாட்டிலுள்ள அடியார்களும் மனமுவந்து வழங்கிய பெருநிதியே தேரின் சிறப்புப் பணிக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. நிதி வழங்கிய அடியார்களுக்கும் தேர்ப்பணியைச் சிறப்பாக ஆற்றி முடித்த கலைஞர்களுக்கும் எமது பெருநன்றி உரியதாகும்.

மிக விரைவில் திருப்பணி தொடர்பான சகல கணக்கு விபரங்களும் திருப்பணிச் சபை சார்பில் வெளியிடுவோம் என உறுதி கூறுகிறோம்.

தேர்முட்டி மண்டப அமைப்பு:

ஆலயத்தின் முன் பகுதியில் கிழக்கு வீதி எல்லையில் அமைந்த திரு. சின்னத்தம்பி பத்மநாதன் அவர்களின் காணி 1983 இல் ஆலயப் பணிகளுக்காகத் தொண்ணூறு ஆண்டுகளுக்குத் தத்தகையாக உறுதி மூலம் பெறப்பட்டது. இக்காணியில் தேர்த் தரிப்பிட மண்டபம் கட்டுவதற்காக 15.03.2006 இல் அத்திவாரம் இடப்பட்டது. ஆலயப் பிரதமகுரு சிவஸ்ரீ ச. மகேஸ்வரக் குருக்களால் சுபவேளையில் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. ஆலய பரிபாலன சபை, திருப்பணிச் சபை உறுப்பினர்களும் அடியார்களும் இவ்வைபவத்தில் கலந்து கொண்டனர். கட்டிடப் பணியைக் கட்டிடக் கலைஞர் திரு. ச. சாந்தலிங்கம் குழுவினர் மேற்கொண்டனர். தேர்முட்டி மண்டபம் கட்டிடக் கலைஞர்களின் பணியால் மிக விரைவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டது.

ஆலய வெளிவீதி செய்யாடல்:

ஆலய வெளிவீதியின் வடக்கு, மேற்குப் பக்கங்களில் தேர் ஓடுவதற்கு ஏற்ற வகையில் கல், மண் போடப்பட்டு வீதிகள் செப்பனிடப்பட்டன. இந்தப் பணியை ஆலயச் சூழலிலுள்ள இளைஞர்களும், தொழில்நுட்பம் தெரிந்தவர்களும் முன்வந்து எந்தவித ஊதியமும் பெறாது முழு

மூச்சுடன் சிறப்பாகச் செய்து முடித்தனர். அவர்களுக்கு எமது உள்ளம் நிறைந்த நன்றிகள்.

ஆலய அர்ச்சகர்கள், சிவாச்சாரியார்கள்:

சிவஸ்ரீ அ. ஆறுமுகம் ஐயா அவர்கள் 1932 இல் ஆரம்பமான ஆலய பரிபாலன சபையின் ஆரம்பகாலந் தொடக்கம் ஆலய வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் அரும்பாடுபட்டு ஆலய பூசை முதலியவற்றை முறையாக நடத்தி வந்தார்கள். அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர் சிவஸ்ரீ செ. இரத்தினசபாபதி ஐயா அவர்கள் நீண்ட காலமாக, பூசகராகவும் நிர்வாகியாகவும் பணியாற்றினார்கள். அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர், அவரின் சகோதரர் சிவஸ்ரீ செ. தருமலிங்கம் ஐயா அவர்கள் பூசை முதலிய பொறுப்புக்களை ஏற்று நடத்திவந்தார். பின்னர் 1984 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் சிவஸ்ரீ ச. மகேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள் ஆலயத்தின் நித்திய, நைமித்திய பூசைகளை நடத்தி வருகின்றார்கள். மேலும் ஆலய விசேட உற்சவங்கள், அபிஷேகங்கள் போன்ற நிகழ்வுகளிலும் கொடியேற்றம் முதல் தீர்த்தம் வரையான மகா உற்சவங்களிலும் சிவஸ்ரீ சதா. மகாலிங்கசிவக் குருக்கள் அவர்கள் பிரதம குருவாகப் பங்குகொண்டு பணியாற்றி வருகின்றார்கள்.

ஆண்டுப் பெருவிழா:

இவ்வாண்டுக்கான பிரதம திருவிழா விய வருடம் ஆடி மாதம் 2 ஆம் திகதி செவ்வாய்க் கிழமை (18.07.2006) கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகியுள்ளது. 11 ஆம் திகதி வியாழக்கிழமை (27.07.2006) புதிதாக அமைக்கப்பட்ட சித்திரத் தேரின் வெள்ளோட்ட விழாவும் தேர்த் திருவிழாவும் நடைபெறவுள்ளன.

இவ்வாலயப் பணிகளுக்குப் பலவகைகளிலும் பேருதவி செய்தவர்கள் அன்னைமீது கொண்ட பெரும் பக்தியே மூல காரணமாக அமைந்தது. அவர்களுக்குப் பேய்ச்சி அம்பாளாகிய ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் சகல சௌபாக்கியங்களையும் வழங்கி அருள்பாலிக்க வேண்டுகின்றோம்.

நன்றியுரை

நாயன்மார்கட்டு ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி (பேய்ச்சி) அம்பாள் ஆலயத் திருப்பணிச் சபை 1997 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டு ஆலயத் திருப்பணி வேலைகளை ஆரம்பித்தது. அதற்கமைய ஆலய புனருத்தாரண வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை ஆலய உட்சுற்றுப் பிரகார மண்டபங்கள், மணிக்கோபுரம், மடைப்பள்ளி போன்ற திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றன. 30.04.1999 இல் மகாகும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றது.

பின்னர் 15.03.2006 இல் சித்திரத் தேர் அமைத்தல், தேர்த் தரிப்பிட மண்டபம் கட்டுதல் போன்ற திருப்பணி வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இவை யாவும் அம்பிகையின் திருவருளால் இனிதே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட சகல திருப்பணி வேலைகளும் ஆலயத் திருப்பணிச் சபையினரும், பரிபாலன சபையினரும் ஒன்று சேர்ந்து இயங்கி வந்ததன் பயனாகச் சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளன.

ஆலய மண்டப வேலைகளைப் பரிபாலன சபையின் முன்னாள் உறுப்பினரும் கட்டிடக் கலைஞருமான அமரர் க. பத்மநாதன் அவர்கள் மிகவும் கடமையுணர்வுடனும் பற்றுறுதியோடும் பொறுப்பேற்றுத் திருப்தியான முறையில் செய்து உதவினார். மண்டப கோப்புச் வேலைகளைச் சிற்பாசாரியார் திரு. வே. ஸ்ரீகந்தராசா சிறப்பாகச் செய்து முடித்தார். இப்பணிகளை ஆற்றிய இவர்களுக்குத் திருப்பணிச் சபை, பரிபாலன சபை சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்.

சித்திரத் தேர் அமைப்புப் பணியைத் திரு நெல்வேலி ஆறுமுகம் சிற்பாலயத்தைச் சேர்ந்த அமரர் ஆறுமுகம் ஜீவரட்ணம் அவர்களின் புத்திரர் திரு.ஜீவரட்ணம் ஜெயப்பிரகாஸ் அவர்களும் குழுவினரும் சிறந்த முறையில் உருவாக்கித் தந்துள்ளனர். மேலும் தேர்த் தரிப்பிட மண்டபத்தைச் சிறந்த வடிவமைப்புடனும் உறுதியுடனும் கட்டிடக் கலைஞரும் கட்டிட ஒப்பந்தக்காரருமாகிய திரு. ச. சாந்தலிங்கம் அவர்களும் உதவியாளர்களும் சிறப்பாகச் செய்து முடித்தனர். மேற்கூறப்பட்ட இவர்களுக்கு எமது சபையினர் சார்பில் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்.

அம்பிகையின் ஆலயத் திருப்பணி வேலைகள், சித்திரத் தேர்த் திருப்பணி வேலைகள் யாவும் சிறப்பாக நிறைவேறப் பெரு

நிதியினை வழங்கியுதவிய பெருமக்கள் அனைவர்க்கும் சபையினர் சார்பில் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்.

திருப்பணி வேலைகள் இனிதே நிறைவேறச் சகல வழிகளிலும் உதவிய பரிபாலன சபையினர்க்கும், திருப்பணிச் சபையினர்க்கும் ஆலய பக்தர்களுக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றிகள்.

ஆலயத் திருப்பணி வேலைகள் யாவும் சிறப்பாகவும் மிக நுட்பமாகவும் நிறைவேற ஆலோசனைகள் வழங்கித் துணைபுரிந்த ஆலயப் பிரதம குருக்கள் இருவருக்கும் எமது உள்ளங்கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

ஈழத்தில் உயர்ந்த சமயப் பெரியோராக விளங்கும் நல்லை ஆதீன முதல்வர் அவர்களும் ஆலய மகோற்சவக் குழுமுதல்வர் அவர்களும் சித்திரத் தேர்த் திருமலருக்கு ஆசியுரை வழங்கியமைக்கு அவர்களுக்கு எமது மனம் நிறைந்த நன்றிகளை வழங்குகின்றோம்.

எமது ஆலயத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய பெரியோர்கள் பலர் இம்மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்திகளை எழுதி வழங்கியுள்ளனர். அவர்களுக்கு எமது மனம் நிறைந்த நன்றிகள் உரியதாகும்.

சித்திரத் தேர்த் திருமலர் சிறப்பாக அமைய உயர்ந்த, விரிவான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களுக்கும், சமயச் சார்புடைய கட்டுரைகளை வழங்கிய பிற அறிஞர்களுக்கும் எமது உளம் நிறைந்த நன்றிகள் கூறுகின்றோம்.

இம்மலரில் வெளிவந்துள்ள அன்னை வழிபாட்டுப் பாடல்களை எழுதி வழங்கிய கவிஞர்களுக்கு எமது உளம் நிறைந்த நன்றிகள் உரியதாகும். இவற்றுள் இறுதியில் அமைந்த இருவர் கவிதைகள் தவிர ஏனையவை எமது ஆலய மலரிலும் (1971), 'அந்தாதிக் கீர்த்தனைகள்' (1994) நூலிலும் வெளிவந்தவையாகும்.

சித்திரத் தேர்த் திருமலரைச் சபையினர் சிறப்பாக வெளியிடத் துணைபுரிந்த மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசன் அவர்களுக்கும், குறுகிய காலத்தில் மலரைச் சிறப்பாக அச்சிட்டு வெளியிடப் பெருந்துணை புரிந்த பாரதி பதிப்பகத்தினருக்கும் எமது நன்றிகள்.

வணக்கம்

நாயன்மார்கட்டு

ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரியம்பாள் (பேய்ச்சீயம்பாள்)
தீருப்பள்ளியெழுச்சி

செந்தமிழ்ச் சீரோமணி, பண்டிதர், வித்துவான்
க. க. நடராஜன் பி. ஓ. எல்.

திருமகள் கேள்வன் உரைமகள் கொழுநன்
தேடியுங் காணொணாச் சீவபெரு மான்றன்
உருவினிற் பாதியா யுலப்பிலா வருளை
உலகுய வளிக்கும் ஒருதனிப் பிராட்டி!
கருதிய வன்பினிற் கும்பிட வடியர்
கணக்கிட முடியாத் திறத்தினில் வந்தார்
கிருபெரும் நதியே! எழிலுறும் மதியே!
இராஜரா ஜேஸ்வரி! பள்ளியெழுந் தருளே.

உலகுக்கு ழிருளகற்றும் ஒளிக்கதிரோன் எழுந்தான்;
ஊனமீலா ஞானமெனுங் கதிரவனு மெழுந்தான்;
நிலவுலகில் வெண்சங்கம் நீண்முழுக்கஞ் செய்த;
நெருங்கினர்கள் அடியார்கள் நெடுவீதி யெல்லாம்;
புலபுலெனப் புள்ளினங்கள் ஆர்த்தன;வொண் முரசம்
புவியெல்லாம் பரந்தொலித்த; தண்மலர்கள் பூத்த;
கிலைமலிந்த தண்டலைசூழ் நாயன்மார் கட்டில்
இராஜரா ஜேஸ்வரி! பள்ளியெழுந் தருளே.

நானூறோ டைம்பதுநல் லாண்டுக்கு முன்னே
 நலஞ்சேரு மச்சுவே லிப்பதியி னின்றே
 தேனூறும் மலர்ப்பொழில்சூழ் நாயன்மார் கட்டில்
 திகழ்பத்தி யோடுகுடி யேறியசீர் முருகர்
 வானூர எழுந்துவளர் மரத்தடியி லாங்கோர்
 மாத்தடியி லழகார்நீன் திருவுருவம் அமைக்க
 ஈனமிலா வருளினையெஞ் ஞான்றுமருள் தாயே
 கிராஜரா ஜேஸ்வரீ! பள்ளியெழுந் தருளே.

பெருவெள்ளத் தாற்கோயில் சீதைந்திடினுஞ் சீதையாப்
 பிறங்குவடி வோடுமெழுந் தருளியொப் பில்லா
 அருள்வெள்ளம் பொழிமுகிலே! அன்னையே நிற்கிங்
 களவிறந்த வன்பினாடுந் திருக்கோயி லமைத்தங்
 குருகிமனம் நெக்குநெக் குயர்கும்பா பிடேகம்
 உன்னதமா வுஞற்றினர்காண்; உலகில்வரு தீமை
 கிருவினைக ளெலாமகல எமக்கருளுந் தாயே!
 கிராஜரா ஜேஸ்வரீ! பள்ளியெழுந் தருளே.

வெயிலுகந்த பிள்ளையார் அரசகே சரிப்பிள்ளை
 மேற்காகுந் திக்கதனிற் காவலா நிற்பப்
 பயில்தமிழின் மன்னர்கள்முன் தொட்டபழம் பதுமப்
 பண்புடைய நீர்நிலையின் பாங்கிராடு மாடி
 குயில்பயிலக் குலவியிருந் திரகுவமி சத்தைக்
 கோதில்பெருங் காவியமா யாத்தபெரும் புலவன்
 கியல்பயிலு மரசகே சரிவாழ்ந்த ஊரில்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரீ! பள்ளியெழுந் தருளே.

குருபுசை மடமொன்று குயிற்றியதிற் சைவக்
 குரவர்களுட் படவறுபான் மும்மையடி யார்கள்
 பெருமையெலாஞ் சிறக்கவீழாப் பிறங்கியதன் மையினாற்
 பேசுபெரு நாயன்மார் கட்டெனும்பேர் பெற்ற
 அரியதல மதனுள்ளே வடபாலுந் தெற்கும்
 அகன்வயல்கள் சூழ்மருதம் அழகுவிற் றிருப்ப
 கிரியுமிருள் சீக்கின்ற இனியமுகம் மலர
 கிராஜரா ஜேஸ்வரீ! பள்ளியெழுந் தருளே.

வண்டுகள் மதுமலர் மாந்திநின் றிசைக்க ;
 வாட்டமில் சூட்டுடை வாரணம் முருகன்
 தொண்டரை வருகெனச் சூழ்ந்துநின் றழைக்குந்
 தூயநன் முறையினிற் கூவின மனைதொறும் ;
 தண்டலைப் புவைகள் தண்குயி லஞ்சுகந்
 தண்டமிழ் மொழியினிற் சாற்றின நின்சீர்
 எண்டிசை பரவிட ஏழையே முய்ய
 கிராஜரா ஜேஸ்வரீ ! பள்ளியெழுந் தருளே.

கில்லற நெறியினி லிசையுநர் ஒருபால்
 ஏற்றநந் றறவினை யாற்றுந ரொருபால் ;
 பல்லறம் முயலுநர் பாடுந ரொருபால்
 பக்தர்கள் சீவன் முத்தர்க ளொருபால்
 சொல்லுறு மேழிகொள் தூயவர் ஒருபால்
 துன்னிய நாண்மலர் மன்னிய கையினர்
 எல்லவ ரும்வந் தேத்தநின் றார்கள்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரீ ! பள்ளியெழுந் தருளே.

மலைபடு மணிபுனை மாலைகள் கொணர்ந்தார் ;
 வளரொளித் தரளநன் மாலைகள் கொணர்ந்தார் ;
 தொலைவறு பசியொபான் மாலைகள் கொணர்ந்தார் ;
 சூர்க்கரீத் தந்தமார் மாலைகள் கொணர்ந்தார் ;
 கலைபயில் தமிழ்ப்பா மாலைகள் கொணர்ந்தார் ;
 கடிகமழ் வனபு மாலைகள் கொணர்ந்தார் ;
 கிலையெனும் படியிடை மகளர்கள் சேர்ந்தார் ;
 கிராஜரா ஜேஸ்வரீ ! பள்ளியெழுந் தருளே.

கதிர்விடு மாரகே யுரங்கள் கொணர்ந்தார் ;
 கவினுறு மணிசெறி மகுடங்கள் கொணர்ந்தார் ;
 அதிவிலைக் கடகமும் வடகமுங் கொணர்ந்தார் ;
 அம்மைநின் கழற்கணி கிங்கிணி கொணர்ந்தார் ;
 முதுபெருங் காடுறை முக்கண னோடே
 முகம்மலர்ந் தாடிய பேய்ச்சியம் பாளே
 கிதிற்சய முறுவையென் றெனக்கருள் புரிய
 கிராஜரா ஜேஸ்வரீ ! பள்ளியெழுந் தருளே.

நாயன்மார்கட்டு
ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரியம்பாள் (பேய்ச்சியம்பாள்)
திருவஞ்சல்

கவிமாமணி, அருட்கலை வாரித்,
முத்தமிழ் வாரித், இயல்சை வாரித்
மா. த. ந. வீரமணி ஜயர்

காப்பு

பொன்னிதழி மணிமகுடம் என்றே மின்னும்
பொழில்சூழும் ஈழவள நாட்டி னுச்சீச்
சென்னிமுடிச் சீரோமணியாழ்ப் பாணந் தன்னில்
செழித்தொளிரும் நாயன்மார் கட்டில் மேவும்
மன்னிடுசீர் இராஜரா ஜேஸ்வ ரீத்தாய்
மகிழ்ந்தாட ஊஞ்சலிசை பாடி ஏத்தத்
தன்னிகரில் லாவருளைத் தந்தே காக்கும்
தந்திழுகன் தாளிணைகள் காப்ப தாமே.

ஊஞ்சல்

நன்பவளக் கால்நான்கும் வேத மாக
நடுவயிர விட்டமுமா கமமு மாகச்
சின்மயமாம் வடம்நான்கும் கலைகள் ஆகச்
சிவஞான பீடமுமோங் கார மான

இன்பமய வுஞ்சலிலே இனித மர்ந்தே
 இன்னமுதத் தண்ணருளை இறைஞ்சும் தாயே
 இன்பதியாம் நாயன்மார் கட்டில் மேவும்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே ஆடர் ஊஞ்சல். 01.

புவுலகில் பத்தியெனும் கால்நீ றுத்திப்
 புலனைந்தை விட்டமதாய் ஒருங்கு கூட்டி
 மேவுமெழில் நாற்கரண வடங்கள் மாட்டி
 மேதினியில் திருவருளாம் பலகை கோத்துத்
 தாவுபசு முத்தியெனும் ஊஞ்ச லாடத்
 தத்துவனைச் சேரவருள் புரியுந் தாயே
 ஈசனிடப் பாகமதில் இணையுந் தேவீ
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே ஆடர் ஊஞ்சல். 02.

பொன்முடியும் ஆட்புங் குழலும் ஆடப்
 புமலரின் வதனத்தில் அருளும் ஆடப்
 புன்முறுவல் பூத்தருளும் இதழும் ஆடப்
 புருவத்தின் மையெழுகும் நயனம் ஆடப்
 பன்மலரின் மாலையொடு பதக்கம் ஆடப்
 பசுமார்பில் மங்கலநாண் பதிந்தே ஆட
 இன்னமுதே நாயன்மார் கட்டில் மேவும்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே ஆடர் ஊஞ்சல். 03.

குங்குமமும் மஞ்சளணி குழைந்தே ஆடக்
 குழையோடு திருச்செவிக்குண் டலங்க ளாடப்
 பொங்குமெழில் மரகதமாய் அங்கம் ஆடப்
 பொலியபய வரதமருள் கரமும் ஆட
 செங்குவளை மலர்வழியில் அழகும் ஆடச்
 செங்கரத்தி லேந்குதிரி சூலம் ஆட
 இங்கிதமாய் நாயன்மார் கட்டில் மேவும்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே ஆடர் ஊஞ்சல். 04.

பச்சைவணத் திருமேனி ஆட ஆடப்
 பரனாட அரியாட அயனும் ஆட
 நச்சரவின் அணியாட நாகம் ஆட
 நம்பியொடு தும்பீமுகன் தொந்தி ஆட

மெச்சீடுமீ ரேழுலக அண்டம் ஆட
 மேதினியில் அடியரக மகிழ்ந்தே ஆட
 இச்சையுடன் நாயன்மார் கட்டில் மேவும்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே ஆடர் ஊஞ்சல். 05.

பானுவெனும் ஞாயிறுவெண் குடையை ஏந்தப்
 பலர்புகழ ஆலவட்டம் தீங்கள் தூக்கத்
 தேனூலரா மலர்மதனும் செவ்வாய்க் கன்னி
 தேவிரதி கரும்புதின்னைக் கையி லேந்த
 வானுயரக் கலைச்செல்வி யாழன் போடு
 வாசிக்க வெள்ளியரி யாச னித்தே
 ஈனுமருள் நாயன்மார் கட்டில் மேவும்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே ஆடர் ஊஞ்சல். 06.

திருமகளாம் இலக்குமியோர் வடந்தொட் டாட்டத்
 தேவிசரல் வதியவளோர் வடந்தொட் டாட்ட
 அருமகளார் அரம்பையரோர் வடந்தொட் டாட்ட
 அடியரக மகிழ்ந்தேயோர் வடந்தொட் டாட்டப்
 பெருமகளாம் பேய்ச்சியம்மை அருள்பா லித்தே
 பேரருளாம் பேரீன்பம் தன்னை ஈய
 இருநிலத்தில் நாயன்மார் கட்டில் மேவும்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே ஆடர் ஊஞ்சல். 07.

மத்தகுவாய் மந்தரத்தைக் கொண்டு முன்னாள்
 மாநாக வாசகியை நாணு மாக்கி
 அத்திருமால் அயன்தேவர் அசுர ரோடே
 ஆழியாம் பாற்கடலைக் கடையும் போது
 பித்தனவன் எழுநஞ்சைப் பருகும் வேளை
 பிடித்ததனைக் கண்டத்தில் நிறுத்தும் தேவீ!
 கித்தரையில் நாயன்மார் கட்டில் மேவும்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே ஆடர் ஊஞ்சல். 08.

தக்கனவன் தவப்பேற்றால் தரணி மீதில்
 தாகூய ணியெனவே நாமம் புண்டு
 தீக்கெதிலும் தீகழ்வீரக் கொடியும் நாட்டித்
 தீகழ்ந்தவுனை அணைத்திடவே மதுரை தன்னில்
 சொக்கனவன் பொருதிடநீ துவண்டு நாணீச்
 சொக்கியவன் இடப்பாகம் சேர்ந்த தாயே!
 இக்கவினார் நாயன்மார் கட்டில் மேவும்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே ஆடர் ஊஞ்சல். 09.

பத்தியொடு முருகரெனும் பத்தர் உன்னைப்
 பாதமலர் பூசைசெய்யப் பரிந்து வந்தே
 முத்தியெனும் பேரீன்பம் முகிழ்க்ககச் செய்தாய்
 முண்டகப்பூங் கண்ணியளே முத்து மாரீ!
 சத்திசீவ காமியபீ ராமீ காளி
 சாம்பவிம னோஹரியே ஆடர் ஊஞ்சல்
 இத்திருவூர் நாயன்மார் கட்டில் மேவும்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே ஆடர் ஊஞ்சல். 10.

வட்டமதி வதனியுமா ஆடர் ஊஞ்சல்
 வாகீஸ்வரீ மாயே ஆடர் ஊஞ்சல்
 கட்டழகி கல்யாணீ ஆடர் ஊஞ்சல்
 கல்யாணீ மீனாட்சீ ஆடர் ஊஞ்சல்
 மட்டவீழும் மலர்க்குழலீ ஆடர் ஊஞ்சல்
 மந்திரமாம் ஓங்காரீ ஆடர் ஊஞ்சல்
 கிட்டமுடன் நாயன்மார் கட்டில் மேவும்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே ஆடர் ஊஞ்சல். 11.

வாழி

அந்தணராம் வேதியரும் தேவர் வாழி
 ஆநீரையும் அகிலமொடு மாரீ வாழி
 வந்தவுயர் அரசீனொடு மறிஞர் வாழி
 வளர்ஞானம் வனிதையரின் கற்பும் வாழி
 அந்தமீலா அறம்வாழி அருளும் வாழி
 அருங்கலைகள் வாழிசீவ நெறியும் வாழி
 இந்திவழில் நாயன்மார் கட்டும் வாழி
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியும் வாழி வாழி.

**ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரியம்பாள்
அஷ்டகம்
(எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்)**

முன்னாள் வித்தியாதாசீ
பீறம்மடநீ தீ. சதாசீவஜயர்
(வடமொழித் தமிழாக்கம்)

அன்னை சாம்பவீ பிறைமுடி அபலை
அபர்ணை பார்வதி உமையருட் காள்
மன்னி மாசல மகள்சீவை காத்யா
யனிமுகக் கண்ணிறற் பயிர்வி கருணை
சூன்னு சாவித்ரீ அழிவில்யவ் வனத்தாள்
சுபஞ்செய் வாளநிறை பெருந்திரு அருள்வாள்
சீன்ம யீயருட் பகவதி திருவார்
தேவீ ராஜரா ஜேஸ்வரி பரையே.

அன்னை மோகினி தேவிமுப் புவன
அகண்ட ரூபினி பெருமகிழ் வளிப்பாள்
மன்னு நற்கலை வடிவினள் தளிர்க்கை
வயங்கு வேயங்குழற் கானத்தின் விருப்பாள்
நன்னர் மங்கலை உடுபதி நிகரும்
நலங்கொ ளானனி புகைக்கணற் செகுத்தாள்
சீன்ம யீயருட் பகவதி திருவார்
தேவீ ராஜரா ஜேஸ்வரி பரையே.

அன்னை பொற்சீலம் பரதனக் கடகம்
 அங்க தங்குளிர் முத்தணி அணிவாள்
 மன்னு சம்பகஞ் சாதிமென் மலர்நன்
 மாலை யாள்கழுத் தணியொளி திகழ்வாள்
 சூன்னு வீணையுங் குழலுமிக் கணிசெய்
 தொடிக்க ரத்தீவீ ராசனத் திருப்பாள்
 சின்ம யீயருட் பகவதி திருவார்
 தேவீ ராஜரா ஜேஸ்வரீ பரையே.

அன்னை ரெளத்திரீ பத்திரீ காள்
 கைலை வைணவீ யாரழல் முகத்தி
 மன்னு நற்பிரம் மாணிமுப் புரங்காய்
 வயிரீ வானவர் வழுத்துசெஞ் சோதி
 தன்னை அண்டினர்ப் புரந்தருள் அம்மை
 தக்கன் மாமகள் சாமுண்டி வலவை
 சின்ம யீயருட் பகவதி திருவார்
 தேவீ ராஜரா ஜேஸ்வரீ பரையே.

அன்னை சூலம்வில் அங்குச பாசம்
 அடுத்த கையினள் பிறைமதி அணிவாள்
 பொன்னும் வாணியும் போற்றிடுந் தகையாள்
 வராசி மாமது கைபடர்ச் செகுத்தாள்
 சின்ன மாகமல் லாகர முகர்ச்
 சீதைத்த நங்கையம் பிகைமகேச் சுவரீ
 சின்ம யீயருட் பகவதி திருவார்
 தேவீ ராஜரா ஜேஸ்வரீ பரையே.

அன்னை முத்தொழில் புரிபவள் மேலாம்
 அணங்கு மிக்குயர்ந் தொளிர்தரு நிறத்தாள்
 மன்னு காயத்ரீ பிரணவ அமுத
 சார பூரணி வழிபடற் குரியாள்
 தன்னை நேரீலோங் காரீதாழ் விந்தை
 தனயற் காத்தவள் தைத்தியர்ச் செகுப்பாள்
 சின்ம யீயருட் பகவதி திருவார்
 தேவீ ராஜரா ஜேஸ்வரீ பரையே.

அன்னை நித்தியை ஆகம மாதீ
 வழுத்த நின்றவள் ஆரீயை தேவீ
 அன்ன வாகனன் முதலெறும் பீறாம்
 அனைத்து மீன்றவள் செகமயல் புரீவாள்
 வன்ன பஞ்சகப் பிரணவ மாதீ
 வகுத்த நாயகி மாலினி மனத்தாள்
 சீன்ம யீயருட் பகவதி திருவார்
 தேவீ ராஜரா ஜேஸ்வரி பரையே.

அன்னை அட்டகம் அநுதினம் அன்பின்
 அகன்ற சீந்தையிற் படிக்குநல் லடியார்
 அன்னை தன்கடைக் கண்ணரு ணோக்கம்
 அடைவ ரிங்கழி யாப்பெருந் திருவும்
 அன்னை சூயமந் திரப்பெருந் சூதியால்
 அரன்ச மீபமன் னரும்பம் அளிப்பாள்
 சீன்ம யீயருட் பகவதி திருவார்
 தேவீ ராஜரா ஜேஸ்வரி பரையே.

பேய்ச்சியம்மா எல்லாமுன் ஆட்சியம்மா

கிராகம் : சுரபி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

பேய்ச்சியம்மா எல்லாம் உன்ஆட்சி அம்மா தாயே
 மாட்சி தருவாய் அம்மா - தேவி

அநுபல்லவி

ஆய்ச்சியார் போற்றுகின்ற அரங்கன் சகோதரி
 காட்சி தந்தே நாயன்மார் கட்டுர்வளர் ராஜேஸ்வரி

சரணம்

துர்க்காபிடாரி காளி துரந்தரி அந்தரி
 நிர்த்தமாதும் நீலி நிமலன் சிவநாயகி
 அர்த்த நாரீஸ்வரி அகிலாண் டேஸ்வரி
 கார்த்தாவாம் சிவசக்தி காந்தமய சிருங்காரி.

- கவிமாணிகி மா. த. ந. வீரமணிய்யர்

ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரீ பஞ்சகம்

'வெள்ளை அண்ணை'

ஈழமெனும் திருமாதின் வதன மாகும்
யாழ்ப்பாணத் தவ்வதனத் திலங்குஞ் சைவத்
தூழமையும் நாயன்மார் கட்டுர் ஆகும்
உயர்நுதலில் ஒளிர்திலகம் உலகில் மக்கள்
பீழையெலாம் நீக்கியருள் பேய்ச்சீ யம்மன்
பெருங்கோவீ லெனப்பலரும் பேசும் வண்ணம்
ஏழுலகந் தழைக்கவருள் ஈயுஞ் செல்வீ
கிராஜரா ஜேஸ்வரியே கிலங்கி வாழி.

அன்பாகும் பூவீனிலே யடிய ராகும்
அளிக் குலத்துத் தமிழ்தூட்ட வருளாஞ் செந்தேன்
கின்பமுடன் ஊறச்செய் தெங்கும் வாழும்
யாவருமே உனைப்பாடி கிறைஞ்சும் வண்ணம்
பொன்பொருளும் புகழ்க்கலையும் பொலியு முராய்ப்
பொருந்துமுயர் நாயன்மார் கட்டுர்த் தொண்டர்
என்பவர்கள் உன்னடிகள் குறிக்கச் சேரும்
கிராஜரா ஜேஸ்வரியே கிலங்கி வாழி.

முருகரெனும் அடியவரின் உள்ளக் காவில்
 முளைத்தெழுந்த பூங்கொடியே முன்பு மாந்தர்
 உருகுமுளத் துடனுள்ளே உவந்து போற்ற
 ஒருகோவில் அமைந்திடலால் இந்த ஊரில்
 மருமலரால் யாமிங்கு வந்தே யுன்றன்
 மலரடிகள் போற்றவருள் வரங்கள் ஈவாய்
 இருநிலத்தோர் யாவர்களும் வாழ வைக்கும்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே இலங்கி வாழி.

சீவனாகும் ஞானவொளி தன்னில் தோன்றிச்
 செய்திடவைந் தொழில்சன் சத்தி யாகித்
 தவமாகும் நன்னெறியிற் சார்ந்தே நாளும்
 தாரணியில் மக்களெலாந் தழைக்கு மாறு
 நவயுகத்துள் வீஞ்ஞான நலன்க ளாகி
 நானிலத்தோர் உயர்ந்திடவே நண்ணும் அம்மா!
 இவனுறையும் அன்னையுனை ஏத்து கின்றோம்
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே இலங்கி வாழி.

ஏழுலகம் புகழ்பரப்பி ஈழம் வாழி
 யாழ்நகரும் எந்நாளும் இனிது வாழி
 ஆழியுடை தரித்திடுமீவ் வகிலத் துள்ளோர்
 அவர்புகழ் நாயன்மார் கட்டுர் வாழி
 ஊழிதொறும் பேய்ச்சியம்மன் உன்றன் கோவில்
 உலகினிலே எந்நாளும் உயர்ந்து வாழி
 ஏழிசையால் உன்பாடல் இசைப்போ ருள்ளே
 கிராஜரா ஜேஸ்வரியே இலங்கி வாழி.

பக்திமிகும் அடியவரைப் பாலிக்கும் பகவதி
 சக்திராஜ ராஜேஸ்வரி சந்ததம் எமக்கருள்வாய்.
 சித்திதரும் திரிகரண சுத்தியொடு நாம்தொழுவுவாம்
 வித்தகி பேய்ச்சியம்மன் விரிமலர்ப் பதம்தருவாய்.

ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரீ அம்பாள் சூம்ம்

நாயன்மார்க்குநாதன் கா. இரகுநாதன்

வாழ்கநம் நாடிது வாழ்கநம் மக்களும்
வாழிய வாழிய வாழியவே
ஆழ்கதுயர் தொல்லை அத்தனையும் அன்னை
அள்ளிப் பொழியுங் கருணையிலே.
(வாழ்க...)

நாயன்மார் கட்டில்வாழ் நல்ல குழந்தைகள்
நாமெல்லாம் அன்போடு வந்தோமிங்கு
தாயன்பு கொண்ட஁ம் தண்ணளி நாடியே
தாவியே சூம்மிய டிக்கவந்தோம்.
(வாழ்க...)

கோயிலில் லாஊரீற் குடியிருக்க வேண்டாக்
 குறைவில்லா நன்மொழி நீரறிவீர்
 தாயெங்கள் பேய்ச்சியின் கோயில் நிலையினைத்
 தக்கவரே நீங்கள் கண்டிடுவீர்.

(வாழ்க...)

உற்றவரே எம்மைப் பெற்றவரே கின்னும்
 உம்மனம் துன்பம் அடைந்திலதோ
 கற்றவர் மற்றவர் யாவருங் கோயிலைக்
 கட்டிடக் காசீனை ஈந்திடுவீர்.

(வாழ்க...)

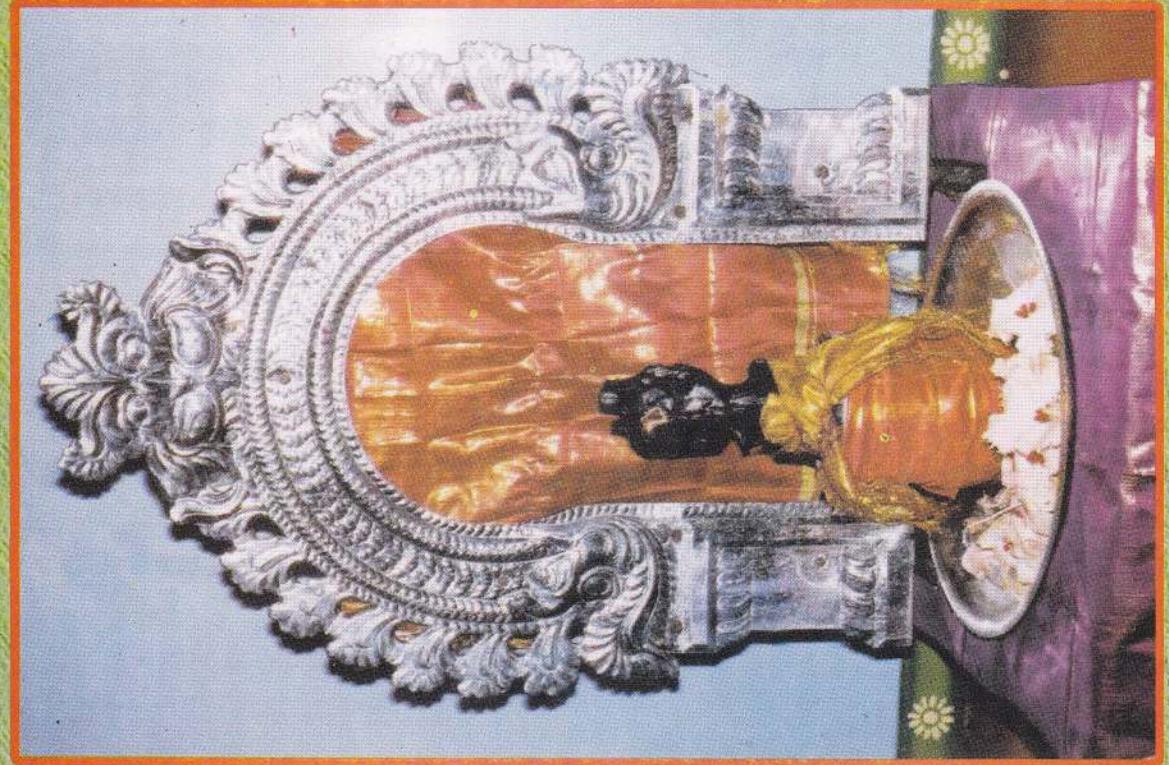
எத்தனை ஆண்டுகள் எங்களின் ஆலயம்
 இந்நிலை தன்னில் இருப்பதையா
 உத்தம ரேநீங்கள் ஒன்றாகக் கூடியே
 உதவிகள் செய்திட முன்வருவீர்

(வாழ்க...)

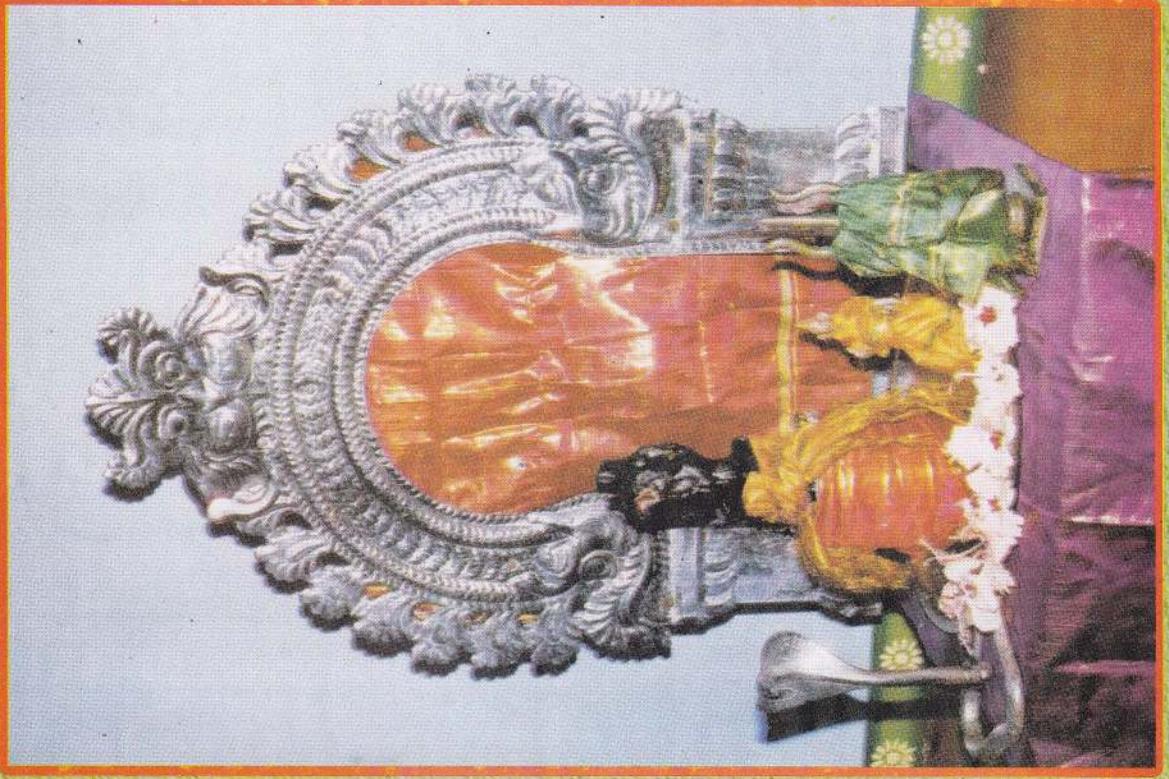
நாயன்மார்கட்டுச் சைவமக்களின் வாழ்விலே என்றும் மறக்க
 முடியாத 1968 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 1ஆம், 2 ஆம், 3 ஆம்
 திகதிகள் அம்பாள் ஆலயத் திருப்பணி நிதிக்காய், நாயன்மார்
 கட்டுச் சிறுவர், சிறுமியர் கும்மி, கோலாட்டம் அடித்து வீடு
 தோறுஞ் சென்று நிதி சேர்த்த போது பாடிய பாடல்களின் சில
 பகுதிகள் இவை.

* * * * *

நாயன்மார் கட்டுவாழ் சைவ மக்கள்
 யாபேரும் ஒன்றாகக் கூடி நின்று
 ஆயனவன் சோதரியாய் அமர்ந்த தேவி
 ஆலயத்தைத் திருத்திடவே முனைந்தார் அன்பால்
 பாயுமருள் வீறுகொண்ட பாலர் பல்லோர்
 பாங்காகக் கும்மிகோ லாட்டந் தம்மால்
 தேயுமுடல் காலுளைவை எண்ணா தில்லந்
 தேடிச்சென் றிருநிதியைச் சேர்த்தார் வாழி.

மரத்தலான ஆத் அம்மன்ன் வடிவம்

ஆத்கால மக்களால் வழிபாடு செய்யப்பட்ட தெய்வங்கள்
(நாகம், மரத்தலான அம்மன், பத்தனையிலான சிறிய அம்மன், திரீசுவம்,)

ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரியம்பாள் பதிகம்

அருட்கவி சீ. விநாயகத்தம்பி

காப்பு

உயிராகி மெய்யாகி ஓங்கார மான
கயமா முகத்துக் கணேசா - நயமார்
எழில்நாயன் மார்கட் டிராசேஸ் வரியின்
கழலிணையைப் பாடவருள் காப்பு.

பதிகம்

அத்தனுக் கினியபெண் ணமுதமே
தில்லைதனி லாடுமர கதவல்லியே
அகிலாண்ட நாயகிபு ராதனித்ரீ
யம்பகி ஆதிபார் வதிபவானி
பத்தர்க் கிரங்கிடும் நித்யகல்
யாணியே பாண்டுரங்கள் தங்கையே
பரசுகந் தருமமுத வசனியே
பாவிரலாம் படியளக் கும்காரணி

சீத்தரஞ் சனிநடன வித்தகி
 யலங்காரி ஜீவரட் சகிமாலினி
 சீன்மயா னந்தபரீ பூரணி
 சியாமளி ஸ்ரீபரா சக்தியுமையே
 எத்தனுணர் வில்லாத பித்தினெனை
 யனுதினம் கிரட்சீக்க வந்தருளுவாய்
 கிட்டமுடன் நாயன்மார் கட்டினி
 லமர்ந்தஸ்ரீ கிராசரா சேசுவரியே.

01

ஆகமமு மாமறையு மேவிய
 புராணமுட னாயகிதி காசமீவைகள்
 ஆராய்ந்து காணாத பேரேந்து
 மன்னையே அண்டங்க ளத்தனைக்கும்
 போகமொடு யோகமிகப் பூக்குயீர்கள்
 மெய்ஞ்ஞான போதநிலை பேணவைக்கும்
 புங்கவி குணாதீத சங்கரீ
 மனாதீத புவனநா யகிசுந்தரீ
 தாகமுறு தொண்டரின் சஞ்சலம்
 தீர்த்தின்ப சாகரம் காட்டிந்தமும்
 சரணால யப்பணியீ லுருகீவழி
 படுமரிய சம்பத்து நல்குபவளே
 கிரவுபக லுனதுதிரு மலரடி
 குதிக்கின்ற இன்பசுகந் தந்தருளுவாய்
 கிட்டமுடன் நாயன்மார் கட்டினி
 லமர்ந்தஸ்ரீ கிராசரா சேசுவரியே.

02

கிதயாதி புனிதமா நிதியால்
 நிறைந்தஊர் எனுமச்ச வேலிமுருகர்
 கிறைவியென மனமுருகி ஒருமரப்
 பலகைமீசை எழுதியதி னொருமுகத்தைப்
 பதமா யமைத்தறிவு நிறைவோடு
 பூசீக்கப் பாங்கா யமர்ந்ததாயே
 பரவுமம் பீகைபாகர் தருமாறு
 முகமெனும் பண்பாளர் தொட்டெடுத்த

மதியேறு கோயிலிற் றிருவடி
யழுத்தியருள் வளர்கொலு விருந்ததாயே
வருமடியர் குறைபோக்கி யிருண்மல
முறுத்தாது மருவுபிணி தீர்த்ததாயே
இதமாக நின்னாம பதமாலை
பாடிநல மெய்குவர மீந்தருளுவாய்
இட்டமுடன் நாயன்மார் கட்டினி
லமர்ந்தழி இராசரா சேசுவரியே.

03

ஈகைமுத லேறுகொடை யன்புநதி
யாவுமுன தின்பக் கரம்விளங்க
ஏயகலை நாதவிந் தாயபொரு
ளானமுடி வீருபாத மிசைவிளங்க
போகங்க ளானசுக யோகங்களும்
சகல புவனத்து வேதங்களும்
புதங்களும் ஜெநன பேதங்க
ளுங்கருணை பூத்தவீழி தனில்விளங்க
பாகமா நிறைமதி சேகரன்
திருவுளப் பாங்கிலே பணிகள்செய்யப்
பயிலுநவ கோளர்பெறு மதிக்கட்ட
ளைகளுள் பண்வாயி லேவிளங்க
ஏகநா யகியாகி வருமம்மையே
யெமக்கிக பரசௌபாக் கியமருள்வாய்
இட்டமுடன் நாயன்மார் கட்டினி
லமர்ந்தழி இராசரா சேசுவரியே.

04

உயிராகி உடலாகி உளமாதி
கரணங்கள் ஒருமித்த உணர்வுமாகி
உண்மையறி வானந்த முதலாய்ச்
சஹஸ்ரார உச்சிவெளி யிடைவிளைந்த
பயிராகி ஐம்புலச் செயலொன்றி
நின்றுவிழி பார்க்கவரு மழகியாகி
பந்தனை யொழிந்துவரு சீந்தனை
தெளிந்தசுவைப் பக்குவப் பழமுமாகி

நயமான பேரீன்ப வீட்டுறுதி
 தந்தீடும் நமசிவாய ஜனனியாகி
 நாடுமந் திரமேழு கோடிகளு
 மொழிகின்ற நடமாடு சீவகாமியே
 இயலான நின்றொண்டர் வழியோ
 டிணைந்தமன ஏகாந்த வாழ்வுதருவாய்
 இட்டமுடன் நாயன்மார் கட்டினில்
 அமர்ந்தழி இராசரா சேசுவரியே.

05

ஊறுதரு நோயகல நிறுதரு
 மாதவ முஞ்றிய மகாமாரியே
 உற்றசிங் கத்துவரு மாவீர
 காளியே உணர்விலா மகிவுரசுரன்
 நாறுதலை வீழுவீ ரேமுலகு
 வாழுவே நச்சம்பு தொடுதூர்க்கையே
 நாழியிரு நெல்கொண்டு ஞாலமெல்
 லாந்தர்ம நாற்றிட்ட காமாட்சியே.
 ஆறுமுக னைத்தழுவீ ஆசையொடு
 கந்தனென அமுதமுலை தந்தசிவையே
 ஆனைமுக னுதயமுறை ஈசனொடு
 பிரணவத் தட்சரம் பார்த்தபிடியே
 ஏறுவிடை யேறிமறை பேசுகளி
 யேயுன்ற னிசைபேசு தமிழருருவாய்
 இட்டமுடன் நாயன்மார் கட்டினில்
 அமர்ந்தழி இராசரா சேசுவரியே.

06

எண்ணரிய புவனங்கள் நண்ணுமெழு
 பிறவிபுனைந் தியற்றாத இயற்கைவண்ணம்
 இனையிலாத் தோற்றங்கள் கணமதிக
 மாற்றங்கள் இல்வாழ்க்கை செல்லுமுறைகள்
 கண்ணினிறை ஓவியம் காதுநிறை
 காவியம் கருத்துநிறை தானந்தவம்
 கனமான சங்கமத் தாவரத்
 திடைநிலவக் கண்காட்டி யீண்டமைந்தாய்

மண்ணிலகு முதலான அண்டங்கள்
 எங்குமுன் மலரடி நினைந்தஉயிர்கள்
 மாறிப் பிறந்துமலை யேறிச்
 சீறக்கவிதி மன்னனுக் கானையீடுவாய்
 எண்ணுமனங் குவியாத எளியேனைக்
 கரையேற்ற எப்படித் திருவுள்ளமோ
 இட்டமுடன் நாயன்மார் கட்டினில்
 அமர்ந்தழி இராசரா சேசுவரியே.

07

ஏதுபிழை செய்தாலும் ஆதரவு
 காட்டும்தாய் இசைவான தந்தையும்ந்
 ஏற்றதுணை நீயுறவு சாற்றுகுலம்
 நயாண்டும் இனிவான சமுதாயம்ந்
 ஓதுகலை நீயன்பி லூறுசுவை
 நீபெருகு முணர்வாத மின்பநிலைந்
 ஓசைஒலி நீகிதய வாசமலர்
 நீஅதனில் உதிக்கின்ற ஞானமும்ந்
 சூதுபுரி புலவேடர் தூளிபட
 மூலமெனத் துலங்குமா ராதாரம்ந்
 சூக்குமை தொடங்குவியழு காற்றிடை
 யடங்கிவளர் சோதிசுடர் நயல்லவோ
 ஏதுபல வாகியுழல் வேதனைவ
 ராமலிம திதயமிசை வீற்றிருப்பாய்
 இட்டமுடன் நாயன்மார் கட்டினில்
 அமர்ந்தழி இராசரா சேசுவரியே.

08

ஐயமில் லாத நவநதியுண்டு
 பதியுண்டு அன்புநிறை வாழ்க்கையுண்டு
 அறிவுடைய மகவுண்டு பெறுமதிக
 சுகமுண்டு ஆறுதல் நிரம்பவுண்டு
 வையமிசை புகழுண்டு வரவுதொழிற்
 பலனுண்டு மதியுண்டு கதியுமுண்டு
 வளமுண்டு வண்மைசெறி யுளமுண்டு
 புத்தசெல் வாக்குநல் வாக்குமுண்டு

மெய்யறிவு காணுகிற போக்குண்டு
 விண்வீட்டு வெளிக்கதவுத் திறப்புமுண்டு
 மேலார் விருந்துண்டு சாவா
 மருந்துண்டு வேகாத தேகமுண்டே
 எய்யுநகை ஐயன்மகிழ் தையன்மணி
 யேநின்னை ஏத்துமடி யார்தமக்கே
 இட்டமுடன் நாயன்மார் கட்டினில்
 அமர்ந்தழி இராசரா சேசுவரியே.

09

ஒப்பரிய சடைபுரள முடிமின்ன
 செவியிரண் டொளிவீசு தோடெறிக்க
 ஓங்கார வெண்ணீறு நன்னுதலி
 லேபொலிய ஒண்டிலக மொளிபரப்ப
 செப்பிடுமென் கொடிமுக்கின் மணிஒளிரத்
 திருமார்பில் செல்வமங் கல்யமிளிர்
 செங்கரத் தொடிதவழக் குங்குமத்
 தோளிலே தேனொழுகு மாலைதுவளத்
 துப்பனைய செவ்வாயி னகைமலர
 இருஞானம் தோன்றுதன பாரமசைய
 தூயபட் டுடையாட துடியின்ன
 இடையாட, தொழுபதச் சிறப்புமாட
 எப்பொழுது முன்றன் திருப்பொலிவு
 காட்டுமெம(து) இறைவியே போற்ற்போற்ற
 இட்டமுடன் நாயன்மார் கட்டினில்
 அமர்ந்தழி இராசரா சேசுவரியே.

10

போற்றி

ஓம்ஸ்ரீ சீவாயநம வடிவம்மை
 யேபோற்றி ஒன்றுபல வாகநின்ற
 ஓம்ஸ்ரீ மகாதேவி நாகபு
 ஷண்போற்றி உருவருவு மருவருவுசேர்
 ஓம்ஸ்ரீ மனோன்மணி தடாதகே
 போற்றிஅரு ளுயர்நாயன் மார்கட்டுவாழ்
 ஓம்ஸ்ரீ இராசரா சேஸ்வர்
 திருப்பாதம் ஓங்குபுகழ் போற்றி போற்றி.

சீரான வாழ்வெமக்குச் சீத்திக்கச் செய்திடம்மா

கலாநீதி க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கல்)

பல்லவி

கின்பெமல் லாமருள் கிராசரா சேஸ்வரி
அன்பர் உளத்தமர் பரமத யாபரி (கின்ப...)

அநுபல்லவி

சத்தியே நாயன்மார் கட்டினளே! பேய்ச்சி!
நீத்திய ளேயெம்மை நீத்தமும் காரம்மா
உத்தமீ யேயுன்றன் தாள்கள் சரணமம்மா (கின்ப...)

சரணம்

திருவீதி வலம்வரந் சீத்தம் களிக்குதம்மா
உருகி எமகுவழி உன்னழகில் திளைக்குதம்மா
ஆரா அமுதாக அருளைச் சுரந்திரம்மா
சீரான வாழ்வெமக்குச் சீத்திக்கச் செய்திடம்மா. (கின்ப...)

தேவியே நின்னருளைத் தா

வீத்துவான்,
தீருவாபடி மகேஸ்வரி இராசேந்திரம்

ஆவின் வினையகற்றி ஆதி பரம்பொருளைத்
தாவி அடையத் தவிக்கின்றேன் - பாவியேன்
பாவினாற் பாடிப் பரவிநின் நேத்துதற்குத்
தேவியே நின்னருளைத் தா.

சீலப் பெருமகளே செம்மணியின் நாயகியே
ஞாலத்தே உன்னையலால் நான்வேண்டேன் - வேலொத்த
நின்விழியின் நோக்கும் நினதருளும் நல்லறமும்
பன்னரிய மாதவமும் தா.

பித்தனோ டாடியே பேய்ச்சீ எனப்போற்றும்
வித்தகியே நின்னருளை வேண்டினேன் - மெத்தவே
செம்மணியாம் நன்பதியிற் செல்வந் தழைத்தோங்க
அம்மணிந் ஆக்கம் அருள்.

மூலப் பரம்பொருளே முத்தோனின் நாயகியே
ஞாலத்தின் தாயேயெம் நர்த்தகியே! - காலமெலாம்
தண்ணளிமிக் கோங்கித் தருமம் நிலைபெறவே
வண்ணமலர்த் தாளிணையைத் தா.

ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரியம்பாள் இரசனை

வெ. சீவசம்பு

சின்னஞ் சீறுவய திற்பள்ளி கொள்ளும் சீலாக்கியத்தால்
முன்னந் தவறி முழுமுட னாகியம் முற்பவத்தில்
மன்னும் ஒருசிறு மின்னுங் கொடைத்திறன் மீதுறலால்
என்னம் பிகைபதம் போற்ற வொருதிறம் எய்தினனே.

வற்றாத அன்பு வழுவாத நோன்பு வரன்முறைகள்
முற்றா யியம்பு முகூநா ரெரீந்தா ளெனைப்பயந்த
நற்றாய் நவின்ற நயமோர்ந் துனக்கு ரசனைசொல்லல்
கற்றே யிலாத கசடர்க் குறுத்தல் கருத்திலதே.

கொட்டில் தனில்மண் சுவர்கொண்ட மேடை தனிலமர்ந்து
மட்டில் அருள்தந்த மாதனைத் தைப்பொங்கல் பங்குனியார்
முட்டிய சீத்திரைப் பூரணை யாந்தினம் கிட்டிநின்று
பட்டியல் பானகம் நீர்மோர் பருக்கப் பயிற்றுவரே.

தாமோ தரிப்பெயர் கொண்டவர் தம்மாற் சமைத்துவைத்த
தாமோ எனச்சீலர் கேட்டு மயல்கொளத் தன்னேரிலாத்
தாமோ தரற்கவ் வழியினிற் போந்த தூரவடிவேல்
தாமோர் தனிவணக் கஞ்செயத் தந்த தயைவடிவே.

புற்றிற் கிடந்து புதுமைகள் செய்த புனிதவதிக்
கற்றைப் பொழுதொரு கற்கோயில் கொள்வா ரீலரெனினும்
பற்றிற் குறையுள தோவெனப் பாரோர் பலர்பகர
ஒற்றைப் பிறைநுதற் கண்கொண்டு காத்தா னுளமிகுவே.

மண்ணிற் புதைந்திருந் தண்ணித் தவர்க்கருள் மார்பெய்த
ஒண்ணித் திலமின்றும் ஓங்கார மாகி ஒளிவிளக்கப்
பண்ணித் தரப்பணித் தாள்திரு ஞானசம் பந்தனுக்கே
எண்ணிற் றவமுடை யார்க்கே தவமெனும் மாமறையே.

மதிசே கரன்வெயி லுகந்த வனகாட் டரசடியான்
பதிபே சரும்சீத்தி விநாயகன் பாங்கா யமையவருட்
கதிசே ரடியவர்க் காக்க விநாயகன் காணிபுக்கோய்
நிதியோ படைத்திலம் நின்றா ளருச்சனை நேர்வதற்கே

குடிசைப் பதிவிட்ட கூனற் கழிவி குடிவிளங்க
முடியுற் றீடுமா லயமாக் குவித்த முதுகிழிவி
அடியுற் றமுகும் அடியா ரீதயாம் பரத்துணின்று
படியுற் றீடுமொரு பக்குவஞ் செய்தாள் பரமுறவே.

பித்தா வெனப்பேசீ வைத்தார்க் கிரங்கிய பேரறிவன்
முத்தா யொளர்கின்ற முத்தாட்டி எங்கள் முழுமுதலாள்
செத்தா ரெலும்பணி வான்திறம் நாடிநற் செம்மணியி
லுற்றா ளிவட்குறும் பேய்ச்சீ யுலகீ ருளங்கொளுமே.

பெற்றார் தமக்குள மைந்தர்க் கிருபெயர் பேசுமியல்
மற்றோர் மகுடத்த மாதெம் மணியிரா சேசுவரி
கற்றோர்க் கொருபெயர் மற்றோர்க் கொருபெயர் காட்டினளாய்
உற்றா ளெனலிதி லுண்மையுண் டோவென் றுணருதீயே.

ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரீ (பேய்ச்சீ) அம்பாள் அருள்புகழ் மாலை

கவிஞர் இ. குகநாசன்

சங்கடம் அகலச் சகத்தருள்வாய்

திருமுறை யதனை அருளிடு குரவ
ரவரது பெயரின் - மடமுடு
சீவநெறி வழியில் பணிசெயு மடியர்
செறிதரு பதிய - ததைநாடி
பெருவரு ளதனைத் தருமுன துருவை
ஒருமர மதனில் - பி்ரபையோடு
வரைதிரு முருகர் தருசீறு குடிலி
லிடரது அகல வருபேய்ச்சீ
திருவினை யகல வருவினை வடிய
இனியவு னருளை - நிதம்தாராய்
கிணையடி பணியு மெனதுள முளசங்
கடமது அழியும் - வரந்தாராய்
பருதியீ னொளியென் றறைவிழி மலர்ந்து
கத்தர அழகுத் - தேரேறி
பழமறை மொழியும் வழிமுறை பணியும்
பதியது மருவும் - அம்பாளே.

சுகமதான ஓர் வாழ்வைத் தாராயோ

பரம பாத மேநாடி வரம தாக வேசூடி
வரையீ ராச ராசேசன் - மகளாகி
பகரொ ணாத மாஞானி கயிலை வாழு மாயோகி
பிரிய மாது வேயாகி - வளர்தேவி

சுரரு மீள வானாள சமரை யாடு சூர்மாள
சரம தாக வோர்வேலைத் - தருதாயே!
சுழலு தீமை யேயோடி சீவையுன் நாமேபாடி
சுகம தான தோர்வாழ்வீர் - பணியாயோ?

அரசு நீழ லேவாழு மரசி யாக வேயாள
அரனி னோடு மேவாழ - வருபேய்ச்சி!
அழக தாக வேயோட அமைவ தான தேரேறி
அவல மாறு மாறேயுன் - அருள்தாராய்

பரம பாதமே பாடி பணியு நாயன் மார்பேரீன்
பதிய தாகு மாகோவில் - குடியேறி
பரவி வாழு வோர்வாழ பரிவி னோடு மேயாளு
பரையீ ராச ராசேசு - வரியாளே.

அருளதனை வாரீ நீயுந் தரவேணும்

சிவநெறி யில்வாழு மாறு செயகுர வர்பேரி லான
திருநிறை யுழிரை நாடிக் - குடியேறி
திருபெரு குமாறு வாரீ திருவரு ளைநாளு மீயும்
சிவனுமை யளாகி வாழ - வருதேவி!

அவநெறி விடாத பேயன் அறிவகு இலாத நாயன்
அடியினை தொழாத சேயன் - என்னாதே
அதிரந டமாடு மீச னடியினை யில்வாழு மாறு
அருளத னைவாரீ நீயுந் - தரவேணும்

நவவடி விலான தேரில் தவவடி வினோடு ஏறி
நவைமிகு வதான காட்சி - தருதாயே
நளிணமி குபாத மீது நவரச மதான பாடல்
நவிலவரு ளேது வாகத் - தருவாயோ?

பவவினை யதோடி நீடு விதிவழி விழாது வாழ
பகருமிட ரோடு மாறு - அருள்நீவி
பகரவ ரீநாயன் மார்கட் டதுந்தி மும்வாழ நாளும்
பரையரு ளைபு பேய்ச்சி - அம்பாளே.

அஞ்சலென் றருள் வழங்கும் அம்பாள்

சந்தர் பிம்ப மென்னு முன்மு கம்நீ னைந்த கம்கு ஹைந்து
நின்ற அன்பர் முன்பு மன்னன் - திதிவேண்ட
தன்னு ளன்னை யின்பி நின்ற அன்ப ரின்று சந்தர்ன் வந்து
நன்றி லங்கு கின்ற இன்ப - நாளென்ன

அந்த சந்தர் னின்றெ முந்து விண்ணி லங்க வில்லை யென்னி
லுன்சி ரம்அ ரீந்து கொன்று - விடுமென்ன
அண்டி நின்று சொல்லு மென்ற அன்னை யின்ப தம்நீ னைந்து
வெந்த ணல்கி ருந்து சீந்து தரத்தோட்டை

அந்த ரந்த ன்லள றிந்து தண்க திர்வ முங்கு சந்தர்ன்
விண்ணெ மும்அ ருள்பொ ழிந்த - அபிராமி!
அன்பு டன்ப தம்ப ணீந்து சீந்தை நன்கி ரங்கி டென்று
நின்ற மும்ள னக்கி ரங்கி - அருளாயோ?

வந்து எம்ம லம்வ முங்கி டுந்து யர்ம டிந்து உந்தன்
தண்ப தம்வ முங்க வென்று தேரேறி
நின்ற சைந்த சைந்து வந்து தஞ்ச மென்ற மும்மு னன்பர்க்
கஞ்ச லென்ற ருள்வ முங்கு - அம்பாளே.

தருணமீதிலே தேடி அருள்வாயே

முருகர் வார மாபாடி படைய லோடு மேயாடி
முயலு நாயன் மாநூரின் - வசமாகி
முருக னோடு மாவேழ முகவ னாரு மேசேர
முகியூ பேய்ச்சி ஆச்சியென் - றடியார்கள்

அருளு நாம மேஓதி இருகை ஏந்து வார்வாழ
தருண மீதி லேதேடி - அருள்வாயே
அழிசெவ் வாடை யேசூடி அணிபொன் மாலை யேயாட
அடியர் தோளின் மீதாடிச் - சதிராடி

உருகு தேவ ரேநாடி தருநன் மாலை தோள்கூடி
உலவு தேரின் மீதேறி - வலம்வந்தே
ஒளிரு மேனி மீதேநற் பசுமை யாடை யேசாற்றி
நறும்பன் னீர் லேயாடி - வருதாயே!

கருணை யான சீர்பாத கசிவி லாம லேவாழு
கடையன் நானு மேவாழ - அருளாயோ?
கனிவி னோடெ முர்வாழ கனக வாரி யேஈயும்
கவினி ராச ராசேசு - வரியாளே.

தோத்திரம்

எனக்கென்றோர் தனிவரம்யான் கேட்க வில்லை
என்னினத்தார் வாழ்வொன்றே கருத வில்லை
உனக்கெல்லா உயிர்களுமே சொந்த மென்ற
உண்மையைநான் ஒருபோதும் மறந்த தில்லை
சினங்கொண்டு தீங்கிழைக்கும் தீயர் தாமும்
சீலமுற வேண்டுமென்றே வேண்டு கின்றேன்
தனக்கொருவர் ஒப்பிலாத தாயே இந்தத்
தரணியிலே சாந்தியினைத் தருவாய் நீயே.

அருள்வாய் ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரியே

நாயன்மார்கட்டு ப. மகேந்திரதாசன்

‘பேய்ச்சிஆச்சி’ என்றே பராசக்தி யுனைஅழைத்துத்
தாயவளாய் விளங்குமுனைத் தொழுகின்ற அடியவரின்
நோயதனை நீக்கியவர் நிறைவுடனே வாழ்ந்திடவே
நாயன்மார் கட்டமர்ந்தாய் இராஜரா ஜேஸ்வரியே.

ஆயனவன் சோதரியே! அத்தனவன் சக்தியே!
நேயமுடன் நாடுபவர் நலங்காக்கும் தேவியே!
சேய்களவர் வேண்டுகின்ற செம்மையெலாம் தந்திடவே
நாயன்மார் கட்டமர்ந்தாய் இராஜரா ஜேஸ்வரியே!

தீயவைகள் தனையொழித்துத் தரணியில் நன்மைமிகத்
தூயவராய் வாழ்ந்திடவே துணையாகும் பூரணியே!
மாயனவன் தங்கையே! மருதநிலப் பதியாகும்
நாயன்மார் கட்டமர்ந்தாய் இராஜரா ஜேஸ்வரியே!

தாயுந்தன் பக்தர்புகுச் சித்திரத் தேரமைத்துத்
தாயுன்னை அமரவைத்துத் திருக்கோலம் காண்பதற்குத்
தாயவள்நீ அருள்புரிந்தாய்! சூரவடியின் நாயகியே!
நாயன்மார் கட்டமர்ந்தாய் இராஜரா ஜேஸ்வரியே!

ஈழத்தல் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் தொன்மை

பேராசிரியர் சீ. க. சீற்றம்பலம்
முதுநிலைப் பேராசிரியர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

சமூக வளர்ச்சியில் பெண்வழிச் சமுதாய அமைப்பே ஆதியானதென்றும், பின்னரே ஆண் வழிச் சமுதாய அமைப்புத் தோன்றியதென்றும் வாதிடுவர் சமூகவியலாளர். இதனாற் போலும் தாய்வழிவரும் உரிமையே பண்டைய சமூக வழக்காரும் என்றுகூடக் கருதுவர். இவ்வாறு நோக்கும் போது தாய்மை வழிபாட்டின் பழமையும் உலக ளாவ அது பெற்றிருந்த பாரம்பரியமும் புலனாகின்றது. தாய்மை பல்வேறு அம்சங்களின் உறை விடமாகும். இதில் தெய்வீகத்தைக் கண்ட நம் முன்னோர் தமது அறிவு வளர்ச்சிக்கேற்ப இவ்வம்சங்களைப் பலவாறு உருவகப்படுத்தினர். இந்தியாவின் பழைய நாகரிகமாகிய சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் இவ்வழிபாடு கி. மு. 3000 ஆண்டு கட்டு முன்னர் மேலோங்கிக் காணப்பட்டதை இந்நாகரிகத்தின் முத்திரைகளிற் காணப்படும் பெண் தெய்வங்களின் உருவங்கள், தாய்த் தெய்வங்களின் பாவைகள் ஆகியன எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்நாகரிகத்தினை அழித்த வடமொழியைப் பேசிய ஆரியர் அவ்வழிபாட்டு நெறியைத் தமது நெறியாக உள்வாங்கியதை ஆரியர் படைத்த

வேதங்கள், இலக்கியங்கள், உபநிடதங்கள், ஆரணியங்கள் ஆகியன எடுத்தியம்புகின்றன.

இவ்விலக்கியங்களிற் காணப்படும் உமா, பார்வதி, மகாதேவி, சதி, அம்பிகா, கௌரி, துர்க்கா, காளி, கார்த்திகா, சரஸ்வதி, லட்சுமி போன்ற தெய்வங்களின் பண்புகள் பல சிந்து வெளி நாகரிகத்துத் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டிலிருந்து தோன்றின என எடுத்துக்காட்டுகின்றன. காரணம் ஆரியர் கங்கைச் சமவெளிக்குச் சென்ற பின்னர்தான் செல்வாக்குப்பெற்ற பெண்தெய்வங்களாகிய அம்பிகா, உமா, துர்க்கா, காளி ஆகியோர் பற்றிய குறிப்புக்களுள். ஆனால் ஆரியரது முதல் வேதமாகிய இருக்கு வேதத்தில் இவை பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படவில்லை. யசுர் வேதத்தில்தான் முதல் முதலாக அம்பிகா பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது. தைத்திரேய ஆரண்யத்தில் இவள் உருத்திரனின் மனைவியாகக் குறிக்கப்படுகின்றாள். கேன உபநிடதத்தில் உமாவும், முண்டக உபநிடதத்தில் காளியும் இடம்பெற்றுள்ளனர். எவ்வாறு சிந்துவெளி நாகரி

கத்தின் கடவுளாகிய சிவனின் பண்புகள் ஆரியரின் தெய்வமாகிய உருத்திரனுடன் இணைக்கப்பட்டனவோ அவ்வாறே இத்தெய்வங்களிற் பல வடமொழி நாமங்களுடன் ஆரிய கலாசாரப் பண்புகளைப் பெற்றன.

சங்க இலக்கியங்கள் கூறும் தாய்த்தெய்வமாகிய கொற்றவைக்கும் தூர்க்கை, காளி போன்ற தெய்வங்களுக்குமிடையே நெருங்கிய ஒற்றுமை உண்டு. சிலப்பதிகாரத்தில் (சிலப்பதிகாரம் - வழக்குரைகாதை 36 - 40) இப்பெண் தெய்வங்கள் பற்றிக் காணப்படும் வர்ணனையானது அகில இந்திய ரீதியில் இவை பெற்றிருந்த பொதுப் பண்புகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. தமிழகத்தின் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு எவ்வாறு அகில இந்திய தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டில் சங்கமமாயது என்பதை ஈழத்துச் சான்றுகளும் உறுதி செய்கின்றன. ஈழத்து நாகரிகமும் தமிழக நாகரிகம் வழிவந்த தென்பதை தொல்லியற் சான்றுகள் உறுதி செய்கின்றன. இந்நாகரிக கர்த்தாக்களின் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு நெறியில் வடஇந்திய வடமொழி வழிவந்த வழிபாட்டு நெறிகளின் தாக்கமும், பின்னர் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியில் புகுந்த பௌத்த கலாசாரத்தின் தாக்கமும் காணப்பட்டதற்கான சான்றுகள் உள். இத்தகைய சான்றுகளாகப் பௌத்த இலக்கியங்களிற் குறிப்பிடும் யக்ஷி உருவங்கள், பௌத்த தாது கோபுரங்களிற் காணப்படும் யக்ஷி உருவங்கள், பழைய சடுமண் பாவைகள், பிராமிக்கல்வெட்டுக்கள், நாணயங்கள் ஆகியன காணப்படுகின்றன.

பாளி நூல்களில் யக்ஷி வழிபாடு பற்றிய சான்றுகள் தாராளமாக உண்டு. இவ்வழிபாடு கூட இந்தியாவைப்போன்று நம் நாட்டிலும் நிலவிய நாட்டார் வழிபாடாகிய பெண்தெய்வ வழிபாடாகும். வடமொழியில் 'யஜ்' என்றால் பூசித்தால் எனப் பொருள்படும். இக்கருத்துக்குப் பின்னர் கொடூரமானவர்கள் என விளக்கங் கொடுக்கப்பட்டாலும் கூட ஆரம்பத்தில் இவை இந்தியாவைப் போன்று ஈழத்திலும் வழிபாட்டுத் தெய்வங்களாக விளங்கின என்பதையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மகாவம்சம் போன்ற பௌத்தமத பாளி நூல்கள் ஈழத்தின் ஆதிக்குடிகளாக யக்ஷரையும் நாகரையும் குறிப்பிடுகின்றன. உண்மையிலே யக்ஷி, நாக வழிபாட்டில் ஈடுபட்ட ஈழத்தின் தொல்குடிகள் பற்றிய குறிப்பே இ.தெனலாம். பௌத்தம் ஈழத்

திற்கு அறிமுகமாக முன்னர் இவை வழிபாட்டுக்குரிய தெய்வங்களாக விளங்கின. இந்நூல்களில் 'வடவாமுகி', 'பச்சீமராணி' போன்ற குறிப்புகள் காணப்படுவதோடு இவற்றுக்கும் கோயில்கள் காணப்பட்டதும் இடம்பெற்றுள்ளது. நாளடைவில் இவ்வழிபாட்டு நெறிகளைப் பௌத்தம் உள் வாங்கியதை ஈழத்தின் ஆதிப் பௌத்த கட்டிடங்களிற் காணப்படும் யக்ஷி உருவங்கள் உறுதி செய்கின்றன. இதற்குச் சான்றாகப் பழைய பௌத்த மதக் கட்டிடங்களாகிய அபயகிரி, சேதவனராம ஆகியவற்றுட் காணப்படும் யக்ஷி படைப்புச் சிற்பங்களை எடுத்துக்காட்டலாம்.

நமது நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் சுடுமண்ணினாலான பெண்பாவை உருவங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கிளிநொச்சியிலுள்ள உருத்திரபுரம், வவுனியாவிலுள்ள மாமடுவ, சிகிரியாவிலுள்ள இலுக்வேவ, பொலநறுவை, மாத்தளை, புத்தளம், அம்பாறை ஆகிய பிரதேசங்களில் இவை காணப்படுகின்றன. இவை முழு உருவமாகக் காணப்படுவதற்குப் பதிலாக உடலின் அரைவாசிப்பகுதியுடன் மட்டுமே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. எனிலும் இவற்றின் உடலுறுப்புகள் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கப்படவில்லை. சிறப்பான கலை அம்சங்கள் இவற்றிற் காணப்படாவிட்டாலும் இவற்றை பௌத்தம் ஈழத்திற்கு வருவதற்கு முன்னர் மக்கள் மத்தியில் வழக்கிலிருந்த தாய்மை வழிபாட்டின் எச்சங்கள் எனலாம்.

தாய்மை வழிபாட்டின் தொன்மையை உறுதிப்படுத்தும் தொல்லியற் சான்றுகளாக நாணயங்களும் பிராமிக்கல்வெட்டுக்களும் அமைகின்றன என்றால் மிகையாகாது. தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் எச்சங்கள் பலவும் ஈழத்தின் பழைய நாணயங்களிற் காணப்படும் உருவங்களில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னருள்ள காலப்பகுதிக்குரிய இந்நாணயங்கள் பலவற்றைப் பாக்கர் முல்லைத்தீவு, திஸமகாராம, அநுராதபுரம் ஆகிய இடங்களிற் கண்டெடுத்துள்ளார். முல்லைத்தீவின் கிடைத்த நீள்சதுரமான செப்பநாணயங்களின் முன்பக்கத்தில் ஓர் உருவம் இருகரங்களிலும் மலர்த்தண்டுடன் சித்திரிக்கப்பட, பின்பக்கத்தில் சுவஸ்திகாச் சின்னம் உள்ளது. இத்தகைய நாணயங்கள் அநுராதபுரம், திஸமகாராம ஆகிய இடங்களிலும் கிடைத்துள்ளன. அநுராதபுரத்தில் சில நாணயங்களில் பெண்தெய்வம் இருந்த நிலையிற் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் தெய்வத்தின் இடதுகால் மடித்தும்,

வலதுகால் தொங்கவிடப்பட்டுமுள்ள பாவனையிற் காணப்படுகின்றது. சில நாணயங்களில் விரித்த சடையுடனும் குலத்துடனும் பெண் தெய்வம் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

யக்ஷ உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் ஈழத்தின் ஆதி நாகரிக மையப் பிரதேசங்களான கந்தரோடை, மாந்தை, வல்லிபுரம், ஆணைக் கோட்டை, பூநகரி, முல்லைத்தீவு, அருராதபுரம், சிலாபம், நிந்தவூர், திஸமகாராம போன்ற இடங்களிற் காணப்படுகின்றது. இந்நாணயங்களிற் காணப்படும் லட்சுமி உருவங்கள் ஸ்ரீசூகத்தத்தில் லட்சுமி பற்றி வரும் வர்ணனையைப் பெருமளவு ஒத்துக்காணப்படுகின்றது. செம்பினாலான இவை நீள் சதுரவடிவிலமைந்தவை. இவற்றின் முன்பக்கத்தில் தாமரையிலுள்ள லட்சுமி உருவமும் பின்பக்கத்தில் தண்டூன் கூடிய சுவஸ்திகாவும் காணப்படுகின்றன. கந்தரோடை போன்ற இடங்களிற் கிடைத்த நாணயங்களில் கலை அம்சம் சிறந்து காணப்படுகிறது. இவற்றின் முன்பக்கத்தில் தாமரை மலரில் லட்சுமி நிற்பதும், இத் தாமரை மலரிலிருந்து இருதண்டுகள் லட்சுமியின் இரு பக்கங்களிலும் மேலெழுந்து தோள்வரை சென்று தாமரை மலர் பூத்துக்காணப்பட, அவற்றின் மேல் இரு யானைகள் தும்பிக்கையால் இத் தெய்வத்தினை அபிஷேகஞ் செய்வது போலச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. சில சமயம் இத்தெய்வத்தின் பாதங்கள் நிலைகொண்டுள்ள தாமரை மலரிலிருந்து தாமரை மலருடன் கூடிய சில தண்டுகள் வெளிக்கிளம்புவது போலவும் காணப்படுகிறது.

ஈழத்திற்குப் பௌத்தமதம் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் அறிமுகமானபோது

இம் மதத்துறவிகள் தங்குவதற்கு அளிக்கப்பட்ட குகைகளில் இவற்றை அளித்தோரின் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. பௌத்தமதத்தைத் தழுவினாலும் கூட ஏற்கனவே தாம் வழிபட்ட தெய்வங்களின் நாமங்களை அடி ஒற்றியே தமது பெயர்களைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதை இக்கல்வெட்டுக்களில் காணப்படும் சிவ, விஷ்ணு, முருக, தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டை உறுதிப்படுத்தும் பெயர்கள் விளங்குகின்றன. இப்பெயர்கள் கூட ஒரு வகையில் அகில இந்திய ரீதியில் வட மொழிக் கலாசாரத்தில் செல்வாக்கு தமிழகத்தில் படர்ந்து முன்னைய தாய்த் தெய்வங்களின் நாமங்களை உள்வாங்கிய நிலையையே எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இக்கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் துர்க்கை, காளி, மீனாட்சி, கார்த்திகா, ஸ்ரீ, லட்சுமி போன்ற பெயர்கள் இக்கருத்தினையே உறுதி செய்கின்றன. தமிழகத்தைப் போன்றே ஈழத்திலும் இத்தகைய சங்கமிப்பு ஏற்பட்டதையே இவை எடுத்தியம்புகின்றன.

ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும்போது தாய்த் தெய்வ வழிபாடு மிகவும் தொன்மையான வழிபாடு. இந்தியாவில் ஆரியருக்கு முந்திய திராவிடரது வழிபாட்டு நெறியாகிய இது காலகதியில் ஆரிய மயமாக்கப்பட்டது. ஈழத்திலும் பௌத்தம் வர முன்பு இவ்வழிபாடே செறிந்திருந்தது என்பதற்கான இலக்கிய, தொல்லியற் சான்றுதல் காணப்படுகின்றன. பௌத்தம் ஒரு வகையில் இதனை உள்வாங்கியது. இன்றும் பௌத்தர்கள் மத்தியில் வழக்கிலிருக்கும் பத்தினி வழிபாடு இதன் வளர்ச்சியே எனலாம். தமிழர் மத்தியில் பல்வேறு நாமங்களில் இவ்வழிபாடு பேணப்படுவதானது

கல்லெனில் துகளாய்ப் போகும்
மரமெனில் உட்கிப் போகும்
வல்லதாம் இரும்பே என்னில்
காலத்தால் மறைந்தே போகும்
செல்வமே எங்கள் தாயே!
சீருடைப் பேய்ச்சி அன்னாய்!
நல்லவர் முருகர் நெஞ்சை
நாடிய உனக்கீ றுண்டோ?

அன்னை வழிபாடு

தீருமத் நாச்சியார் செல்வநாயகம்

தலைவர், இந்துநாகரீகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

தெய்வங்களின் வடிவமும் குணமும் அவற்றுக்கான வழிபாட்டு முறைகளும் அவை சார்ந்த சமூகத்தின் தேவைகளை ஒட்டித் தோற்றம் பெற்றபோதும் காலப்போக்கில் ஒரு சமூகம் இன்னொரு சமூகத்துடன் உறவுகொள்ளும் போது ஒன்றினது நம்பிக்கைகளும், அதையொட்டிய வழிபாட்டு முறைகளும் மற்றையதில் தாக்கம் செலுத்தி உள்ளமையை மானிடவியல் சார்ந்த பண்பாட்டு வரலாற்றைக் கற்பவர்களுக்குப் புலனாகும். இவ்வகையில் ஒரு தெய்வத்தினுடைய வழிபாட்டு முறை மற்றைய தெய்வ வழிபாட்டில் தாக்கம் செலுத்துவதையும் அறியமுடிகின்றது. அவ்வகையில் அன்னை வழிபாடு அல்லது சக்தி வழிபாடு என்பதும் ஏனைய தெய்வ வழிபாட்டில் தாக்கம் செலுத்தியதோடு ஏனைய தெய்வ வழிபாட்டுத் தாக்கங்களையும் பெற்று வளர்ச்சிபெற்று வந்துள்ளமையினைத் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு பற்றி ஆராய்பவர்களுக்குப் புலனாகும். தாய்த் தெய்வ வழிபாடானது மக்களிடையே அன்னை வழிபாடு, அம்மை வழிபாடு, அம்மன் வழிபாடு, அம்பிகை வழிபாடு எனப் பல பெயர்களில் வழங்கப்படுகின்றது.

சக்திவழிபாடு தோன்றுவதற்கு அது தோன்றிய சமுதாயத்திலே தாய்வழிச் சமூக அமைப்பு நிலவியமையே காரணமென்பது அறிஞர் பலரின் கருத்தாகும். விவசாயத்தை முக்கிய தொழிலாகக் கொண்டு விளங்கிய நதிக்கரை நாகரிகங்கள் நிலவிய பிரதேசங்களில் ஆரம்பத்தில் பெண்களே முக்கியம் பெற்றிருந்தனர். இதனால் பெண்ணாதிக்கமுடைய தாய்வழிச் சமூக அமைப்பு ஏற்பட்டு அதனடிப்படையில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு தோன்றியதென்பர். ஆரம்பகால விவசாய சமுதாயங்களில் பெண்ணாதிக்கம் இருந்ததால் அச்சமுதாயங்களில் பெண்களே முதன்மை பெற்று விளங்கினர் என வானமாமலை குறிப்பிடுகின்றார். சிரியா, சின்னாசியா, எகிப்து முதலிய இடங்களில் சக்தி வணக்கம் தோன்றுவதற்குத் தாய்வழிச் சமூக அமைப்பு நிலவியதே காரணம் எனப்படுகின்றது.

புராதன மக்கள் கூட்டத்தினர் கரு வளத்தையும், பயிர் வளத்தையும் பெறும் நோக்கில் மந்திரங்களைக் கையாண்டனர் என்றும் அம்மந்திரங்களின் ஆற்றலாக இருப்பது சக்தி என்றும் எனவே, அம்மன் வழிபாடு இதனடிப்படையில்

வளர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும் எனக் கருதப் படுகின்றது. புராதன கால மக்கள் தமக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருட்களை உதவிய தரையைப் பெண் தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். தரைப் பெண் வணக்கத்தில் தோன்றிப் பல்வேறு காலகட்டங்களில் சமூகத்தின் பல்வேறு தேவைகளை நிறைவுசெய்யும் வகையில் சக்தி வழிபாடு பரிணாமம் பெற்றிருக்கலாம். வரலாற்று ரீதியான காரணத்தைக் கொண்டு மேற்போந்த கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டபோதும் அவைதான் அம்மன் வழிபாட்டிற்கான ஆரம்பம் என்று முற்று முழுதாகக் கூறமுடியாது.

மிகப் பழங்காலத்தில் சிந்தனை அளவில் இளம் குழந்தையாக வாழ்ந்த மனிதர்கள் தெய்வம் என்பதை ஒரு ஆற்றலாகத்தான் கருதினர் ; கைகால்களுடன் கூடிய ஓர் உருவமாகக் கருதவில்லை. பழந்தமிழர் 'முருகு' எனப்பட்ட ஓர் ஆற்றலையே முதலில் வணங்கினர். பின்னர் மனிதச் சிந்தனை வளர்ச்சியுடன் 'முருகு' 'முருகன்' ஆக்கப்பட்டான். இவ்வகையில் பெண்மை ஆற்றல் 'அம்மை', 'அம்மன்' வழிபாடாயிற்று.

சைவவழிபாட்டில் சிவனுடைய ஆற்றலாகச் சக்தி விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. பொருளாகிய சிவம் அருளாகிய ஆற்றலால் செயற்படுவதைச் சைவசித்தாந்த மரபு எடுத்துக்கூறுகின்றது. இவ்வகையில் சிவனை உமாமகேஸ்வரன் முதலான பல பெயர்களால் அழைப்பதுண்டு. வைஷ்ணவ வழிபாட்டில் சக்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையில் லட்சுமிநாராயணன், ராதா கிருஷ்ணன் போன்ற பல பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

அநுபூதிச் செல்வர்களாகிய ரிஷிகளும், முனிவர்களும், ஞானிகளும் பிரகிருதியை (உலகை) இயக்கும் சக்தி தாயன்புடன் கூடிய பிரபஞ்ச இதயத்தைக் கொண்டிருக்கும் தன்மையை இறை ஞானத்தால் அநுபவத்தில் உணர்ந்தனர். அதனை மக்களுக்கு உணர்த்தியுள்ளனர். காளி, ராதை, தூர்க்கை என்று பல வடிவங்களில் இச்சக்தி தோற்றமளிப்பதை அவர்கள் வர்ணித்தார்கள். ஆதிபராசக்தியே பொருள் வளமளிக்கும் லட்சுமியாகக் காட்சி தருகிறாள். அவளே அருளும் கல்வியும் வழங்கும் சரஸ்வதியாகவும் காட்சியளிக்கிறாள். அதனால் தான் 'புக்திமுத்தி ப்ரதாயினி' எனப் பராசக்தி அழைக்கப்படுகிறாள். பராசக்தியின் மகிமையை

ஆதிசங்கரர் பல இடங்களில் வர்ணித்துள்ளார். அவர் ஸௌந்தர்ய லஹரியில் சிவன் சக்தியுடன் ஐக்கியமானால் அவன் இந்த அகில உலகத்தையும் வெளிப்படுத்தும் திறன் பெறுகிறான்; இல்லாவிடில் அசையும் திறனைக்கூட இழக்கிறான் என்கிறார். 'எல்லா உயிர்களிலும் தாய்மையாக விளங்கும் தேவியை நான் மீண்டும் மீண்டும் வணங்குகிறேன்' (5:14 - 34) என்பது தேவி மஹாத்மியம்.

எல்லையற்ற ஆற்றல் பெற என்ன செய்வது? என்ற கேள்விக்கு அநுபூதிச் செல்வராகிய சுவாமி விவேகானந்தர் 'ஒவ்வொருவரிடமும் எல்லையற்ற ஆற்றல் பொதிந்திருக்கிறது. பராசக்தியிடம் பிரார்த்தனை செய். அந்ந ஆற்றல் உன்னிடமும் வெளிப்படும்' எனக் கூறியிருப்பது அன்னையின் அருள் அகில சராசரங்களையும் இரட்சிக்கும் தன்மையினையும் அன்னை வழிபாட்டின் மூலம் மனிதன் தன் ஆற்றலை வளர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்பதையும் உணர்த்தி நிற்கின்றது.

பராசக்தியின் உருவம் ஏன் கருமையாக உள்ளது? என்ற கோவிந்தரின் கேள்விக்கு ஸ்ரீராம கிருஷ்ணர் 'நீ அவளிடமிருந்து வெகுதூரத்தில் இருந்து அவளைப் பார்ப்பதால் அவளது உருவம் கறுப்பாக உணக்குத் தெரிகிறது. அருகில் சென்று பார்த்தால் அவளுக்கு ஒரு நிறமும் இல்லை எனத் தெரிகிறது கொள்வாய். ஓர் ஏரியில் உள்ள நீர் தூரத்திலிருந்து பார்த்தால் கறுப்பாகவே தெரியும். அருகில் சென்று நீரைக் கையால் எடுத்துப் பார்த்தால் அதற்கு நிறமில்லை என்று புரியும். அதுபோல் தூரத்திலிருந்து ஆகாயம் நீல நிறமாகத் தெரிகிறது. அருகில் இருக்கும் இடங்களைப் பார். அதற்கு நிறம் இருக்கிறதா என்ன? நீ கிறைவனுக்கு அருகில் செல்லச் செல்ல அவனுக்குப் பெயரும் இல்லை; உருவமும் இல்லை என்று அறிவாய். பராசக்தியிடமிருந்து நீ விலகிச் செல்லச் செல்ல அவள் புல்லில் பூக்கும் பூவைப் போல நீலநிறமாகத் தெரிவாள். அசைவற்ற பிரம்மத்தைச் சுருண்டு கிடக்கும் பாம்பிற்கும், சக்தியை உணர்ந்து செல்லும் பாம்பிற்கும் ஒப்பீடுகிறார்'. அநுபூதிமானாகிய ராமகிருஷ்ண பரமகம்ஸர், உலகத்தின் மேலான சக்தியான இறைவன் நிர்க்குணநிலையில் பிரம்மமாகவும், சகுண நிலையில் சக்தியாகத் தொழிற்படுவதையும் எடுத்துக் கூறுவதைக் காணலாம்.

ஒன்றேயான உள்பொருள் காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கேற்பப் பல்வேறு நிலையில் தன்னை வெளிப்படுத்தி உலக ஜீவராசிகளை இரட்சித்து வருகின்றது. அந்த இரட்சிப்பில் தன்னை அன்னையாக வெளிப்படுத்தி நிற்கும் தன்மையை வழிபட்டுப் பயனடைவதே அன்னை வழிபாட்டின் தாற்பரியம் எனலாம். பாரதியாரும்

‘உண்டாக்கிப் பாலாட்டி வளர்த்த தாயை
உமையவளென் றறயீரோ’

எனத் தாயிலே பராசக்தியைக் கண்டார்.

இந்துக் கலாசாரம் மனித வர்க்கத்திற்குத் தாய்மைப் பண்பை எப்படி விரிவடையச் செய்ய வேண்டும் என்று கற்றுத் தருவது இறைவனைத் தாயாக மனிதன் நினைக்க ஆரம்பித்ததும் தாய்மை உணர்ச்சிகள் வாழ்க்கையில் பல பரி மாணங்களில் ஊடுருவி அவனது எண்ணங்களையும் அருபவங்களையும் சிறப்பிக்கின்றன. மனிதர்களிடம் இயற்கையிடமும் மரியாதை அதிகரிக்கின்றது. அன்பு பல மடங்காகிறது. ‘அம்பிகையைச் சரண்புகுந்தால் அதிக வரம் பெறலாம்’ என்பது பாரதியின் அருள்வாக்கு.

தேவீ புகழ் மரலை

பண் : பழந்தக்கராசம்

தாளம் : திரிபுடை

பொன்னார்ந்த புனல்மங்கை பொலிகின்ற சடையண்ணல்
மின்னார்ந்த இசைநிலவு மிளிர்கின்ற பொழில்மேனி
முன்னார்ந்த தவநீழல் முழுதாக மொழிநீங்கத்
தன்னார்ந்த பரைபாங்கர் தவநாயன் மார்கட்டே.

உமைதேவி எனவோதும் சிவையூலி பொறிவாணி
இமையோர்கள் நலனூர இசைபாடு மெழில்நாரி
சுமைதீர் நமர்கூடிச் சுகமேவ வதியுமிடம்
அமைசோலை இடனான எழில்நாயன் மார்கட்டே.

சிவையேவ பரைதேவி திருவானா ளுறையுமிடம்
சுவையேவ கொம்பேறிக் குயில்பாடும் மறையென்பார்
நவையேவ தவமாக நறைபாய விளைசாலி
சுவையேவ மமுதாகுந் துறைநாயன் மார்கட்டே.

பத்தரொடும் சித்தர்களும் பாடுகின்ற பொருள்கேட்டு
வித்தகப்பும் பைங்கிளிகள் விண்ணதிரப் பண்மிழற்ற
சித்திரத்தி னொத்தமயில் தெய்விகமா கடம்பயில
சத்தியுமை வதிபொழிலின் தலைநாயன் மார்கட்டே.

அயன்மாலு மறியாத நெறியானே குறியானாள்
வியன்மேய பதியாக மிளர்கின்ற வளவைப்புக்
கயல்மேவக் கண்மலரும் கமலஞ்சேர் மடவன்னம்
மயல்தீரத் துயில்செய்யும் வளநாயன் மார்கட்டே.

- கவிஞர் சேந்தன்

சக்தி வழிபாடு

தீரு. சொ. தர்மகுலசீங்கம்
ஆசிரியர்.

உயிர்களின் பிறப்புக்கு மூல காரணமாக இருப்பவள் தாய், தாய்த்தெய்வமே சக்தியாவாள். சிவமின்றிச் சக்தியில்லை என்பது மெய்யடியார்களின் முடிவாகும். சக்தியானவள் இறைவனது சரிபாதி வடிவிலே அர்த்தநாதீஸ்வரராக வீற்றிருந்து அடியார்களுக்கு அருள்பாலிக்கின்றாள்.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய நாலாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு சிந்துவெளிப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் சக்தி வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு வந்தனர் என்பது அகழ்வாராய்ச்சி மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. சிவனைத் தந்தையாகவும் சக்தியைத் தாயாகவும் இணைத்து வழிபடுதலும் மரபு.

நாம் காணும் உலகம் கண்ணுக்கு எட்டாத, பரந்து விரிந்த அண்டம். அலை பாயும் கடல், வானுயரும் மலைகள், காற்று, ஆகாயம் எல்லாவற்றின் ஆக்கத்திற்கும் அவைகளின் இயக்கத்துக்கும் காரணமானவள் சக்தியே. சிவன் வேறு சக்தி வேறு அல்ல. சிவனும் சக்தியும் ஒன்றே. அறிவு நிலை சிவம். இயக்க நிலை சக்தி.

நான்கு வேதத்தில் முதன்மை வேதமாகிய இருக்கு வேதத்தில் பெண் தெய்வம் பற்றிய குறிப்புக்கள் உள்ளன. 'தேவீ ஆக்தம்' என்ற பகுதியில் உஷஸ், இராத்திரி, அதிதி, வாசி, புரங்கி, திசசு, ஈனா, வாருணி ஆகிய பெண் தெய்வங்கள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனால் வேத காலத்துக்கு முன்பே சக்தி வழிபாடு இருந்துள்ளது என்பது வெளிப்படடை.

சக்தியை நினைந்து மனமுருகி வழிபடுபவர்களுக்குச் சகல செல்வங்களையும், யோகங்களையும், பெருவாழ்வையும் அளிப்பாள் என ஆதிசங்கர் என்னும் சக்தியை வழிபாடு செய்த மெய்யடியார் தான் இயற்றிய செளந்தர்யலகரி என்னும் நூலில் கூறியுள்ளார்.

சீர்காழியிலே ஞானக்குழந்தை திருஞான சம்பந்தர் தந்தையைக் காணாது 'அம்மையே அப்பா...' என அழுதபோது சிவனுடன் தோன்றி, தனது ஞானப்பாலை ஊட்டியருளி, ஞானக் குழந்தையாக மிளிர்ச் செய்தவர் சக்தியே.

கிட்டத்தட்ட முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த அபிராமிப்பட்டர் என்னும் சக்தி பத்தரிடம் மன்னன் சரபோஜி, அவர் இருந்த ஆலயத்திற்கு வந்து 'இன்று என்ன தீதி நாள்?' எனக் கேட்டார். அவர் அமாவாசை எனக் கூறுவதற்குப் பதிலாகப் 'பௌர்ணமி தினம்' எனக் கூறினார். மன்னன் கோபம் கொண்டான். தனது தவறை உணர்ந்த அபிராமிப்பட்டர் உறிகட்டி கீழே தீமுட்டி உறியின் மீது அமர்ந்து அபிராமி அந்தாதி பாடினார். அவர் பாடிய எழுபத்தொன்பதாவது பாடல் 'வழிக்கே அருளுண்டு...' எனத் தொடங்கியது. அப்போது ஆகாயத்தில் அன்னை தோன்றித் தனது தோட்டினைக் கழற்றி ஆகாயத்திலே வீசி எறிந்தாள். பூரண சந்திரன் தரும் ஒளியைக் காட்டினாள். மன்னனும் மற்றையவர்களும் வியந்து அபிராமிப்பட்டரை வணங்கினர். பட்டர் நூறு பாடல்கள் பாடி அபிராமி அந்தாதியை நிறைவுசெய்தார்.

அறிவும் ஆற்றலும் இணைந்ததே பரம்பொருள். அறிவு சிவன். ஆற்றல் சக்தி. அறிவு

சதாசிவனாகவும், பரமசிவனாகவும் தந்தையாகவும் ஆற்றல் பராசக்தியாகவும் ஆதிசக்தியாகவும் தாயாகவும் வழிபாடுகள் செய்கின்றார்கள் மெய்யடியார்கள்.

சக்தியானவள் பராசக்தி, பார்வதி, தூர்க்கை, திருமகள், சரஸ்வதி, காளி, பவானி, புவனேஸ்வரி, இராஜராஜேஸ்வரி, லலிதாமகா சுந்தரி எனப் பல வடிவங்களில் அடியவர்களுக்கு அருள்பாலிக்கின்றாள்.

அன்னை மேலும் காமாட்சி, மீனாட்சி, விசாலாட்சி, கௌரியம்மை, மாதுமையாள் எனவும் இவற்றைப்போல் ஒவ்வொரு ஆலயங்களிலும் வெவ்வேறு பெயர்களிலே வழிபடப்படுகின்றாள்.

அன்னைத் தாய் அருளால் உலகில் நன்மைகள் நிகழ்கின்றன. நோய்கள் தீர்ப்பவள் அவளே. வினைகள் போக்குபவள் அவளே. அவள் தனம் தருவாள், தளர்வறியா மனம் தருவாள், நல்லன எல்லாம் தருவாள். அன்னை தாள் பணிந்து அருள்பெறுவோமாக.

கடைக்கண் பார்த்தருள் கல்யாணி

கிராகம் : கல்யாணி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

கடைக்கண் பார்த்தருள் கல்யாணி! - தாயே

அடைக்கல மாயுந்தன் அடியிணை பிடித்தேனே

(கடைக்கண்....)

அநுபல்லவி

படைக்கல மாய்த்திரி சூலமேந்துங் கௌரி

விடைக்கபா லிமருவும் விசாலாஷி ஆதரி

(கடைக்கண்....)

சரணம்

ஆயன்மால் அயன்போற்றும் அகிலாண் டேஸ்வரி

நாயன்மார் கட்டுவளர் நளினி மகேஸ்வரி

சேயென் வினைதீர்க்கும் இராஜரா ஜேஸ்வரி

தாயேயுன் பதமன்றித் தாரணியில் துணையுண்டோ.

(கடைக்கண்....)

- கவிமாமணி மா. த. ந. வீரமணிய்யர்

ஈழத்து அம்மன் ஆலயங்கள் - ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை

பேராசிரியர் செ. கிருஷ்ணராசா
வரலாற்றுத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

ஆய்விற்கோர் அறிமுகம் :

இற்றைக்கு 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரிலிருந்தே பெண் தெய்வங்களுக்கான கோவில்களும், படிமங்களும், சடங்காராதனைகளும் உலகின் பல்வேறு பண்பாட்டு மையங்களில் உருவாக்கப்பட்டும், செயற்படுத்தப்பட்டும் வந்துள்ளமையைத் தொல்லியல், மற்றும் கலாசார மானிடவியல் ஆய்வு முடிவுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மனித சமுதாய வாழ்வில் பெண்ணானவள் ஏற்றுக் கொண்டிருந்த, பெற்றுக்கொண்டிருந்த அதியுன்னதமான திருஷ்டாந்த சிருஷ்டி நிலைகாரணமாகவே அப்பெண் 'தெய்வமாக' மதிக்கப்பட்டு, வணக்க நிலைக்குள்ளாக்கப்பட்டிருந்தாள். நாகரீக வாழ்வு ஒன்று நதிக்கரையோரங்களில் உதய மாவதற்குப் பல்லாயிரம் வருடங்கட்கு முன்னரிலிருந்தே இப்பெண் (தேவதை) வழிபாடு மானிட சமூகத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டிருந்த நிலையில், அவ்வழிபாட்டு மரபு செழிப்புத் தெய்வக் கோட்பாடாக (Fertility cult) பரிணமித்தமையைக் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. (கிருஷ்ணராஜா, செ. 1987, 1.61) குறிப்பாக மேலைப் பழங்காலத்தைச்

சேர்ந்த (குகைவாழ்) மக்கள் செழிப்புத் தெய்வத்தின் தேவதையாக தாய் வடிவினைக் கொண்டிருந்தமையைக் காண்கின்றோம்.

இற்றையிலிருந்து 3 லட்சம் வருடங்களுக்கு முன்னரிலிருந்தே தோற்றுவிக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும் வீனஸ் என்றழைக்கப்படும் நிறைமாதக் கர்ப்பிணி போன்ற தாய்த் தெய்வத் தோற்றத்தையுடைய கற்சிற்பங்கள், சுடுமண் சிற்பங்கள் என்பன ஐரோப்பிய, ஆபிரிக்க, ஆசிய நாடுகளில் அண்மைக்கால ஆய்வு முயற்சிகள் வாயிலாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. தென்னாசியாவைப் பொறுத்தவரைகூட ஏராளமான சுடுமண் பெண்பாவைகளும், வெண்கலப் பெண் படிமங்களும் கண்டெடுக்கப்பட்ட வகையிலிருந்து, இங்கும் தாய்த் தெய்வ வணக்க மரபு ஆதிகாலத்திலிருந்தே மக்கள் மத்தியில் முதன்மை பெற்றிருந்த வகையைக் காண்கின்றோம்.

உலகின் புராதன நதிக்கரையோரப் பள்ளத்தாக்குகளில் நகரவாழ்வு முறையானது இற்றைக்கு 5000 ஆண்டுகளுக்குச் சற்று முன்னரிலிருந்து தொடக்கப்பட்ட போது, அத்தாய்த்

தெய்வ வணக்க முறையானது நகரங்களைக் காவல்காக்கும் நகரதேவதை வழிபாடாகவும் செல்வம், கல்வி, வீரம் போன்றவற்றிற்குரிய அதி தேவதைகளாகவும் உருவாக்கப் பெற்று, வளர்ச்சியடைந்து சென்றமையைக் காண்கிறோம். (கிருஷ்ணராஜா, செ, 1987 1:61) சிந்துவெளிப் பள்ளத்தாக்கு நாகரிகப் பரப்பிலும், அதன் பின்னர் கங்கைப் பள்ளத்தாக்குவெளி நாகரிகப் பரப்பிலும், அதன் பின்னர் எழுச்சிபெற்ற பக்தி நெறிப் பரப்பிலும், குறிப்பாக தென்னாட்டுப் பக்தி நெறிப் பரப்பிலும் இதே தாய்த் தெய்வப் படிமங்கள் தனித்தனியாகப் போஷிக்கப்பட்டும், தனித்துவமாக, தனித்தனி ஆலயங்களில் இருத்தப்பட்டும் ஆராதிக்கப்பட்டும், கொண்டு சென்ற முறையை பண்பாட்டு மூலங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் வரலாற்றுக்காலம் முதற்கொண்டே பெண்கடவுள்களுக்கான வணக்கமுறை பின்பற்றப்பட்டிருந்த வகையை இலக்கிய, தொல்லியல், மற்றும் சாசனச் சான்றுகள் ஊடாகத் தரிசனம் செய்ய முடிகிறது. 'மானிட வர்க்கத்திற்கு தனது கருணையையும் வரத்தினையும் எல்லையின்றி, மிக விரைவாகவும், சுலபமாகவும் ஈந்துவீடுவதில் பெண்கடவுள்களுக்கு நிகர் அவர்களே' என்பதில் இப்பிரதேச மக்களுக்கு அத்த நம்பிக்கை இருந்தமை காரணமாகவே அதிகளவிலான அம்மன் ஆலயங்களைத் தோற்றுவித்து, வழிபாடாற்றிக் கொண்டு வந்த வகையினை நாம் காண்கிறோம். இலங்கைத் தீவினைப் பொறுத்தவரையிலும், வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் முதற்கொண்டே அம்மன் வழிபாடு ஆற்றப்பட்டுக் கொண்டு வந்திருந்த வகையை இலக்கிய, தொல்லியல் சான்றாதாரங்களுடாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. சாலபஞ்சிகா, யசுஷ்ட தேவதை, முதலியவள் போன்ற பெயர்களில் நிலவிய வழிபாட்டுமுறை, பின்னர் காலப்போக்கில் மானிட வடிவில் அமைந்த அன்னை அல்லது அம்மன் வணக்கமுறை வரைக்கும் தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் அம்மரபு வளர்ச்சி பெற்றுச்சென்ற வகையைக் காணலாம். இலங்கைத் தீவிலும் யசுஷ்டி வழிபாடாக (இயக்கச்சியில்) ஆரம்பித்து, கண்ணகி வழிபாடாகப் பரிணாமம் பெற்று, பின்னர் காளி, பத்திரகாளி, முத்துமாரி, மகிஸமர்த்தினி என உக்கிர உணர்வு பெற்ற தெய்வங்களாகப் பரிணாமம் பெற்று, சமயதத்துவ வளர்ச்சி நிலையின் இறுதிக் கட்டத்தில் இராஜராஜேஸ்வரி எனவும், ராஜமாதங்கி எனவும், சிவகாமியம்மன் எனவும்

நாமங்கள் பல பெற்று, இந்துமதம், பௌத்தமதம், கிறிஸ்தவ மதங்களுடாக மக்களுடன் தொடர்புகளை அத்தெய்வங்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்ட வகையில் இத்தாய்த் தெய்வ மரபானது மக்களினது மனங்களிலும், நம்பிக்கைகளிலும் சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்த வண்ணம் உள்ளது.

யசுஷ்டி வழிபாட்டு மரபும் இலங்கையில் முதற் பெண்தெய்வ வணக்கநிலையும் :

இலங்கைத் தீவினைப் பொறுத்தவரையில் பௌத்த மதத்தின் வருகைக்கு முந்திய நிலையில், ஈஸ்வர வழிபாடு காணப்பட்டிருந்தமை பற்றிய இலக்கியச் செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ள அதே பாளி மொழியிலேயே யசுஷ்டி வழிபாடும் காணப்பட்டிருந்தமை பற்றிய குறிப்புக்களைப் பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம் தனது ஆய்வுக் கட்டுரை யொன்றில் (சி. க. சிற்றம்பலம்: 1983 : 124) எடுத்துக் காட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது:

“இனிப் பாண்டுகாபயன் கால யசுஷ்டி வழிபாடு பற்றிய மகாவம்சச் செய்தியை நோக்குவோம்... அந்த அரசன் நகரத்தின் கிழக்குப் புறத்தில் காலவேல என்னும் யசுஷ்டிநாயகம், அபயவாவியின் கீழ்ப்புறத்தில் சித்தராஜ என்னும் யசுஷ்டிநாயகம் அமர்த்தினான். யசுஷ்டி குலத்தில் உதித்து, முற்காலத்தில் தனக்கு உதவிய

அடிமைப் பெண்ணை மாளிகையின் தெற்கு வாசலிலும், வடவாமுகி என்னும் யசுஷ்டியை மாளிகை வனத்திலும் அமர்த்தினான். இவர்களுக்கும் ஏனைய யசுஷ்டிகளுக்கும் வருடந்தோறும் பலி பூசைகள் நடைபெற்றன. இந்த உற்சவ காலத்தில் மன்னன் சித்தராஜ என்னும் யசுஷ்டிநூடன் சம ஆசனத்தில் அமர்ந்து, மானிட தெய்வ கிரீடைகளைக் கண்டு களித்தான்” (M.V.IX).

“யக்ஷஷர்களில் வடவாமுகி... பற்றி மகாவம்சம் கூறும்போது, இவள் பெண் குதிரை முகத்தையுடையவள் என்றும், பாண்டுகாபயன் இவளைத் தனது மாளிகையின் நந்தவனத்தில் அமர்த்தி விஷேட பூஜைகளை மேற்கொண்டான் எனக் கூறுகின்றது. தற்போதைய நிலையில் இத்தெய்வங்கள் பற்றி விரிவாக நாம் கூறமுடியாத போதும், அவை அக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்த பெண் தெய்வ வழிபாட்டின் அம்சங்களே என்ற கருத்தை மட்டும் தெளிவாகக் கூறிவிடலாம். நிலமகளைத் தாயாக உருவகப்படுத்தி வழிபடும் முறை அக்காலத்தில் செழித்திருந்த வழிபாடென்பது வரலாறு. இத்தகைய வழிபாட்டின் சில அம்சங்களையே இவ் யக்ஷஷி வழிபாடு எடுத்துக் காட்டுகின்றது என்பது புலனாகிறது.”

“ஈழத்திற்குப் பௌத்தம் வரமுன்பே நிலவிய வழிபாடுகளில் ‘சக்தி வழிபாடும்’ ஒன்றாகும். இவ்வழிபாட்டையே பாளி நூல்கள் ‘யக்ஷஷி வழிபாடு’ என அழைக்கின்றன”. (சிறுநம்பலம், சி. க. 1983a) “.....இத்தகைய தாய்த்தெய்வ வழிபாடு பற்றிய பழைய மரபையே யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை ‘திருத்தம்பலேஸ்வரி’ கோயிலென்றும் கூறுகிறது.” (சிறுநம்பலம், சி. க. 1984 : 118). இக்கோவில் யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்பட்ட அம்மன் ஆலயங்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாக விளங்கியது என்றால் அது மிகையாகாது. இந்த அம்மன் ஆலயத்தின் அமைவிடமானது கீரிமலைச் சாரலிற்கு அண்மித்த ஒரு மரபிலேயே காணப்பட்டது. இலங்கைக்கு விஜயன் வருவதற்கு முன்னுள்ள ஒரு காலப் பரப்பில் காணப்பட்டிருந்த இந்த அம்மன் கோவில் யாழ்ப்பாணத்தில் வெற்றிலைச் செய்கையின் தொன்மையையும் எமக்கு மறை

முகமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது எனலாம். தம்பல் என்பது வெற்றிலைக்குரிய ஓர் ஒத்த சொல். தம்ப என்பது சிவந்த என்ற பொருள் வழக்குடையது. தம்பலேஸ்வரி என்பது வெற்றிலை மென்ற வாயை உடையவள் என்ற பொருளிலும் வழங்கி இருக்கக்கூடும். மாவிட்டபுரமும் (குதிரை முகம் நீங்கப் பெற்ற புரமும்) தம்பல் கொடிக்கு (வெற்றிலைக் கொடிக்கு) பெயர் பொறித்தமையமென்பதையும் இங்கு நினைவிற் கொள்ளுதல் சிறந்தது.

ஈழத்து அம்மன் ஆலயங்களின் வரலாற்றில் அதன் இரண்டாவது கட்ட வளர்ச்சியின் போது கண்ணகி கோவில்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றுக் கொண்டமையைக் காண்கின்றோம். கந்தரோடையிலிருந்தும் அக்குறுகொடவிலிருந்தும், அக்கராயன் என்ற மையத்திலிருந்தும் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஏராளமான ‘லக்ஷ்மி பீளாக்குகள்’ கண்ணகி வழிபாட்டு மரபொன்றின் வளர்ச்சியை எமக்கு உணர்த்துவதாக உள்ளன. கந்தரோடையில் உள்ள அங்கணாவைக் கடவை (அங்கண் அம்மைக் கடவை) என்ற கண்ணகி கோவில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினுள் வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க ஒன்றாகத் திகழ்வதனைக் காண்கின்றோம்.

ஈழத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபு:

தென்னகத்திலும் இலங்கையிலும் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபு ஒன்று உருவாகி வளர்ச்சியடைந்து வந்த முறையைப்பற்றி சமய - சமூக வியலாளர்கள் பல்வேறு விதமான விளக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளனர். சிலப்பதிகாரத் தெய்வமான பத்தினியுடன் தொடர்புபட்ட வழிபாட்டினை அடையாளம் கண்டுகொள்ள முயல்வோர் பல்வேறு நிலைகளுக்குரிய சமய - வழிபாட்டு - சடங்கு வயப்பட்ட மூலாதாரங்களை எடுத்துக் காட்டி கண்ணகி - பத்தினி மரபுகள் பற்றி விளக்க மளிக்க முனைந்துள்ளனர்:

“...கொடுங்கோளூரில் (சிலப்பதிகாரத்து வஞ்சிநகர்) பகவதியம்மன் கோவிலிலுள்ள பெண் தெய்வத்தினை ‘ஓற்றை முலைச்சி’ அம்மன் என்று இன்றும் மக்கள் வழிபட்டு வருகின்றனர் என்பதாலும் கண்ணகி தனது இடது தனத்தைத் திருகி, எறிந்து மதுரையை எரித்தாள் என்பதாலும், ‘ஓற்றை முலைச்சி’ என்பது கண்ணகியைத்தான் குறிக்குமென்பது வையாபுரிப்பிள்ளையினது கருத்தாகும்.” (கிருஷ்ணராசா, செ. 1987: 64.)

அதேநேரத்தில், கொடுங்கோளூரில் பகவதியம்மன் கோவிலில் உள்ள கற்றூண் ஒன்றிலே புடைப்புச்சிற்ப முறையிலே பொறிக்கப்பட்ட, நிற்கும் நிலையில் அமைந்த, பெண் சிற்பமொன்று இடது கரத்தில் சிலம்பு ஒன்றினை மேலே தூக்கிய நிலையில் சித்தரிக்கப்பட்ட முறையின் அடிப்படையில் அதனைப் பத்தினித் தெய்வமாகக் கணநாத் ஓபயசேகர அடையாளம் கண்டு விளக்கம் கொடுத்தமையானது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. கலாயோகி ஆனந்தக்குமாரசுவாமி 'மத்திய காலச் சிங்களக் கலை' என்ற நூலிலே வெண்கலத்தாலான பெண் சிற்பமொன்றினைப் பத்தினி தேவி என்று அடையாளம் கண்டு விளக்கம் கொடுத்துள்ளார். இந்த வெண்கலச் சிற்பம் இப்பொழுது லண்டனில் உள்ள நூதனசாலையொன்றில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த வகையில் பேராசிரியர் கணநாத் ஓபயசேகரவால் மேற்கொள்ளப்பட்ட The Cult of Goddess Patini என்ற ஆய்வு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மானிடவியலாளரான இவர் தமது ஆய்விலே பத்தினியைப் பௌத்தமதப் பரிவார தெய்வங்களுள் ஒன்றாகவே கொண்டுள்ளார். சிங்கள - பௌத்தப் பண்பாட்டு மரபுகள் பற்றிய தெளிவான செய்திகளுடன் தமிழ்ப் பத்தினி வழிபாட்டு மரபு பற்றியும் இவர் ஆராய்ந்துள்ளார். ஆயினும் தமிழ் மரபு பற்றிய இவரது தரிசனங்களுக்கு மட்டக் களப்பு மரபுகளையே இவர் ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளமையால் அங்கு வன்னிப்பிராந்திய யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு கண்ணகி மரபுகள் புறக்கணிக்கப்பட்டதாகவே அமைந்துவிட்டமையைக் காண்கின்றோம்.

ஈழத்தில் கண்ணகி கோவில்கள்:

பிராந்திய ரீதியாக நான்கு தனித்துவமான பண்பாட்டுச் சூழலில் கண்ணகி வழிபாடு இத்தீவில் மேலோங்கியிருந்தமையைக் காண்கின்றோம். சேரநாட்டின் பண்பாட்டுச் செல்வாக்கினை நிலை நிறுத்தும் வகையில் அமைந்த இக்கண்ணகி வழிபாட்டுத் தோற்றமானது புராதன ஈழத்தில் நிலவியிருந்த தாயாதி வழிவந்த (பெண் வழி வந்த) ஒரு வகையான உறவு நிலையை உள்வாங்கிய முறைமையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதாக ஆய்வாளர்களால் குறிப்பிடப்படுவதைக் காண்கின்றோம். பாண்டி நாடும் புராதன சேரநாடும் தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் தோற்றம் பெற்ற அரச வம்சங்களுக்கெல்லாம் 'பெண் கொடுத்த' மரபரிமையைக் கட்டிக்காத்து வந்திருந்த வகையினை வரலாற்றுச் சான்றுகள் வாயிலாக அறிகின்றோம்.

வேறுசிலர் 'மாரியம்மன்' என்ற மாற்றுப் பெயராலே அமைந்த கண்ணகி கோயில்கள் தமிழ் நாட்டிலும், இலங்கையிலும் இருக்கின்றன என எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவரான டாக்டர் ஆ. ஆரோக்கியசாமி என்பவர் பல்வேறு சான்றுகளைக் காட்டி, மாரியம்மன் வழிபாடானது கண்ணகி வழிபாட்டிலிருந்தே வந்தது என்பர்.

'சோமலெ' போன்றோர் பத்தினி வழிபாட்டினை வீரபத்திரகாளியாக அடையாளம் கண்டு, பத்தினி வழிபாட்டிற்குரிய மரபுகளை எடுத்துக்காட்ட முயற்சித்துள்ளனர். தமிழ்நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும் என்ற நூலிலே இது தொடர்பாக மிகவும் தெளிவாக அவர் விளக்கியுள்ளார். 'சோமலெ'யின் இக்கருத்தினை நினைவுபடுத்துவதாகவே யாழ்ப்பாணத்து வடமராட்சிப் பகுதியிலுள்ள பத்திரகாளியம்மன் கோவில்கள் கண்ணகியாகவே வழிபடப்பெற்று வருகின்றமை அமைந்துள்ளன. பொலிகண்டியிலுள்ள கந்தவனக் கடவைக்கு அருகாமையிலுள்ள பாலாவிப் 'பத்திரகாளி' மதுரையை எரித்தவள் என்ற சிறப்புப் பெயரால் இன்றுவரை அழைக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இலங்கையில் பத்தினி வழிபாட்டு மரபுகள் பற்றிய வரலாற்றுச் சிக்கல்கள் இன்னமும் முழுமையாக விடுவிக்கப்படவில்லை. ஆயினும் சிங்கள - பௌத்த மரபில் பத்தினி வழிபாட்டு மரபு பற்றிய தரமான ஆய்வு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

புராதன காலத்து 'நாககன்னிகைகள்' தொடர்பான ஐதீகங்கள் யாவும் சேரநாட்டையே மையம் கொண்டிருந்ததென்பதனையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. விஜயன் பெண் கொண்ட பாண்டியர் மரபும், நாககன்னியான பீலிவளையைச் சோழ மன்னன் 'பெண் கொண்டதுவும்' நாக நாட்டு இளவரசி குமுதவல்லியை ஈழச்சோழ மன்னன் ஒருவன் திருமணம் புரிவித்ததுவும் உக்ரசிங்கள் என்ற நாகதீபத்து மன்னன் ஒருவன் மாருதபுரவீக வல்லி என்ற 'சோழ' இளவரசி ஒருத்தியைப் பட்டத்து ராணியாக்கிக் கொண்டதுவுமான வரலாற்றுச் செய்திகள் இந்த கண்ணகி வழிபாட்டு முறையை ஈழம் உள்வாங்கிக் கொண்டதற்கும் தாயாதி உறவு நிலைக்குமிடையே காணப்படும் 'தொப்பூழ்க் கொடி' யுறவை வெளிப்படுத்துவதாகக் கொள்ளலாம். மேலும் அந்நான்கு வகையான பண்பாட்டுப் பகைப்புலங்களான 'தொப்பூழ்க் கொடி' யுறவுச் சூழலை விளங்கிக் கொள்வதன் மூலம் ஈழத்தில் கண்ணகி கோயில்களின் பரவல் களுக்கான பின்னணியைக் கூட எளிதில் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

முதலாம் வகை:

முற்றுமுழுவதுமாகப் பௌத்த பண்பாட்டுப் பகைப் புலத்தில் அறிமுகமாகியிருக்கக் கூடிய பத்தினி வழிபாட்டு மரபில் கண்ணகி கோயில்கள் ஈழத்திருநாட்டில் அமைந்து கொண்ட வகையை அடையாளம் காணல் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டினைத் தொடர்ந்தே அதாவது கோட்டை இராச்சியத்தின் எழுச்சியுடனே பத்தினி மரபு சிங்கள - பௌத்தப் பண்பாட்டுச் சூழலுக்குள் முக்கியத்துவம் பெற்ற வகையை அடையாளம் காணல். இதன் தொடர்ச்சியாகவே கண்டி இராச்சியத்திலும், தலதாமாளிகையிலும் பத்தினி முக்கியத்துவமான ஒரு தெய்வமாகக் கருதப்பட்டு, கண்ணகி அல்லது பத்தினி கோவில்களாக (வழிபாட்டு நிறுவனமாக) பௌத்த மடாலயங்கள் மாற்றப்பட்ட வகையைக் காண்கின்றோம்.

இரண்டாம் வகை:

இடம் விட்டு இன்னோர் இடத்திற்கு வாழ்க்கை தேடி, வசிப்பிடங்களை மாற்றியமைத்தோர் மத்தியில் கண்ணகி வழிபாட்டு மையங்கள் உயிரோட்டமான தளமையங்களாக மாறியிருந்த வகையை அடையாளம் காணல். கி. பி. 8 ஆம் - 12 ஆம் நூற்றாண்டுகட்கு இடைப்பட்ட காலப்

பரப்பில் அமைந்த கண்ணகி, பத்தினி கோவில்கள் இடம்பெயர்ந்து, தத்தமது பண்பாட்டுச் சூழலை அமைத்துக் கொண்ட மக்கள் மத்தியிலேயே சேவை மையங்களாக அமைவுற்றன. கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே ஆசிய மதங்கள் குறிப்பாக பௌத்தமும், இந்து மதமும் வாணிப - பட்டுவர்த்தக மார்க்கங்களினூடாகத் தூரகிழக்கு - மத்திய - மேற்கு ஆசிய நாடுகளுக்கெல்லாம் வியாபாரக் கூட்டங்களாக இடம்பெயர்ந்து சென்ற மக்களுடன் இணைந்த வகையில் பரவிச் சென்றமையைக் காண்கின்றோம். அவ்வழியேதான் இலங்கைக்கும் கண்ணகி வழிபாடு எடுத்துவரப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது இரண்டாவது வகையில் அமைந்த கண்ணகி கோயில்களின் அமைவிற்குக் காரணமாகியது.

மூன்றாம் வகை:

வீரசைவ வழிபாட்டு மரபின் வருகையுடன் கண்ணகி வழிபாட்டுப் பண்பாட்டு வழக்கும் இலங்கையை வந்தடைந்தமையாகும். இலங்கையின் கிழக்குக் கரையோர மாகாணங்களில் இவ்வீரசைவ வழிபாட்டில் கண்ணகி கொம்புமுறித்தல்

நிகழ்வு உச்சமான சமய நிகழ்வுகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் காணப்படும் 72 அம்மன் ஆலயங்களுள் 05 பத்தினி கோயில்களும், 23 கண்ணகி கோயில்களும், 16 முத்துமாரியம்மன் கோயில்களும், 15 பத்திரகாளி கோயில்களும் வீரசைவ மரபின் அடியாகவே அங்கு மக்கள் மத்தியில் அறியப்பட்ட தென்றால் அது மிகையாகாது. கலிங்கமாகனது ஆட்சியும் சமய நிலையுமே அங்கு வீரசைவ வழிபாடு வேருன்றக் காரணமாகியது என வரலாற்றறிஞர் குறிப்பிடுவர்.

நான்காம் வகை:

வன்னிவள நாட்டினுடைய பண்பாட்டுரு வாக்கத்தில் கண்ணகி வழிபாடு அதியுன்னதமான பங்கினைப் பெற்றிருந்திருக்க வேண்டும். முல்லைத்தீவு, புத்தளம், வவுனியா மாவட்டங்களில் அமைந்து காணப்படும் பத்தினி / கண்ணகி கோயில்கள் இத்தகைய ஒரு பின்னணியில் உருவானவையாகும். இப்பிரதேசங்களில் நாச்சியார் வழிபாட்டு மரபுடன் இணைந்த வகையில் பத்தினி, கண்ணகி மரபு மக்களுடன் ஒன்றித்து விட்டிருந்த வகையைக் காண்கின்றோம். பொதுவாக 'வல்லி நாச்சி' எனப்பெயரிடும் மரபு 'வன்னி நாச்சன்' மரபிலிருந்து பிறந்த ஒரு முறையென்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

காளி மரபும், கோயில்களும்:

அரசர்களும், ஆட்சியரிமங்களும், படையெடுப்புக்களும் நிகழத் தொடங்கி செயற்படத் தொடங்கிய ஒரு காலகட்ட இடைவெளியில் அகோர உணர்வினை வெளிப்படுத்துவதற்கேற்ற ஓர் உணர்ச்சிமிக்க வழிபாடாக காளியம்மன் வழிபாடு ஆரம்பித்து விட்டிருந்தது. பல்லவப் பக்தி நெறிக்காலத்தில் நிசும்பகுதனி, மஹிசாசுரமர்த்தினி, அகோரகாளி என்ற பெயர்களினால் மக்கள் மத்தியில் இவ்வழிபாடு பரவிக்கொண்டது. பின்னர் சோழர் மரபில் அது மிகவும் உச்சநிலையைப் பெற்றுக்கொண்டது. நிலமானிய சமூக வளர்ச்சிக்குக் காளிகோயில்கள் பலவகையிலும் உதவிக் கரம் நீட்டியிருந்த வகையைக் காண்கின்றோம். இக்காலங்களிலேயே **பத்திரகாளி** வழிபாடு இலங்கையின் பல பிரதேசங்களிலும் மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் பெற்றது. பொலிகண்டியில் உள்ள பாலாவிப் பத்திரகாளி, திருகோணமலையில் உள்ள சாம்பல்தீவுப் பத்திரகாளி கோயில்கள் யாவும் சோழர் காலத்துக்குரியன வாகும். பத்திரகாளி மரபு பெருமளவுக்கு மரத்தச்சர் வாழும் கிராமங்களில் முக்கியத்துவம் பெற்ற மைக்கான சமூகப்பின்னணியை இங்கு ஆராய்வது எமது நோக்கமல்லாவிடினும், இவ்வழிபாட்டு மரபு அரச இறைமையுடன் கலந்த ஒருவகையான பண்பாட்டுப் பகைப்புலத்தை எமக்கு வெளிக் கொணருபவையாக விளங்குவதனைக் காணலாம்.

முடிவுரை:

ஈழத்தில் அம்பாள் ஆலயங்கள் என்ற தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இச்சுருக்கமான

ஆய்வில் ஒரு வரலாற்று அறிமுகமாகவே இங்கு சில தகவல்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அண்மைக் காலத்தில் கலாநிதி புஷ்பரட்ணம், **லக்ஷ்மி பீளாக்** என்றழைக்கப்படும் நீள் சதுரமான ஏராளமான நாணயங்களை அக்கராயன், அக்குறுகொட, பூநகரி, கல்முனை, வெட்டுக்காடு, மண்ணித்தலை போன்ற பிரதேசங்களிலிருந்தும் இக்கட்டுரையா சிரியர் கந்தரோடையிலிருந்தும் அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டதன் அடிப்படையிலும் ஈழத்தில் காளி, கண்ணகி வழிபாட்டு மரபு ஒன்றின் தோற்றத்திற்கான பொருளியல் சூழலை அவ்வகை நாணயங்களிலுள்ள உருவ அமைதியூடாக கிறீஸ் துவக்கு முற்பட்ட காலப்பரப்பிலிருந்து அடையாளம் கண்டுகொள்ள வழிபிறந்துள்ளது. லக்ஷ்மி நாணயங்கள் என்று அழைக்கப்படும் நீள் சதுரமான நாணய வகைகள் இலங்கைக்கு மட்டும் தான் உரியது என்பதனை நிறுவியுள்ள கலாநிதி புஷ்பரட்ணம் ஈழத்துக் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபொன்றின் தோற்றத்திற்கான சூழலை அவ்வகை நாணயங்களில் தீட்டப்பட்டுக் காணப்படும் பெண் உருவவியல் வளர்ச்சிகளிலிருந்து எடுத்துக்காட்டியுள்ளமை (புஷ்பரட்ணம், ப., 2002.) இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் இறுதியில் பின்னிணைப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அம்பாள் கோயில்கள் பற்றிய நீண்டவொரு விபரப்பட்டியலானது எதிர்காலத்தில் இத்தகைய ஆய்வுகளில் ஈடுபடுவோருக்கு உதவுவதாகவே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வத் தலங்களின் தல வரலாறுகளுடன் நாகமரபு, கெருடமரபு, நகுலமரபு, வராகமரபு (பன்றி) போன்றனவும் இணைக்கப்பட்ட வகையில் ஈழத்து அம்பாள் கோவில்களின் வரலாறு அமைந்துள்ளமையைக் காண்கின்றோம். இவ்வாறான ஆகம நியதிகளுடனான ஓர் இணைப்பானது பிற்காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆகம நியதிக்கு வெளியே காணப்பட்டிருந்த பத்தினி, கண்ணகி வழிபாட்டு மரபுகளை ஆகம விதிக்குள் கொண்டுவரும் நோக்கமாக பிராமணிய நிறுவனங்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டவையாகும்.

இவ்வாய்விற்கு உதவிய நூல்கள்:

1. ராஜநந்தன், பா (Ed) ; 1987, **இந்துநதி, இந்து மாணவர் மன்றவெளியீடு, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், வந்தாறுமூலை.**
2. கிருஷ்ணராசா. செ : 1987, **'தமிழ்மரபில் பத்தினி வழிபாடு - சில சிந்தனைகள்', இந்துநதி, மேற்படி P.P.61 - 67**

3. புஷ்பரட்ணம், ப : 2002 தொல்லியல் நோக்கில் ஈழத் தமிழரின் பண்டைய கால மதமும் கலையும், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு - சென்னை.
4. Pushparatnam, P ; 2002 Ancient Coins of Sri Lankan Tamil Rulers, Bavani Pathippakam, Chennai.
5. சிற்றம்பலம் ; சி. க., ஈழமும் இந்துமதமும் - அநுராதபுரகாலம், சிந்தனை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கலைப்பீட வெளியீடு, தொகுதி II, இதழ் I, 1984 பங்குனி
6. சிற்றம்பலம் சி. க., ; 1983, பண்டைய ஈழத்து யக்ஷ - நாக வழிபாடு, சிந்தனை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக கலைப்பீட வெளியீடு, தொகுதி I, இதழ் II, ஆடி 1983.
7. இந்துசமயத் திணைக்களம் : 1984 இலங்கைத் திருநாட்டின் இந்துக் கோயில்கள், பிரதேச அபிவிருத்தித் திணைக்களம், கொழும்பு. 4

அன்னை வழிபாடு

பேய்ச்சி அம்மன் கோயில் துலக்கமாக இருந்தது. பேய்ச்சி அம்மன், பேத்தி அம்மன் என்ற இரண்டு பதங்களுமே பயன்படுத்தப்பட்டன. யார் இந்த அம்மன் என்பதை இங்கு விளக்கவேண்டும். பண்டைத் தமிழரின் தாய்க் கடவுளான கொற்றவையே பேச்சி.

பேர் + ஆய்ச்சி = பேராய்ச்சி - பேய்ச்சி - பேச்சி

பேர் + ஆத்தை = பேராத்தை - பேத்தி

ஆய், ஞாய், யாய் என்பவை தாய் என்பதன் மறுசொற்கள். சங்க இலக்கியங்களில் பயின்று வருபவை. ஆச்சி, ஆத்தை இரண்டுமே தாயைக் குறிக்க யாழ்ப்பாணத்தில் இன்றும் வழங்கும் சொற்கள். பெருந்தாய் என்பதே பேச்சியும் பேத்தியும். நிறுவன ரீதியான சமயங்கள் எதுவும் வர முன்னரே, ஆதி நம்பிக்கைகளுள் ஒன்றாக உலகெங்கும் தோன்றிய வழிபாடு தாய்க் கடவுள் வழிபாடு.

பேய்ச்சி அம்மன் கோயில் இன்று ராஜராஜேஸ்வரி என்ற பெயருடன் இருக்கிறது.

- கலாநிதி பொ. கிருபதி, வல்லியக்கனம் வல்லியுரநாதனும்,
புலரிமறுபிரகரம், யாழ்ப்பாணம். 2006. ப. 11

ஆலயப் பண்பாட்டில் மகோற்சவம்

பேராசிரியர், கலாநிதி **ப. கோபாலக்ருஷ்ண ஐயர்**
வாழ்நாட் பேராசிரியர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

சிவாகமங்கள் வகுத்துக்கூறும் ஆலய வழிபாட்டு மரபில் கிரியைகள் மூன்று வகையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை நித்திய கிரியைகள், நைமித்திகக் கிரியைகள், காமியக் கிரியைகள் எனப் பெயர் பெறுகின்றன. தினமும் இறைவனுக்கு நிகழும் பூசைகள் உள்ளிட்ட கிரியைகள் நித்தியக் கிரியைகள். நிமித்தம் என்ற ஒரு காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிகழ்வது நைமித்திகக் கிரியை. ஏதாவது ஒரு பலனை அவாவிச் செய்யப்படுவது காமியக் கிரியை ஆகும். பக்தர்களை இறைவழிபாட்டோடு இணைக்கும் கிரியையாகிய பூசை என்பதன் விரிந்த நிலையையே ஆகமக் கிரியை சுட்டி நிற்கின்றது. கிரியைகள் எத்தகைய நிலையில் இடம்பெறினும் அவற்றின் உயர்ந்த குறிக்கோள் வழிபடுவோனது உள்ளத்தில் சமயஞ் சார்ந்த ஞானத்தை உதிக்கச் செய்து ஆத்மீக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதேயாகும் எனில் மிகையில்லை. **‘கிரியையென மருவுமவை யாவும் ஞானம் கிடைத்தற்கு நிமித்தம்’** எனச் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் போற்றுகின்றது. ஆலய வழிபாடு அனைவருக்கும்

இன்றியமையாததொன்று. ஞான நிலையில் உயர் நிலையை அடைந்தவர்க்கும் கோயில் வழிபாடு மிக அவசியமென்பது ஆகமத்தின் நெறிமுறையாகும்.

ஆலயக் கிரியைகள் ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம் என்ற நிலையிலும் சிறப்புப் பெறுகின்றன. தன் நன்மை கருதிச் செய்யப்படும் கிரியை ஆன்மார்த்தம் எனவும் அனைத்து உயர்களின் நன்மை கருதிச் செய்யப்படுவது பரார்த்தம் என்றும் விளக்கம் தரப்படுகின்றன. இறைவனை வழிபடுவதற்குரிய இடத்தினைத் தேர்தல், அங்கு கோயிலை நிர்மாணித்தல், அதன்பின் வழிபாட்டிற்குரிய இறைவனது திருவுருவத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தல், அதனைத் தொடர்ந்து நித்திய பூசைகளும் நைமித்திகப் பூசையாகிய உற்சவத்தையும் நிகழ்த்துதல், தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஏற்படும் தவறுகளை விலக்கி மீண்டும் தெய்விகத் தன்மையை ஏற்படுத்தலாகிய பிராயச்சித்தம் ஆகியவை ஆகமங்கள் கூறும் கிரியைகளில் கர்ஷணம், பிரதிஷ்டை, உற்சவம், பிராயச்சித்தம் என வகுக்கப்பட்டுள்ளன. மந்திரம், கிரியை, பாவனை

ஆகிய செயல்களுடன் கூடியவையே சமயத்துறையில் கிரியை என்ற சொல் குறிப்பிடுகின்றது. கிரியைகளை ஒழுங்காகச் செய்வதிலும் அவற்றில் பங்கு கொள்வதிலும் ஒருவருக்குக் கிடைக்கும் பலன் அதிகமாகும். இம்மையில் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய வாழ்வியல் நலன்களைப் பெறுவதற்கும் மறுமையில் வீடுபேற்றினைப் பெறவும் இவை உதவுகின்றன. இவை யாவற்றுக்கும் மேலாக ஆலயக்கிரியைகள் மூலம் ஒருவருக்குச் சாதனைத் திறனும் சமய ஞானமும் ஒழுக்கமும் சித்திக்கின்றது.

ஆலயத்தில் நிகழும் நித்திய கிரியைகளின் போது ஏற்படும் குற்றங்களையும் நிவர்த்தி செய்து நன்மையை ஏற்படுத்துவதே நைமித்திகக் கிரியையாகிய உற்சவமாகும். உற்சவம் (உத் + சவம்) என்ற சொல்லுக்குப் பல விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. 'உத்' என்பது 'மேலான்' என்ற பொருளையும், 'சவம்' என்பது 'ஐந்தொழில்' என்ற பொருளையும் தருவது. மற்றும் ஒரு கருத்தும் உள்ளது. 'உத்' என்பது ஞானத்தையும் 'சவம்' என்பது போகமோட்சத்தையும் குறிப்பதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இறைவன் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்ற ஐந்தொழில்களையும் நிகழ்த்தி, உயிர்களைக் காக்கும் முறையைத் திருவிழா என வழங்கப் பெறும் உற்சவம் உணர்த்துகின்றது. உயிர்களின் பக்குவ நிலையை வருவித்தற்கு உற்சவம் சிறப்பாக வழியமைக்கின்றது. உயிர்கள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ செய்யும் வினைத் திட்டத்தால் நல் வினை, தீவினை வயப்பட்டு உழலுகின்ற நிலையில் எல்லா வினைகளையும் தமது திருவருட்பார்வையால் அகற்றி ஆணவமாகிய படலங் கிழித்துத் தன்மயமாக்கும் தனிப்பெருங் கருணைப் பொழிவே உற்சவம் என்ற சிறப்புப் பொருளும் உண்டு. ஆலயத்தில் உற்சவம் நித்தியோற்சவமாக அமைவதோடு வாரம், பகூடம், மாதம் முதலிய காலங்களில் அவ்வப்போதும், ஆண்டு தோறும் குறித்த வீசேட தினத்தை அந்தமாகக் கீகரிண்டு நிகழுங்கால் மகோற்சவம் எனவும் பிரமோற்சவம் எனவும் பெயர்பெறுகின்றது.

உற்சவம் சாகல்யம், பாவனம், சாந்தி, மாங்கல்யம் என நான்கு வகைப்படும். கொடியேற்றமாகிய துவஜாரோகணம் தொடங்கித் தீர்த்த விழாவை முடிபாகக் கொண்டது சாகல்யம் ஆகும். கொடியேற்றம் மாத்திரமன்றி மற்றெல்லாக் கிரியைகளையும் சாகல்யத்துக்குக் கூறியபடி நிகழ்த்தப்

படுவது பாவனம் எனப்படும். காலையில் ஓமமும் பலியும் சாயங் காலத்தில் உற்சவமும் செய்வது சாந்தி என்னும் உற்சவமாகும். எசமானும் குருவும் ஒரு தினத்தை அந்தமாகக் கொண்டு செய்யும் உற்சவம் மாங்கல்யம் எனப்படும்.

இவற்றுள் சாகல்ய உற்சவமானது ஒன்பது பேதங்களைக் கொண்டது. 27 நாட்கள் உற்சவத்தைக் கொண்டது செளரம், 17 நாட்கள் கொண்ட உற்சவம் சாக்திரம், 15 நாட்கள் கொண்ட உற்சவம் சாவித்திரம், 13 நாட்கள் கொண்ட உற்சவம் கௌமாரம், 9 நாட்கள் கொண்ட உற்சவம் தைவிதம், 7 நாட்கள் கொண்ட உற்சவம் பௌவனம், 5 நாட்கள் கொண்ட உற்சவம் பௌதிகம், 3 நாட்கள் கொண்ட உற்சவம் கௌணம், 1 நாள் கொண்ட உற்சவம் சைவம் என உத்தர காரணாகமம் வகுத்துள்ளது.

ஒரு நாள் விழாவானது கோஷணம், கேவலம் என இருவகைப்படும். பேரீதாடனம், ரட்சாபந்தனம் ஆகியவற்றுடன் கூடிய ஒருநாள் விழா கோஷணம் ஆகும். இவை இரண்டுமின்றிச் செய்யப்படும் ஒருநாள் விழா கேவலம் ஆகும். கோஷண உற்சவத்தினால் அனைத்துச் சித்திகளும் கிட்டும். கேவலம் உற்சவம் முத்தியை நல்கும். கருத்தாவின் பிறந்ததினம், அவர் முத்தியடைந்த தினம், சங்கிராந்தி, சதுர்த்தசி, அட்டம், அமாவாசை, அயன புண்ணிய காலம், தமனோற்சவம், கிரகண புண்ணிய காலம், பவித்திரோற்சவம், மாதபூசை, கார்த்திகை தீபம், சிவராத்திரி முதலிய புண்ணிய காலங்களில் ஒருநாள் உற்சவம் செய்யப் பொருத்தமானவை.

இவ்விழா நாட்கள் இறைவனது ஐந்தொழில்களையும் நினைவூட்டுகின்றன. அநுமதி பெறுதல், மண் எடுத்தல், முறையிடுதல், பேரி ஒலித்தல் முதலானவை சிருஷ்டி என்னும் தோற்றத்தைக் குறிப்பன. திருவீதியுலா ஓமம், பலியிடுதல் முதலியன ஸ்திதி என்ற காத்தலைக் குறிப்பன. பரிவேட்டை, தேருர்தல் சாந்தம் அணிதல் முதலியன சம்மாரம் எனும் ஒடுக்கத்தைக் குறிப்பன. பொடியிடித்தல், நீராட்டு முறைவிடுதல், கொடியிறக்கம் முதலியன திரோபாவம் என்னும் மறைத்தலைக் குறித்து நிற்பன. திருவூடல், பத்தர் விழா, தீர்த்தம், குருவணக்கம் ஆகியவை அனுக்கிரகம் என்ற அருளலைக் குறிப்பன. உற்சவ நாட்களில் இறைவன் மண்டலம், கும்பம், அக்கினி, குரு, சீடன் என்னும் ஐந்து இடங்களையும் கலந்து நின்று அருள்பாலிப்பான் என்பது சிவாகமங்களின்

முடிபாகும். அத்துடன் திருவிழாக்கள் சாம்பவ தீட்சை எனப்படுகின்றது. அதாவது தீட்சை பெறாதவர்களுக்கும் மற்றும் மிருகம், பட்சி முதலியவற்றுக்கும் இந்தத் திருவிழாக்களைக் காணுதலே இந்தத் தீட்சையாகும். உற்சவம் நடத்துவதன் பயன் உலகத்து உயிர்கள் அனைத்தும் பலன் பெறுவதையும் சாம்பவீ தீட்சை குறிக்கும்.

பிரமோற்சவத்தின் உறுப்புக்கள் பதினெட்டாகும். அவையாவன விருஷயாகம், துவஜாரோஹணம், பிருஹத்தானம், அங்குரம், மகாயாகம், அஸ்திரயாகம், பலிதானம், யானக்கிரமம், பரிவேஷம், விராஜனம், கௌதுதம், தீர்த்த சங்கிரகம், சூர்ணோற்சவம், தீர்த்தம், அவரோஹணம், ஸ்நபனம், விவாகம், பத்தோற்சவம் என்பன. மகோற்சவத்தின் போது விக்நேசுவர வழிபாடு, அநுஞ்சை, கிராமசாந்தி, வாஸ்து சாந்தி, மிருத்சங்கிரகணம், அங்குரார்ப்பணம், ரட்சாபந்தனம் என்னும் கிரியைகள் இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. உற்சவகாலத்தில் இறைவன் பிம்பம், தம்பம், கும்பம் ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் எழுந்தருளி அருள்புரிவான். கோயிலின் கர்ப்பகிருகத்தில் எழுந்தருளும் மூர்த்தி பிம்பமாகும். நந்திக்குப் பின்னால் இடம்பெறும் துவஜஸ்தம்பம் தம்பமாகும். ஆலயத்தின் கிழக்குக்கும் வடகிழக்கும் இடையில் அமைந்த யாகசாலையில் கும்பமும் யாகசாலையும் அமையும்.

தம்பத்தில் நிகழும் கொடியேற்று வைபவமே துவஜாரோஹணம் என அழைக்கப்படுகின்றது. கொடிச் சீலையில் அவ்வவ்வாலய மூலமூர்த்திக்கேற்ற அடையாளம் இடம்பெறும். சிவனுக்கு விருஷயாகம் சூலமும் இடம்பெறுவன. விநாயகருக்கு மூஷிகமும் அங்குசமும் இடம்பெறுவன. சுப்பிரமணியருக்கு மயூரமும் சக்தியும் இடம்பெறுவன. இவற்றுடன் கண்ணாடி, பூர்ணகும்பம் முதலிய அஷ்டமங்கலப் பொருட்களும் இடம்பெறுவன.

கொடியேற்றத்தின் போது விருஷயாகம், துவஜஸ்தம்பம், பலிபீடம், அஸ்திரராஜர் ஆகியவற்றுக்குப் பிரதிஷ்டைகள் நிகழ்த்தப்படுவது குறிப்பிடற்பாலது. பின்னர் ரட்சாபந்தனம் செய்யப்படும். பேரீதாடனம் என்னுங் கிரியையின் நோக்கம் துவஜாரோஹணம் நிகழ்ப்போவதையும் அதற்குத் தேவர்களைச் சமூகமளிக்க வேண்டுவதையும் பறைசாற்றுவதாகும். உற்சவமூர்த்தியைத் துவஜஸ்தம்பத்திற்கு முன் எழுந்தருளுவித்த பின்

கொடிச்சீலையைக் கோவிலை வலமாகக் கொண்டு வருவித்துக் கொடிமரத்தில் உள்ள கயிற்றில் பிணைத்து சமஸ்த தேவதாவாஹணம் என்னுங் கிரியை நிகழ்த்தப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கிரியையின் மூலம் திருவிழா முடியும்வரை தேவர்கள் அனைவரும் துவஜதண்டத்தில் சாந்நித்தியம் கொண்டருளுமாறு வேண்டப்படுவதாகும். இதனையடுத்துச் சகல வாத்ய கோஷங்களுடன் கொடியேற்றம் நிகழ்ந்து அபிஷேகம், பலி, தூபதீப அர்ச்சனைகள் நிகழ்ந்து. அஸ்திர தேவரை ஆவாகித்து மகா ஆசீர்வாதம் நிகழ்த்தி உற்சவேசரையும் பூசித்து, பின் பிரமசந்தி முதலான சந்தியாவாகனம் நிகழ்த்துதல் முதலிய அம்சமாகும். திக்குகள் அனைத்திலும் அவ்வவ் தித்திக்குரியவரைத் தியானித்து அவரவர்க்குரிய வேதமந்திரம், ராகம், பண், தாளம், வாத்தியம், நிருத்தம் ஆகியவற்றுடன் ஆராதித்தல் முக்கிய அம்சமாகும்.

தினந்தோறும் நிகழும் கிரியைகளில் பக்தர்கள் பக்திபூர்வமாக ஈடுபடும் வாய்ப்புக் கிட்டுகின்றது. தினமும் இருவேளைகளிலும் யாகபூசை, துவஜஸ்தம்பத்திற்கு அபிஷேகம், பூசை, பலி, திக்குகளில் பலி என்பன நிகழும். உற்சவமூர்த்திக்கு அபிஷேகம், அலங்காரம், தீபாராதனை நிகழ்ந்து சகல விருதுகளுடனும் வேதகோஷம், திருமுறைப் பாராயணம் முதலியவற்றுடன் இறைவனது திருவுலா நிகழும். சுவாமி ஈசான மூலையை அடைந்ததும் யாகத்தில் பூர்ணாகுதியும் ஆராதனையும் நடைபெறும். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு வாகனமும் ஒவ்வொருவகை அலங்காரமும் இடம்பெறும். தேர்த் திருவிழா மகோற்சவத்தின் உன்னதமான உற்சவமாகும்.

மகோற்சவத்தின் நிறைவாகிய தீர்த்தோற்சவம் மிகவும் முக்கியத்துவமுடையது. தீர்த்தோற்சவத்தையடுத்துச் சுவாமி வீதிவலம் வந்து ஆலயத்திற்குத் திரும்பியதும் யாக கும்பங்களை மூலமூர்த்திக்கு அபிஷேகித்தல் வேண்டும். இரவு கொடியிறக்கமும் சமஸ்த தேவதாவிசர்சனம், சந்தி விசர்சனம், சண்டேசுவர உற்சவம், ஆசார்ய உற்சவம் ஆகியன இடம்பெறும். மகோற்சவகாலத்தில் முதல் நாளும் கடைசி நாளுமே கிரியைகள் நிறைந்துள்ளன. முதல்நாட்கிரியையின் மூலம் ஆக்கப்பட்டவையனைத்தும் கடைசி நாளில் நீக்கப்படுவது குறிப்பிடற்பாலது. முதல்நாட்கிரியை முறையாக விளங்கிக் கொண்டால் கடைசிநாட்கிரியையை விளங்கிக்கொள்வது எளிதாகும்.

உற்சவங்கள் தரும் பலன்களையும் நாம் அறிந்துகொள்வது இன்றியமையாததாகும். காமி காகமம் பின்வரும் பயன்களைக் குறிப்பிடுகின்றது. ஒருநாள் உற்சவம் சிவப்பிரீதிக்காகவும், மூன்று நாள் உற்சவம் கிராமத்தின் பாதுகாப்பிற்காகவும். ஐந்து நாள் உற்சவம் உயிரினங்களின் பாதுகாப்புப் பொருட்டும் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கும், ஏழுநாள் உற்சவம் உடைக்குப் பிரியத்தின் பொருட்டும், ஒன்பது நாள் உற்சவம் உலகப் பாதுகாப்பின் பொருட்டும், பதினொரு நாள் உற்சவம் புத்தியின் பொருட்டும், பன்னிரண்டு நாள் உற்சவம் தேவருக்கும் சகலருக்கும் பிரீதியின் பொருட்டும், பதின்மூன்றுநாள் உற்சவம் சாந்தியின் பொருட்டும், பதினைந்து நாள் உற்சவம் நல்வாழ்வுப் பொருட்டும், பதினேழுநாள் உற்சவம் மக்களது நல்வாழ்வுப் பொருட்டும், பத்தொன்பது நாள் உற்சவம் முத்தியின் பொருட்டும், இருபத்தொருநாள் உற்சவம் அனைத்துத் தேவர்களது பிரியத்தைச் சேர்த்தற் பொருட்டுமாகும்.

உற்சவ காலத்தில் சிருட்டியாவது ஆன்மாக்களுக்குச் சிவஞானத்தை உணர்த்துதல். ஸ்திதியாவது உணர்ந்த சிவஞானத்தில் அழுந்தச் செய்தல், சங்காரமாவது பாசத்திலிருந்து பிரித்தல், திரோபாவமாவது சிவஞானத்தை அறியுஞ் சமயத்தில் முன்பிரிக்கப்பட்ட பாசஞானத்திற் செல்லவொட்டாது மறைத்தல், அனுக்கிரமாவது சிவஞானத்தை அநுபவிக்கச் செய்தலாகும். உற்சவ காலத்தில் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு கிரியையும் படைத்தல் ஆகிய சிருஷ்டி முதலிய ஒவ்வொரு தொழிலையும் குறிப்பதால் அக்கிரியைகள் ஒவ்வொன்றும் ஆன்மாக்களது மலத்தை நீக்கி வீடுபேறு அருளுதற்காக நிகழ்த்தப்படுவது என்பது உணரற்பாலது.

தேர்த் திருவிழாவாகிய இரதோற்சவம் மகோற்சவத்தின் உச்சநிலையைக் குறிப்பது. இவ்விழா திரிபுர சங்காரத்து உண்மைக் காட்சியை உணர்த்தி ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களையும் கெடுத்தற்காக நிகழ்த்தப்படுவதாகும். 'உர்கூடித் தேர் கிழுத்தல்' என்ற வாக்கிற்கமைய அனைவரும் தேரின் வடந்தொட்டு நற்பலன் பெறுவர். இதனால் தேர்த் திருவிழா மக்களுக்குரிய புனித விழாவாகத் திகழ்கின்றது.

சிறந்த சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய சித்திரத் தேரில் இறைவன் அடியார் புடை சூழ ஆடி அசைந்து வருவதைக் காண்பதே ஒரு தனியழகு. ஆலயப் பண்பாட்டில் தேர்த்திருவிழா

பல்வேறு சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது.

இந்நாளில் ஆலயச் சூழலும் கிராமமும் புதுப்பொலிவு பெறுகின்றன. மக்கள் அகப்புற நிலைகளில் தம்மைத் தூய்மையாக்கிக் கொள்கின்றனர். மக்கள் அனைவரும் இறையடியார்கள் என்ற ஒரேநிலையில் தேரின் வடந்தொட்டு இழுத்து மனநிறைவு பெறுகின்றனர். ஆலயங்களில் கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்தம் முக்கியத்துவம் பெறுவதால் இந்நாட்களில் மக்கள் பெரும் எண்ணிக்கைகளில் ஆலயத்தில் ஒன்று திரள்வர். மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வந்து இறைவனை நேரில் தரிசித்து நலம் பெறுகின்றார்கள். அன்னதானம், மகேசுவர பூசை ஆகிய அறங்களைச் செய்யும் காலமாகவும் அது விளங்குகின்றது. சமூகப் பொருளாதார நிலையில் ஆலயச் சூழலில் மக்கள் தமக்குத் தேவையான பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யத்தக்கதாக வணிகர்களது வணிகச் செயற்பாடுகள் துணைசெய்கின்றன. பல்வகைப் பண்டங்களை விற்றுப் பொருள் ஈட்டவும் இவ்விழா வணிகர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கின்றது. அனைவரும் நீராடிப் புத்தாடை புனைந்து, இறையருள் பெற்று நலம்பெறும் நாளாகவும் இது அமைகின்றது. இவ்வகையில் நால்வகைப் புருஷார்த்தங்களாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகியவற்றை வளர்க்கும் பெருவிழாவாக அமைவது தேர்த்திருவிழா.

தேரோட்டமும் தீர்த்தமும் மக்களது உடலையும் சிந்தனையையும் தூய்மைப்படுத்துகின்றன. மக்கள் எத்தகைய வேறுபாடுமின்றி பால், இனம், பிராயம், செல்வநிலை, வறியநிலை ஆகியவற்றை மறந்து இறைவனது சந்நிதியில் ஒன்றுபடுகின்றனர். மக்கள் அனைவரும் சமநிலையில் நின்று இந்தத் தரிசனம் பெறும் பாக்கியத்தை நல்குவது தேர்த்திருவிழாவாகும். வேற்றுமைகள் மறைந்து ஆண்டவனது சிந்தனையில் தம்மை ஈடுபடுத்தும் ஒரு புண்ணியநாள் இந்நாள் எனில் மிகையிலலை. தேர்த்திருவிழாவில் பக்தர்கள் ஆன்ம சுத்தியோடு வழிபாட்டில் தம்மை இணைத்துக்கொள்வர். ஆலய வீதியில் தேர் ஓடினால் எம்மைப் பீடித்த ஆணவமும் ஓடிமறையும். ஆலயப் பண்பாட்டிலே தேர்த்திருவிழா நிலையான, பண்பட்ட, மேலான குறிக்கோளையுடைய ஓர் உன்னத இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. நமது வாழ்வியலைச் செம்மைப்படுத்தத் தேர்ந்தெடுக்கும் ஒரு நல்ல நாளாகத் தேர்த்திருவிழா நாள் அமைந்துவிடுகின்றது. தேரின் நான்கு சக்கரங்

களையும் தேர்த் தட்டினையும் மேலே அழகுற அமைந்து விளங்கும் விதான அடுக்குகளையும் பார்த்தால் உயிர் இறைவனை அடையச் செய்யும் வழியின் அடிப்படையையும் அதற்கான உபாய நெறியின் அமைப்பையும் சுட்டி நிற்பது உணரற் பாலது. தேரும் தேர் ஓட்டமும் அதில் பக்தர்கள் வடந்தொட்டுக் காட்டும் பக்தியும் இறைவனோடு உயிர் இரண்டறக் கலக்கும் பேரின்ப வாழ்வுக் குரிய சாதனையைக் காட்டி நிற்கின்றன. நான்கு சக்கரங்களும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு வழிகளையும் குறிப்பதாக உள்ளன. அவை அசைந்தால் தேர் அசைவது போன்று எமது வாழ்வு ஆன்மீக நெறியில் அசைய இந் நான்கு வழிகளும் சக்கரம் போன்று உதவுகின்றன. திருவருள் நலன்பெற்று உய்வுபெற அவை எமக்கு அறியுறுத்துகின்றன. அசைக்க முடியாத தேரை அன்பர்கள் ஒன்றுகூடி இருப்பிலிருந்து அசைத்துத் தேர் வீதியில் வலம் வந்து மறுபடியும் இருப்புக்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்கும் முயற்சி ஆத்மீக சாதனையைக் குறிக்கின்றது. தேர்த்திரு விழாவில் மெய்வருந்தக் கிடைக்கும் கூலி அளப் பரியது. தேரானது சரியான வழியில் செல்லச் சறுக்குக் கட்டை உதவுவது போல் எமது வாழ் வியற் சக்கரங்களும் இறைவழியில் செல்லவேண்டும் என்ற தத்துவம் உணர்த்தப்படுகின்றது. தேர்த் திருவிழாவில் அர்ச்சனை செய்தல், தேங்காய் உடைத்தல், பச்சை சாத்துதல் ஆகிய அனைத்தும் சிறந்த தத்துவார்த்தப் பொருள் கொண்டவை.

தேர்த் திருவிழாவில் தேங்காய்களைச் சிதறடித்துத் தத்தம் பக்தியை அடியார்கள் வெளிப் படுத்துவர். தேங்காயின் உள்ளிருக்கும் இளநீர் புனிதமான அருள் வெள்ளத்தைக் குறிப்பது. ஆன்மா தேங்காயின் பருப்பு. ஆன்மாவை உலக ஆசாபாசங்கள் சுற்றியிருப்பது போன்று தேங்காயை மட்டை, தும்பு போன்றன சுற்றியுள்ளன. ஆன்மாவை ஆணவம் இறுகப் பற்றியிருப்பது போன்று சிரட்டை மிகக் கடினமாகத் தேங்காயைப் பற்றிக்கொண்டுள்ளது. நாம் செய்த பாவ வினைகள் தேங்காய் போன்று திரண்டுள்ளன. அதனைச் சிதற உடைக்கும்போது எம் பாவங்கள் அனைத்தும் இறை சந்நிதியில் சிதறிப்போகும் தத்துவத்தையே தேங்காயை உடைக்கும் செயற்பாடு காட்டிநிற்கின்றது. தேர்த்திருவிழாவில் இவ்வுண்மையை உணர்ந்து நாம் நம்பிக்கையுடன்

உய்வு பெறக்கூடிய மனப் பக்குவத்தை வளர்க்க இவ்விழா உதவுகின்றது.

தேர்த் திருவிழா நாளில் ஆலய சேவையில் ஈடுபடுவது உன்னத பலனைத் தரும். தீட்சை பெற்றுத் திருத்தொண்டு செய்வது உத்தம பலனைத் தரும். திருவிழாக் காலத்தில் வலம் வருவோர் ஒவ்வோரடிக்கு ஒவ்வோர் அசுவமேதயாகப் பலனைப் பெறுவர் என்பது குறிப்பிடற்பாலது. துவஜாரோஹன காலத்தில் துவஜ படத்தின் பின் வலம் வருவோர் பொன், மகவு, பொளத்திரர் முதலிய ஜசுவரியங்களைப் பெறுவர். திருவிழாவில் நாள் தோறும் பிரதக்ஷிணம் வருவோர் உருத்திரராவர் என்று சிவபுண்ணியத் தெளிவில் தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றது. காலையில் பிரதக்ஷிணம் செய்தலால் வியாதி நாசமடையும். மதியத்தில் பிரதக்ஷிணம் செய்தலால் விரும்பிய சித்திகிட்டும். சாயங்காலத்தில் பிரதக்ஷிணம் செய்தலால் சர்வ பாவ நீக்கம் பலனாகக்கிட்டும் எனச் சகலாகம சங்கிரகம் கூறும் அங்கப் பிரதக்ஷிணத்தால் தீவினை நீங்கி முத்தியின்பம் கிட்டுமென்று அருணகிரி புராணம் கூறும்.

மகோற்சவ மகத்துவம் பற்றி அச்சுவேலி ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள் மிகவிரிவாக 'மகோற்சவ விளக்கம்' என்ற நூலில் நன்கு விளக்கியுள்ளார்.

இவ்வாறாக ஆலய வழிபாட்டில் மகோற்சவம் உன்னத இடம்பெறும் காரணம் பற்றியும், அதன் முக்கியத்துவம் பற்றியும் அனைவரும் அறிந்து கொள்வதற்காக வருடந்தோறும் வெளிவரும் பஞ்சாங்கத்தில் ஆலய மகோற்சவம் பற்றியும், கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்தம் பற்றியும் கால விபரங்கள் இடம்பெறுகின்றன. மக்களை இவ்விழாக்களில் ஆற்றுப்படுத்த இந்த விபரங்கள் துணைசெய்கின்றன.

இவ்வகையில் ஆலயப் பண்பாட்டில் மகோற்சவம் மிக உன்னத இடத்தைப்பெற்று மக்களது பக்தியையும், இறை நம்பிக்கையையும் காலந்தோறும் உணர்த்தி வருகின்றன. பிரமோற்சவமாகிய தேர்த் திருவிழாவின் உள்ளார்ந்த பொருளை அறிந்து அவ்விழாவில் திரிகரண சுத்தியுடன் பங்குகொண்டு எமது இம்மைசார் வாழ்வியலைப் புனிதப்படுத்திக்கொண்டு இறையருளுக்குப் பாத்திரராவோமாக.

தமிழ் இலக்கியத்தில் தேர்

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

பணிப்பாளர்,

ஊடகவளங்கள் மற்றும் பயிற்சி மையம்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

1. முன்னுரை

இன்று ஒவ்வொரு கோயிலிலும் தேர்த் திருவிழா. அக்கோயில் திருவிழாக்களிலே ஒன்றாக இடம்பெறுவது இயல்பாகிவிட்டது. திருநெல் வேலிச் சிற்பச்சக்கரவர்த்தி சீவரத்தினம் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பெரிய தேர்களைச் செய்துள்ளார். இவரைப்போல வேறு பல சிற்பாசாரியர்கள் பல தேர்களைச் செய்துள்ளனர்; செய்கின்றனர். கோயிலுக்குள்ளிருந்து அருள் பாலிக்கும் இறைவன் ஆண்டுக்கொருமுறை கோயிலுக்கு வெளியே வந்து, தேரேறி வீதிவலம் வந்து அடியார்களுக்கு அருள் வழங்கும் காட்சி அருமையானதொன்று. கோயிலுக்குட் செல்லாதவர்களும், செல்லமுடியாதவர்களும் கோயிலின் வெளிவீதியிலே நின்று, தூரத்தில் நின்று இறைவனை வணங்கி மகிழ வாய்ப்பளிப்பதாகத் தேர்த் திருவிழா அமைகின்றது. இப்பொழுது தேர் என்றால் கோயில் தேர் பற்றியே எண்ணுகிறோம்.

திருவாரூர்த் தேரழகு

என்றும்,

தேரில் வாறாண்டி வேலன் தெருவில்

வாறாண்டி

ஆனைமுகன் வேலனுக்கு அண்ணனாமடி -

அவனைக் காட்டி

வள்ளிப் பெண்ணை மணந்துகொண்டாண்டி

என்றும் கோயில் தேர்பற்றிப் பாடல்கள் உள்ளன. தேர் என்னும் தமிழ்ச்சொல் முன்னர் கோயில் தேரை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. மன்னர், தலை மக்கள், போர்வீரர் முதலியோர் ஏறிச்சென்ற தேர் பற்றியும் விளையாட்டுக்காகப் பயன்பட்ட சிறு தேர் பற்றியும் அது குறிப்பிட்டது. தமிழிலக்கியங்கள் பலவற்றிலே தேரைப்பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. இக்கட்டுரை தமிழிலக்கியங்களிலே தேர்பற்றி வரும் செய்திகள் சிலவற்றைத் தொகுத்துத் தருவதாக அமைகின்றது.

2. பண்டைய தமிழிலக்கியங்களில் தேர்

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் தேர்பற்றிப் பல்வகைப்பட்ட விவரமான செய்திகளைத் தருகின்றன. முதலில், சங்க இலக்கியம் தரும் செய்தி

பற்றி நோக்கலாம். சங்க இலக்கியங்களுள் புற நானூறு, அகநானூறு ஆகிய இரு நூல்களிலும் தேர் பற்றிய குறிப்பு வரும் எல்லாப் பாடல்களும் நோக்கப்பட்டன. அவற்றுள் வரும் சில தகவல்களைக் கீழே தருகிறோம்.

2.1 தேர் வகைகள்

2.1.1 நெடுந்தேர்

பல வகையான தேர்கள் பற்றிச் சங்கப் பாடல்கள் கூறுகின்றன. தேரினுடைய நீள உயரத் தோற்றப்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'நெடு' என்னும் அடைகொடுத்துத் தேர்கள் பல பாடல்களிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. புறநானூற்றிலே,

- நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய (77:4)
- கடும்பர் நெடுந்தேர் (141:3)
- கிணமணி நெடுந்தேர் (145:9)
- வண்பர் நெடுந்தேர் (151:7)
- களிற்றொடு நெடுந்தேர் வேண்டினும் (313:4)
- நெடுந்தேர் வலவர் (333:16)
- நழல்தொறும் நெடுந்தேர் நம்ப (348:8)
- வீழைகிளர் நெடுந்தேர் (359:15)
- கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் (368:4)

என்னும் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அக நானூற்றிலும் நெடுந்தேர் பற்றிப் பல பாடல்களிலே குறிப்புகள் இடம்பெறுகின்றன.

- நெடுந்தேர்க் காரி (35:15)
- கிழையணி நெடுந்தேர் (47:15)
- மாணியை நெடுந்தேர் (50:4)
- நெடுந்தேர் தாங்குமதி (66:12)
- கிணமணிப் புரவி நெடுந்தேர் (80:10)
- நெடுந்தேர்க் கோதை (93:20)
- நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி (110:24)
- நெடுந்தேர் மீனிலி (148:8)
- காலியல் நெடுந்தேர் (175:10)
- நெடுந்தேர்த் தென்னர் கோமான் (209:3)
- பண்ணமை நெடுந்தேர் (234:8)
- கிழையணி நெடுந்தேர் (238:12, 254:13)
- நெடுந்தேர் ஊர்மதி வலவ (244 : 13)
- கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் (250:6, 320:11, 334:12)
- நெடுந்தேர்ச் செழியன் (296 : 11)

என அகநானூற்றுப் பாடல்கள் நெடுந்தேர் பற்றிக் கூறுகின்றன.

2.1.2 இயல் தேர்

ஒரு தேருக்கு இயல்பாக இருக்க வேண்டியவற்றையெல்லாம் கொண்டமைந்த தேர் 'இயல் தேர்' என்றும் கூறப்பட்டிருக்கலாம். இயற்றப்பட்ட தேர் என்று உரைகாரர் உரைகூறியுள்ளனர். பல மன்னர்களுடைய, குறுநில மன்னர்களுடைய தேர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. புறநானூற்றில் கூறப்பட்டவை பின்வருமாறு:

- இயல்தேர் வளவ (7:12)
- இயல்தேர் வழுகி (52 : 6)
- இயல்தேர்ச் சென்னி (61:13)
- இயல்தேர்த் தந்தை (394:8)

அகநானூற்றில் பின்வரும் பாடல்களில் இயல் தேர் இடம்பெறுகின்றது:

- இயல்தேர்ப் பொருநன் (36:19)
- இயல்தேர் மோரியர் (69:10)
- இயல்தேர் நன்னன் (173:16)
- இயல்தேர் மீனிலி (208:4)
- இயல்தேர்ச் செழியன் (209:4)

இங்கு ஏனைய தேர்களைப்போலப் பொதுவாகக் கூறாது ஒரு மன்னனுடைய பெயருடன் 'இயல்தேர்' இடம்பெறுகின்றது. உரையாசிரியர்கள் 'இயல்' என்பதற்கு இயற்றப்பட்ட என்று பொருள் கூறுவதை நோக்குமிடத்து, ஒவ்வொரு மன்னனும் தன்னுடைய தேர் தனித்துவமானதாக அமையவேண்டுமென எண்ணி இயற்றப்பட்டதாக அமைந்திருக்கலாம் என்று கொள்ளுதற்கு இடமுண்டு.

2.1.3 கடுந்தேர், திண்தேர்

வேகமாகச் செல்லும் தேர் 'கடுந்தேர்' எனப்பட்டது. திண்மையுடையது 'திண்தேர்'. புறநானூற்றிலே வரும் இடங்கள் பின்வருமாறு:

- கடுந்தேர் குழித்த ளெள்ளல் (15:1, 326:4)
- கடுந்தேர் கிராமன் (378:18)
- கடுந்தேர் வியனென (383:22)
- கடுந்தேர்ப் பள்ளன் (399:27)

திண்தேர் அண்ணல் (198:6)
 திண்தேர் வளவன் (226:6)
 திண்தேர் கிரவலர்க் கீத்த (241:1)

அகநானூற்றில் கடுந்தேரும் திண்தேரும் இடம்பெறும் இடங்கள் பின்வருமாறு:

கடுந்தேர் விளங்க (210 : 12)
 கடுந்தேர் கிளையரொடு நீக்கி (310:1)
 கடுந்தேர்த் திதியன் (322:8, 196:11)
 திண்தேர்ப் பொறையன் (60:7)
 திண்தேர் வலவ (74:11)
 திண்தேர்ச் செழியன் (137:14)
 கதழ்பரீத் திண்தேர் (180:4)

தமிழ்நாட்டு மன்னர்களுடைய கடிய தேர்களையும் திண்மையான தேர்களையும் குறிப்பிடும் சங்கப் பாடல்கள் இராமனுடைய 'கடுந்தேர்' பற்றியும் கூறியுள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது.

2.1.4 புனைதேரும் பொலந்தேரும்:

'புனைதேர்' என்பது பல நிறப் பூச் சக்களையுடையதாக அமைவதுடன், வேறு பல புனைவுகளுடனும் அமையும் தேராகும். பொன் நிறத் தோற்றத்துடன் அமைவது 'பொலந்தேர்' ஆகும். புறநானூறு இத்தேர்கள் பற்றிக் கூறும் இடங்கள் வருமாறு :

புநுதல் யானையொடு புனைதேர்
 பண்ணவும் (12:2)
 பொலந்தேர்மீசைப் பொலிவு தோன்றி (4:14)
 பொலந்தேர் நன்னன் (151 : 7)
 பொலந்தார்த் தேர்வண்கிள்ளி (220:5)

அகநானூறு புனைதேர் பற்றிக் கூறும் பல பாடல்களைக் கொண்டமைகின்றது:

முனைநல் ஊரன் புனைநெடுந் தேரே (14:21)
 புனைதேர்க் கோசர் (251 : 7)
 புனைதேர் நேமி (251 : 13)
 பொதியிற் செல்வன் பொலந்தேர்த்
 திதியன் (25 : 20)

2.1.5 கொடித்தேர்

பண்டைக்காலத்தில் தேரில் வரு பவர் யார் என்பதை அத்தேரிலுள்ள கொடிபுலப் படுத்தும். புலிக்கொடி சோழனையும், விற்கொடி சேரனையும், மீன்கொடி பாண்டியனையும் குறித்து நின்றன. இராவணனுடைய தேரிலே வீணைக் கொடி பொருந்தியிருக்கும். கொடித்தேர் பற்றிப் புறநானூறு பின்வருமாறு கூறும்:

கொற்ற நீன்குடைக் கொடித்தேர்ச்
 செழிய (24:23)
 நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரும் (55:9)
 வீண்பொரு நெடுங்குடை கொடித்
 தேர் (175:6)
 கொடி நுடங்கு மீசைய தேரீனர்
 (197:2, 351: 2)
 கொற்ற வெண்குடை கொடித்தேர்
 வேந்தர் (367 : 14)

அகநானூற்றில் பின்வரும் பாடலடி இடம் பெறுகின்றது :

கொய்சவல் புரவிக் கொடித்தேர்ச் செழியன்
 (36 : 13, 57 : 14)

2.2 தேரொலி

தேர் ஓடும்போது ஏற்படும் ஒலியினை வாழ் வியற் கோலங்களுடன் சங்கப் புலவர்கள் கூறியுள்ளனர். இன்னாருடைய தேர் வருகின்றதெனக் கூறக்கூடியதாக அதன் ஒலி அமைகின்றது. பேக னுடைய தேர் நல்லூரிலே வருவதனை,

ஒல்லென வொலிக்குந் தேரொடு
 முல்லை வேலி நல்லூ ரானே (144:13)

என்று புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகின்றது. பல மணிகள் கட்டப்பட்ட தேர்கள் ஒலியேற்படுத்திச் செல்கின்றனவாகப் பாடல்கள் கூறுகின்றன. 'ஒல் மணி நெடுந்தேர்' என அகநூறு (146 : 5) கூறுகின்றது. தேரினுடைய மணியிசையைக் கேட்டு சிள்வண்டு ஆரவாரஞ் செய்வதாக இன்னொரு பாடல் (145 : 2) குறிப்பிடுகின்றது. தன்னுடைய கடமையினை நன்கு முடித்துக் காட்டுப் பிரதேசத் தூடாக வீடு திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறான்

தலைவன். தன்னுடைய தேரின் மணி அக் காட்டுப் பிரதேச விலங்குகளுக்கு இடையூறாக அமையலாம் என்று கருதி தேரிலே பூட்டப்பட்டுள்ள மணிகள் மெதுவாக ஒலிக்கத் தேரை ஓட்டும்படி பாகனுக்குக் கூறுகிறான் :

**தாடாழ் தார்மணி தயங்குபு இயம்ப
ஊர்மதி வலவ தேரே (அகம் 154 : 13)**

தேருடன் தொடர்புடைய ஓர் அன்புள்ளத்தினை இதிலே கண்டு மகிழ்கிறோம்.

2.3 தேர்ப்பரிசு

சங்ககாலத் தமிழ் மன்னர் தேரைப் பரிசாகக் கொடுக்கும் வழக்கமுடையவர். சில மன்னர் களுக்குத் 'தேர்வண்' என்னும் அடைகொடுக்கப் பட்டுள்ளது. 'தேர்வண் பாரி' (புறம் 118 : 5), 'தேர் வண் கிள்ளி' (புறம் 220 : 5), 'நெடுந்தேர்க்கைவண் செழியன்' (அகம் 47 : 15) என பாரி, கிள்ளி, செழியன் ஆகியோர் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இவர்கள் தேரைப் பரிசாகக் கொடுக்கும் வள்ளல் தன்மையுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். பாரி மன்னன் பரிசில் வேண்டி வந்தோர்க்குத் தேரைப் பரிசாகக் கொடுத்தது மட்டுமன்றி, வாய் பேசாத முல்லைக் கொடிக் கே தன் தேரை ஈந்தவன்.

..... தேருடன்
முல்லைக் கீத்த செல்லா நல்லிசைப்
படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமான்
நெடுமாப் பாரி (புறம் 201 : 2 - 5)

என்று புறநானூறு அச்செய்தியினைக் கூறுகின்றது. புறநானூற்று மன்னர்களுள் மலையனும் தேரைப் பரிசாகக் கொடுத்தவன். ஆனால் அவன் பரிசாகக் கொடுத்த தேர்களோ பெருந்தொகை என்பதை,

**யார்க்கும் எளிதே தேரீ தல்லே
தொலையா நல்லிசை விளங்கு மலையன்
மகிழா தீத்த விழையணி நெடுந்தேர்
பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப்
பட்ட மாரீ யுறையினும் பலவே (புறம் 123)**

தேர்களைப் பரிசாகக் கொடுத்தல் யார்க்கும் எளிதானது எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஒரு நாளைக்கு எட்டுத் தேர் செய்யும் தச்சர் புறநானூற்றுக் காலத்திலே வாழ்ந்துள்ளனர். புறம் 87 ஆம் பாடலில்,

வைகல் எண்தேர் செய்யும் தச்சன்

என்று கூறுகின்றது. தேர்கள் பலவற்றைச் செய்யக்கூடிய கைவினைத்திறன் இருந்ததாலே அவற்றைப் பரிசாக வழங்குதல் எளிதாயிருந்திருக்கலாம். அதனுடன், காலையிலேயே கள்ளுண்டு மகிழ்ந்த மகிழ்விலே தேர்களைப் பரிசாகக் கொடுப்பது எளிதானது. ஆனால், மலையனோ மது நுகர்ந்து மகிழாது வழங்கிய தேர்கள் பெருந்தொகையின எனக் கபிலர் பாடுகின்றார்.

தேர்களைப் பரிசாகக் கொடுக்கும் வேளையினை 'தேர் வீசுக்கை' என்று புறநானூற்றுப் புலவர்கள் கூறுகின்றனர். கிள்ளிவளவனைப் பாடும் ஆலத்தூர் கிழார்,

..... கரும்பகல்
தேர்வீ சீருக்கை யார நோக்கி
(புறம் 69 : 17)
அசும்பொழுது முன்றில்
தேர்வீ சீருக்கை நெடியோன் குன்றே
(புறம் 114 : 5)

ஆய் அண்டிரன் இரவலர்க்குத் தேர் வழங்கிப் புகழ்பெற்றவன்.

**திண்தேர் இரவலர்க் கீத்த தண்தார்
அண்டிரன்**

என்று புறம் (241 : 1) பாடுகின்றது.

3. பிற்கால இலக்கியங்களில் தேர்

சங்கத்தமிழ் இலக்கியங்களிலே காணப்படும் தேர் பற்றிய விவரங்கள்தான் பிற்கால இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்றன. எனினும், சில புதிய சுவையான செய்திகள் பிற்கால இலக்கியங்களிலே காணப்படுகின்றன. கடுந்தேர் பற்றிச் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. வேகமாக ஓடும் இத்தேர்களை அவை நன்றாக விவரிக்கின்றன. இந்நிலையில் ஓடாத தேர் பற்றிய ஒரு செய்தி பிற்கால இலக்கியமாகிய நந்திக்கலம்பகத்திலே (கி. பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு) கூறப்படுகின்றது. வினை முடித்துத் தலைவன் தேரிலே திரும்பி வருகிறான். வினைக்குச் செல்லும்போது கார்காலம் வருவதற்கு முன்னர் வந்துவிடுவே

னென்று தலைவிக்கு அவன் கூறிச் சென்றான். இப்பொழுது வினை முடித்து வேகமாக வரும் பொழுது, அவனுடைய தேரை முந்திக் கொண்டு கார்கால மேகம் வேகமாகச் சென்றது. தான் செல்வதற்குமுன் இந்த மேகம் சென்றுவிட்டால் தலைவீ துன்பப்படுவாளே என்று எண்ணி அந்த மேகத்திடமே தூது சொல்லி விடுகிறான். ஓடாத தன்னுடைய தேரிலே வெறும் கூடுதான் வருகின்றது. தன்னுடைய உள்ளமும் உயிரும் முன்னாலே சென்றுவிட்டன என்னும் செய்தியைக் கூறும்படியாக மேகத்தை வேண்டுகிறான்:

**ஓடும் முகிலினங்காள் ஓடாத தேர்சமந்த
கூடு வருகுதென்று கூறுங்கோள் - நாடியே
நந்திச்சீ ராமனுடை நல்நாட்டில் நாயகியைச்
சந்திச்சீர் ஆமாகல் தான்**

என்பது ஓடாத தேர் பற்றிக் குறிப்பிடும் நந்திக் கலம்பகப் பாடலாகும்.

3.1 பாண்டியனின் தேர்

ஒரு பெண் வீட்டினுள் இருக்கும் பொழுது பல வகையான மங்கல முழக்கம் முழங்குவதைக் கேட்டு ஓடிவந்து கதவின் அருகில் நின்று பார்க்கின்றாள். நெடுந்தாரத்திலே பெரிய தேர் ஒன்றின் உச்சியிலே கட்டப்பட்டுள்ள கொடிமட்டும் தெரிகின்றது. அதனையே சிறிது நேரம் பார்த்துக் கொண்டுநின்றாள். சிறிது நேரம் செல்ல பெரிய தேர் ஒன்று தெரிகின்றது. அத்தேரையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாள். தேரும் அருகே வருகின்றது. தேரினுள் இருப்பவனுடைய மணிமுடி தெரிகின்றது. தேர் நன்றாக பக்கத்தில் வந்துவிட்டது. உள்ளே பாண்டியன் இருக்கிறான். மாறனுடைய மார்பிலே முத்தாரங்கள் கிடந்து மிளிர்கின்றன. அவற்றைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கத் தேர் போய்விட்டது. மீளவும் அப்பெண் அத்தேர் வந்த காட்சியை மீட்டுப்பார்க்கிறாள். பல தடவை மீட்டல் நடைபெறுகின்றது. அம்மாவின் காவலிலே இருக்கும் அப்பெண் தான் கண்ட அக் காட்சியை அம்மானையாகப் பாட ஆசைப்படுகிறாள். அவளுடைய ஆசை,

**கொடிபாடித் தேர்பாடிக் கொய்தண்டார் மாறன்
முடிபாடி முத்தாரம் பாடித் - தொடியுலக்கை
கைம்மனையில் ஓச்சப் பெறுவனோ யானுமோர்
அம்மனைக் காவல் உளேன்.**

என்னும் பாடலாடாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

இப்பாடல் முத்தொள்ளாயிரம் என்னும் இலக்கிய (கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு) நூலிலே இடம்பெற்றுள்ளது.

3.2 விரைவான தேர்

சங்கப் பாடல்களிலே விரைவான தேர் பற்றிய குறிப்புகள் தொகையாகக் காணப்படுகின்றன. ஆனால், பிற்கால இலக்கியமாகிய நள வெண்பாவிலே நளன் செலுத்திய தேர் விரைவாகச் சென்றமையைப் புகழேந்திப்புலவர் புதுமையாகக் கூறுகிறார். கலியினுடைய பிணிப்பாலே நாடிழந்து, தமயந்தியை விட்டு நீங்கி அயோத்தி மன்னனுடைய தேர்ப்பாகனாக இருக்கும்போது தமயந்திக்கு இரண்டாவது சுயம்வரம் என்ற அறிவிப்பினைக் கேட்டு அயோத்தி மன்னன் விதர்ப்ப நாட்டுக்குச் செல்வதற்கு நளன் தேர் கொண்டு வந்து, 'ஒன்றாகிய ஒப்பற்ற சக்கரத்தை உடைய தான கதிரவனின் தேர் என்றாற்போல வீரரந்து ஓடத்தக்கதொரு வெற்றி பொருந்திய உயர்ந்த தேரினைப் பூட்டிக்கொண்டு வந்துள்ளேன். இதிலே வந்து அமர்க' என்று மன்னனிடம் கூறியதை,

**ஒற்றைத் தனியாழித் தேரென்ன
ஓடுவதோர்
கொற்ற நெடுந்தேர் கொடுவந்தேன் -
மற்றிதற்கே
போந்தேறு கென்றுரைத்தான் பொம்மென்
றளிமுரலத்
தீந்தேறல் வாக்குந்தார்ச் சேய்.**

என்னும் பாடலாக அமைகின்றது. அத்தேர் எவ்வளவு வேகமாகச் சென்றதென்பதற்குப் புலவர் ஓர் எடுத்துக்காட்டுத் தருகிறார். அயோத்தி மன்னன் தேரிலேறி வரும்பொழுது 'என்னுடைய மேலாடை வீழ்ந்துவிட்டது, அதனை எடுக்க' என்று அவன் சொல்வதற்குள் நளன் செலுத்திய தேர் நாலாறு காதம் கடந்துவிட்டது. மின்னல் வேகத்திலே சென்ற தேரினைப்பற்றி நளவெண்பா ஆசிரியர்,

**மேலாடை வீழ்ந்த தெடுவென்றான்
அவ்வளவில்
நாலாறு காதம் நடந்ததே - தோலாமை
மேல்கொண்டான் ஏறிவர வெம்மைக்
கலிச்சூதில்
மால்கொண்டான் கோல்கொண்ட மா.**

என்று வியந்து கூறுகிறார்.

3.3 தேர்க்காலில் பட்ட பசுக்கன்று

தேரினாலே உற்ற துயரம் ஒன்றினைப் பெரியபுராணம் விரித்துரைக்கின்றது. அந் பாயச் சோழனுடைய மகன் இளவரசன் என்ற முறையிலே தேரை விரைவாகச் செலுத்துகிறான். தேரோடும் வீதியிலே சென்ற அத்தேர்க் கால்மீது ஒரு பசுக்கன்று பட்டு இறக்கின்றது. அதனுடைய தாய்ப்பசு அரண்மனை ஆராய்ச்சி மணியை அடித்து நீதி கேட்கின்றது. அப்பொழுது தலைமை அமைச்சர் மன்னனுக்கு நடந்தவற்றை எடுத்துக் கூறுவதை,

வளவநின் புதல்வன்ஆங்கோர்
மணிநெடுந் தேர்மே லேற
அளவில்தேர்த் தானைசூழ் அரகலாந்
தெருவில் போங்கால்
கிளையஆன் கன்றுதேர்க் காலிடைப்புருந்
திறந்த தாகத்
தளர்வுறும் கித்தாய்வந்து விளைத்ததித்
தன்மை என்றான்

என்னும் பாடலால் சேக்கிழார் கூறுகிறார். அரச குமாரனிலே எப்பிழையுமில்லை என்பதனையே தலைமை அமைச்சர் மன்னனுக்கு அறிவுறுத்த முயல்கிறார். அவருடைய நியாயங்களைப் பின் வருமாறு நிரைப்படுத்தலாம்:

அ) மணிநெடுந் தேர்மேலேறி: மன்னா! உன்னுடைய புதல்வன் ஏறிவந்தது நெடுந் தேர். அத்தேர் வருவதை முன்கூட்டியே உயிருள்ளன யாவும் உணரக்கூடியதாக அத்தேரிலே பல மணிகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இம்மணிச்சத்தம் கேட்ட கன்று ஓடியிருக்கக்கூடிய வாய்ப்பிருந்தது. இதனால் அரசகுமரன் தவறிழைக்கவில்லை.

ஆ) அளவில்தேர்த் தானைசூழ் அரகலாந் தெருவில்: அரசகுமாரனுடைய தேர் சென்ற வீதி மன்னருடைய தேர்ப்படை செல்லுகின்ற அரசவீதி. இந்த வீதியிலே பசுக்கன்று வந்ததற்கு யார் பொறுப்பு? இத்தகைய தேரோடும் வீதியிலே வந்து தேரில் மோதியது பசுக்கன்றின் பிழையேயன்றி அரச குமாரனின் பிழையல்ல.

இ) தேர்க்கால் இடைப்புருந்து: தேர் சென்று இக்கன்றினை முட்டியதாலோ நெரித்த தாலோ அது இறக்கவில்லை. கன்று தானாகவே தேர்க்காலிடைப் புருந்தது. இதற்கு அரசகுமரன் என் செய்வான்?

அமைச்சர் கூறிய நியாயம் எதனையும் மன்னன் ஏற்றுக்கொள்வதாயில்லை. தன் மகன் செய்த பிழைக்குத் தண்டனையாக 'முன்னிவனை அவ்வீதி முரண்தேர்க்கால் ஊர்க்' என்று கட்டளையிடுகிறான். இது தேர் விளைவித்த ஒரு துன்பம். எனினும் அது நீதியினை விடாப்பிடியாகப் பிடிக்கும் மன்னியல்பைக் காட்டுகின்றது.

3.4 சிறு தேர்

சிறுதேர் கட்டி விளையாடுகின்ற வழக்கம் சங்ககாலம் முதல் இருந்துவந்தது. அக நானூறு 16 ஆம் பாடலில்,

யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப்
புதல்வனைத்
தேர்வழங்கு தெருவில் தமியேற்
கண்டே

என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'யாவரும் விருப்ப முறுகின்ற கவர்ச்சியினையுடைய பொற்றொடியினை அணைந்த நம் புதல்வன் சிறுதேர் ஓட்டி விளையாடிக் கொண்டு தெருவிலே தனியனாய் நிற்பதைக் கண்டு' எனும் பொருளுடைய இப்பாடலடிகளில் சிறுவர் விளையாடும் தேர்பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. தச்சனாலே செய்யப்பட்ட சிறிய குதிரை பூட்டப்பட்ட விளையாட்டுத்தேரை இழுத்து மகிழ்வடையும் சிறுவர் பற்றி குறுந்தொகை 61 ஆம் பாடல் கூறுகிறது.

பிற்காலத்தில் ஓர் இலக்கிய வடிவமாக அமைந்த பிள்ளைத்தமிழ் சிற்றிலக்கியத்தில் சிறுதேர் உருட்டும் பருவமும் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. கவிராச பண்டாரத்தையா என்னும் புலவர் பாடிய திருமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் நூலிலே ஒரு சுவையான பாடல் இடம்பெறுகின்றது. 'முன்னர் சூரனோடு போர் செய்த காலத்திலே கிந்திரனூலம் என்னும் பெருந்தேரைப் பறித்த முருகா! கிச்சிறுதேரை உருட்டியருள்' என்று புலவர் பாடுகிறார்:

புகழ்கொண்ட திறல்வீர வாசுடன் நவவீரர்
 பூதர்கள் கிலக்கர் தம்மைப்
 புத்தியை மயங்கி ஒரு நொடியில்வா
 ரீக்கொண்டு
 திகழ்கின்ற திர ஞாலப் பெருந்தேர் பறிக்ஞந்
 சிறுதேர் உருட்டியருளே!
 சீவஞான முத்திதரு திருமா
 மலைக்கடவுள்
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே'

ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களில்
 அவ்வாறு பாடல்கள் பல இடம்பெறுகின்றன. சிறு
 தேர் உருட்டிச் சிறுவர்கள் விளையாடும் மர
 பினை இருபதாம் நூற்றாண்டிலே காதலியாற்றுப்
 படை பாடிய பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை
 பின்வருமாறு சுவைபடக் கூறுகிறார்:

தென்னங் குரும்பை தெரிந்துதான்
 எடுக்கே
 அன்னதன் மேலே அளவுடை ஈர்க்கை
 அமைவுறக் குத்தி அழகு சிறுதேர்
 பூப்பல சூடிப் புனைந்தினி தியற்றி
 நாப்பண் கடவுளை நலமுடன் ஏற்றிக்
 காகா டுண்டுண் காகா டுண்டுண்
 ஈதோ சாமீ எழுந்துதேர் வாரார்
 காகா டுண்டுண் காகா டுண்டுண்
 அம்மா வழிவிடு ஆத்தைநீ விலகு
 காகா டுண்டுண் காகா டுண்டுண்
 என்றே கியம்பி ஏருறு தேரீனைக்
 கட்டிய கிழையால் பற்றி கிழுக்கும்

இவ்வாறு விளையாட்டுத் தேரைப் பேராசிரியர்
 விவரணஞ் செய்கிறார்.

4. கோயில் தேர்

கோயிலிலே நடைபெறும் தேர்த்திருவிழா
 பற்றி எமக்குக் கிடைக்கும் முதற் சான்று சீலப்பதி
 காரம் பத்தாவது காதை (நாடுகாண் காதை: 22)
 யில் இடம்பெறுகிறது. இது சமணர்களுடைய
 ஸ்ரீகோயிலிலே இடம்பெறுவதாக உரைகாரர்
 கூறுகின்றனர்:

ஐவகை நின்ற அருகத் தானத்துச்
 சந்தி யைந்தும் தம்முடன் கூடி
 வந்துகலை மயங்கிய வான்பெரு
 மன்றத்துப்
 பொலம்பும் பிண்டி நலங்கீளர் கொழுநீழல்
 நீரணி விழுவீனும் நெடுந்தேர் விழுவீனும்

என்று வரும் அடிகள் தரும் பொருள் பின்வருமாறு:

'ஸ்ரீகோயிலில் ஐந்து சந்தியும் தம்முட் கூடி
 கலந்து சிறந்த பெரிய மன்றத்தின்கண், பொற்
 பூவீனையுடைய அசோகின் எழில் விளங்கும் கொழு
 விய நிறுலின்கண் திரு அபீடேக விழா நாளினும்,
 தேர்த் திருவிழா நாளினும்'. இவ்வாறு தொடங்கிய
 தேர்த்திருவிழா பிற்காலத்தில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள
 எல்லாக் கோயில்களிலும் நடைபெறலாயிற்று.

தமிழ்நாடு முழுவதும் கோயில்கள் அமைக்
 கப்பட்டபோது பெரிய தேர்களும் உருவாக்கப்
 பட்டன. கோயில்களைச் சுற்றித் தேரோடும் வீதி
 களும் அமைக்கப்பட்டன. சுந்தரரைத் தடுத்தாட்
 கொண்ட பெருமான் திருவாரூருக்கு வந்தபோது,

தேராரும் நெடுவீதித் திருவாரூர்
 வாழ்வார்க்கு
 ஆராத காதலீன்றம் ஆரூரன் நாம்அழைக்க
 வாராநின் நான்அவனை மகிழ்ந்தெதிர்
 கொள்வீரென்று
 நீராரும் சடைமுடிமேல் நிலவணிந்தார்
 அருள்செய்தார்.

என்று திருவாரூரின் தேராரும் நெடுவீதிபற்றிச்
 சேக்கிழார் குறிப்பிடுகிறார்.

மன்னர் தேரோடியபோது ஏற்பட்ட ஓர் இட
 ரினை மேலே குறிப்பிட்டேன். இறைவன் ஏறிவரும்
 தேருக்கு ஏற்பட்ட இடர்பாடு எங்களுடைய மண்
 ணிலே நிகழ்ந்தது. தொண்டைமானாறு செல்வச்
 சந்நிதி முருகனுடைய தேர் எரிக்கப்பட்டது.
 இதனை,

சந்நிதியில் உந்தனகு தேரை
 எரித்தார்கள் - தமிழ்
 தந்தவனே எங்களுக்குச் சாவை
 விரித்தார்கள்

என்று, கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை பாடி யுள்ளார். மேற்படி கவிதை தோன்றுதற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எங்கள் நாட்டு முன்ன ணிக் கவிஞர் மஹாகவி தேர்த்திருவிழா எம் முடைய சமூகத்திலே எவ்வாறு நடைபெற்றது, அதனுடைய சமூகப்பெறுமானத்தைக் கூறும் அதேவேளை சாதி வேறுபாட்டினுள் அதனுடைய நிலைப்பாடு எவ்வாறுருந்தது என்பதனையெல்லாம் ஒரு நிகழ்வினைக் கூறுவதனுடாக வெளிப்படுத்து கிறார். 'தேரும் திங்களும்' என்னும் அவருடைய கவிதை எளிமையானது. ஓரளவு எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் இலகுவாக விளங்கிக் கொள்வர். அக்கவிதை வருமாறு:

ஊரெல்லாம் கூடி ஒருதேர் கிழக்கிறதே,
'வாருங்கள் நாமும் பிப்போம் வடத்தை'
என்று
வந்தான் ஒருவன்.

வயிற்றில் உலகத்தாய்
நொந்து சுமந்திங்கு ஞானாண்டு
வாழ்வதற்காய்
பெற்ற மகனே அவனும்
பெருந்தோளும்
கண்களும் கண்ணில் ஒளிபும்
கவலையிடை
உய்யவியையும் உளமும் உடைய
வந்தான்
வந்தான் அவன் ஓர் கிளைஞன்
மனிதன்தான்
சீந்தனையாம் ஆற்றற் சிறகதைத்து
வானத்தே
முந்தநாள் ஏறி முழுநிலவைத்
தொட்டுவிட்டு
மீண்டவனின் தம்பி
மிகுந்த உழைப்பாளி
'ஈண்டுநாம் யாரும் கிசைந்தொன்றி
நின்றிடுகல்

வேண்டும்' எனும்ஓர் கினிய வீருப்போடு
வந்தான் குனிந்து வணங்கி
வடம்பிடிக்க

'நில்' என்றான் ஓரான்
'நிறுத்து' என்றான் மற்றோரான்
'புல்' என்றான் ஓரான்
'புலை' என்றான் கின்னோரான்
'கொல்' என்றான் ஓரான்
'கொழுத்து' என்றான் வேறோரான்.
கல்லொன்று வீழ்ந்து
கழுத்தொன்று வெட்டுண்டு
பல்லோடு உதடு பறந்து சீதறுண்டு
சீல்லென்று செந்நீர் தெறித்து
மல்லொன்று நேர்ந்து
மனிசர் கொலையுண்டார்.

ஊரெல்லாம் கூடி கிழக்க உகந்ததேர்
வேர்கொண் டகூபோல் வெடுக்கென்று
நன்றுவிடப்
பாரெல்லாம் அன்று படைத்தளித்த
அன்னையோ
உட்கார்ந் திருந்துவிட்டாள் ஊமையாய்த்
தான்பெற்ற
மக்க ளுடைய மதத்தினைக் கண்டபடி.
முந்தநாள் வான முழுநிலவைத்
தொட்டுவிட்டு
வந்தவனின் சுற்றம்
அதோ மண்ணிற் புரள்கிறது.

'ஊரெல்லாம் கூடி ஒரு தேர் கிழக்கும்'
ஒற்றுமைத் தன்மையைச் சமூகத்திலே வளர்க்கக் கூடிய தன்மையுடையதாகத் தேர்த் திருவிழாக்கள் கோயில்களிலே நடைபெற்று வந்தன. சமூக இயங்கு நிலையின் குறியீடாக அமைந்த தேர் அச்சமூகத்தின் இறங்குநிலையைக் காட்டுவதாக அமைந்து விடுகின்றது. தேரின் கதை மிக நீண்ட கதை. அது எங்கள் பண்பாட்டோடு இணைந்த தொன்று. தேர்ச்சிற்பங்களை ஊன்றி நோக்கினால் அவை எங்கள் வரலாற்றை ஓரளவு எடுத்துக் கூறுவனவாக அமையலாம்.

இரதோற்சவத்தின் சிறப்பு

பரதஷ்டா ன்த்ருவஜோத், பரதஷ்டா சாகரம்
பரம்மஸ்ரீ அ. சப்பிரமணியக் குருக்கள்

யாழ்ப்பாணத்தின் நாயன்மார்கட்டுக் கிராமத்தில் இராஜஇராஜேஸ்வரி அம்பாள் வீற்றிருந்து அருள் பாலிக்கின்றாள். நீண்டகாலமாக அன்னைக்கு ஒரு தேர் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் பக்தர்கள் மனதில் ஏற்பட்டிருந்தது. செய்யப்படும் தேரில் அன்னை உலாவந்து அருள்பாலிப்பதை எதிர்பார்த்திருந்த மக்களுக்கு இவ்வாண்டுத் தேர்த் திருவிழாவில் அம்மன் புதிய தேரில் உலாவந்து அருள்பாலிக்க இருப்பது குறித்து இறையருளுடன் கூடிய உவகை அடைகின்றேன்.

இரதோற்சவம் என்பது தேர்த்திருவிழா ஆகும். பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான் திரிபுர அசுரர்களை அடக்குவதற்காகச் சூரிய, சந்திரரைத் தேர்ச்சில்லாகவும், நான்கு வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், சரம் (அசைவன), அசரம் (அசைவற்றன) ஆகிய பொருள்களைத் தேரின் ஒவ்வொரு உறுப்பாகவும் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட தேரிலே எழுந்தருளினார். இது தேர் பற்றிய தத்துவச் சிறப்பினை விளக்குகின்றது. அத்தேரினைச் செலுத்த மேருமலையை வில்லாகவும்

விஷ்ணுவை அம்பாகவும் அமைத்து, பிரமனைச் சாரதியாக இருத்தி, பிரணவமாகிய சவுக்குக் கொண்டு தேரைச் செலுத்தச் செய்தார்.

திரிபுரத்து அசுரர்களை அடக்குவதற்குச் சிவபெருமான் தனது சிரிப்பினால் முப்பிரங்களையும் அழித்துத் திரிபுரத்து அசுரர்களைத் தனது அடிமைகளாக்கித் தம்பதமளித்து அருளினார். இதனுடாக ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களையுடைய ஆன்மாக்கள் ஈடேறு பெறுவதற்காக இரதோற்சவம் நிகழ்கின்றது.

தேரோட்டம் என்பது வாழ்க்கையாகும். ஆகவே, மனிதனின் வாழ்க்கையினையே தேர்த்திருவிழா சித்தரிக்கின்றது. தேரினுடைய வடிவ அமைப்புச் சரீரத்தைக் குறிக்கின்றது. தேர்த்திருவிழா என்றால் சைவமக்கள் மனத்திலே பக்தி கலந்த ஆநந்தம் ஏற்படுகின்றது. ஆலயச்சூழல் மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி, குடும்பமாகச் சென்று இறைவனைத் தரிசித்துத் தமது நேர்த்திக் கடன்களை நிறைவேற்றுகின்றனர். பக்தர்கள் திருவிழாக் காலத்தில் காவடி எடுத்தல், அங்கப் பிரதக்ஷணம் செய்தல், கர்ப்பூரச் சட்டி எடுத்தல்

போன்றவற்றைப் பக்தியோடு மேற்கொள்வர். தேர்த்திருவிழாவிலும் இவற்றைச் செய்வதோடு, தமது கைகளினால் தேர்வடம் பிடித்துத் தேரினை இழுத்தும் மனநிறைவு பெறுகின்றனர்.

ஆகவே, இவ்வாறு சிறப்புமிக்க இரதோற் சுவத்தைக் கண்டு களிப்பதற்கும், வடத்தைப்

பிடித்து இழுப்பதற்கும் இம்மக்கள் செய்த பூர்வ புண்ணிய பலனே காரணமாகும். எனவே, புதிய தேரின் வெள்ளோட்டம் சிறப்புற நடைபெறுவதற்கும் இராஜஇராஜேஸ்வரி அம்மன் வீற்றிருந்து இரதோற்சவம் சிறப்புற நடைபெறுவதற்கும் எல்லாம்வல்ல பேய்ச்சி அம்பாளின் திருவருள் கைகூடுவதாக.

கும்பீடு ஞானம் குவலயத் தருள்வாய்

சுந்தர னாரின் தோழன் எந்தமை யானு மீசன்
 சுந்தரீ யாகு யோக - சீவகாமீ !
 சந்தன மார்ச லாகை தந்தீரு காணு மாறு
 நன்றுபன் னூறு ஆண்டு - அருள்பேய்ச்சி !
 தந்தையர் தாயர் மாது சொந்தம தான பேரர்
 தம்பொரு ளாசை யாலே - தடுமாறி
 குந்தக மாயை சேர கந்துக பாத மீது
 சீந்தைவை யாது நாளுந் - திரீவேனை
 பந்தமீ லாது லாவு புந்தியன் நேச மாகீ
 கும்பீடு மாறு ஞானந் தருவாயே
 பன்மணி யாடி நாத கிண்கிணீ யோசை பாய
 நன்னவ தேரீ லேறி - வருதாயே!
 கிந்நில மீது நானு மந்தரீ யாது வாழு
 மந்நிலை கூட நீயு - மருளாயோ?
 வந்தடி வீழு வோர்கள் தந்துயர் மாளு மாறு
 வந்நதருள் (கி)ராச (கி)ராசேஸ் - வரியாளே.

- கவிஞர் கி. குகதாசன்.

சரீரத்தின் வடிவமே சத்திரத் தோராகும்

தரு. செ. பத்மநாதன்

பணிப்பாளர்,

உலகவங்கி வீடமைப்புத்திட்டம்,

வடக்குக்கிழக்கு மாகாணம்.

‘சூன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத்

தருஞ்சக்தி பின்னமலான் எங்கள் பிரான்’ என உலகிற்கு மூலகாரணமாக விளங்கும் அன்னைத் தெய்வத்தின் மகிமையை எடுத்தியம்பினார் உமாபதி சிவாச்சாரியார். பெருஞ்சக்தியான அன்னைக்கு எமது அரியாலை மண்ணில் ஐந்து பிரசித்தி பெற்ற ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய நாச்சிமார் ஆலயம் என அரியாலையின் மத்தியில் விளங்கிய ஆலயமானது பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு மகாமாரியம்மன் ஆலயம் என அழைக்கப்படுகிறது.

அரியாலை மேற்கில் வெட்டுக்குளம் நாச்சிமார் கோவில் என அழைக்கப்பட்ட ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டுப் புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயம் என வழிபாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. நல்லூர் கிழக்கும் அரியாலை மேற்கு எல்லையும் ஒன்றுசேரும் இடத்தில் யாழ்ப்பாணம் என்னும் பெயர்வரக் காரணமாயிருந்த பாணன் வாழ்ந்ததாகக் கருதப்படும் இடத்தில் அமைந்துள்ள ஆலயம் இன்றுவரை நாச்சிமார் ஆலயமெனவே அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

மேலும் மேற்கு அரியாலையில் சரஸ்வதி அன்னைக்கும் ஆலயமொன்று இருக்கின்றது. சைவ ஆகமப்படி இவ்வாலயம் முழுமை பெறாத விடத்தும் மூர்த்திகரம் நிறையப்பெற்ற ஆலயமாக விளங்குகின்றது. இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக அரியாலை மத்தி - வடக்கில் அமைந்துள்ள ஆலயம் முன்பு நாயன்மார்கட்டு பேச்சியம்மன் ஆலயம் என அழைக்கப்பட்டது. இவ்வாலயம் பிரதிஷ்டை செய்து புனருத்தாரணம் பெற்ற பின் நாயன்மார்கட்டு இராஜஇராஜேஸ்வரி அம்மன் ஆலயம் என அழைக்கப்படலாயிற்று. இவ்வாலயத்திற்கு இன்று புதிய சித்திரத்தேர் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அன்னைத் தெய்வத்தைச் சைவமதத்தவர் களாகிய நாங்கள் பல வடிவங்களில் வணங்கி வருகின்றோம். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகவே ஒரு கிராமத்துள் அமைந்துள்ள இவ்வாலயங்கள் சாட்சியமாகின்றன. நாயன்மார்க்கட்டு இராஜஇராஜேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயமென இவ்வாலயம் பெயரிட்டு அழைக்கப்பட்டபோதும் அரியாலை மத்தி வடக்குக் கிராம சேவையாளர் பிரிவு

எல்லைக்குட்பட்ட ஆலயமாகவே இவ்வாலயம் இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆலயங்களின் திருவிழா என்பது ஆண்டுக்கொருமுறை வருகின்றது. அதுவும் இறைவனின் படைத்தல், காத்தல், அருளல் என்ற முத்தொழில்களை மையமாகக் கொண்டே இத்திருவிழாக்கள் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. இராஜஇராஜேஸ்வரி ஸ்ரீலலிதாதேவியைப்போன்ற உருவம் உடையவள். இவளது மூலமந்திரம் இருபத்தெட்டு எழுத்துக்கள் கொண்ட 'மகாசோடசி' எனப்படும். ஞானத்தின் முழுவடிவினைக் குறிக்கும். இவள் நாற்பது வயதினைக் கொண்ட இளமையைக் குறிக்கும் தெய்வமெனச் 'சீர்வீத்தியா' என்ற நூல் கூறுகின்றது. இவ்வனைத் தெய்வத்திற்குச் சித்திரை மாத வசந்த நவராத்திரி மிக விசேடமானது எனச் சைவமதத்தினர் கருதுகிறார்கள். அத்தகைய இராஜஇராஜேஸ்வரி அன்னைக்குச் சித்திரத்தேர் வடிவமைக்கப்பட்டு வெள்ளோட்டம் அவள் ஆலய வீதியிலே இன்று இடம்பெறுவது அன்னை சக்தியின் அருளின் மிகப்பெரிய உச்சமென்றே நாம் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு ஆலயத்தினோடும் சம்பந்தப்பட்டதாகத் தேர்த்திருவிழா அமைகின்றது. ஆலயம் என்னும் வடிவத்தின் மற்றொரு பகுதியாகத் திகழ்வதே தேர் உற்சவமாகும். அழித்தல் தொழிலை விளக்குவதாகத் தேர்த்திருவிழா இருந்தாலும் ஓடுதல் என்னும் செயலில் தேரான உடல் தத்துவத்தை எடுத்தியம்பும் ஒன்றாக ஆனபோதும் சரீரத்தைத் தேரென்றும், அதன் உள்ளிருக்கும் ஆத்மாவை ரதி அல்லது ஊர்ந்து செல்பவள் எனக் கருதவேண்டும் என ஞான சாஸ்திரங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. எனவே; ஆலயம் நிலைத்திருப்பது, தேர் என்பது அழிந்து போகும் ஆத்மாவைத் தொடராக இயங்க வைப்பது எனக்கொள்ளலாம். சரீர் அமைப்புகளைச் சித்திரமாகத் தேரில் வடிவமைக்கும் காரணம் இதுவென்பதை உணர்வோம்.

எல்லாம்வல்ல அன்னையான இராஜராஜேஸ்வரி சித்திரத்தேரேறி ஆன்மாக்களாகிய எம் சிந்தையில் குடியேறி எம்மை வாழ்விக்க வேண்டுமென வேண்டுகிறேன்.

'அன்னையே எல்லா நலமும்
அளிப்பாய் நீயே'

கண்குளிரக் காட்சி தந்தாள்

இராகம் : இரஞ்சனி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

கண்குளிரக் காட்சி தந்தாள் கல்யாணி

மண்புகழும் நாயன்மார் கட்டினி லமர்ந்து

(கண்குளிரக் ...)

அநுபல்லவி

எண்குணத் தான்மருவும் ஏகாம்ப ரேஸ்வரி

இசைபாட அருள்ஈஸ்வரி

(கண்குளிரக்...)

சரணம்

கஞ்சமல ரடியில் செஞ்சிவம் பொலித்திட

அஞ்சலென அபய வரதமும் அளித்திடும்

ரஞ்ஜனி நிரஞ்ஜனி இராஜா ஜேஸ்வரி

தஞ்சமருள் வாயெனக் கெஞ்சுமெ னக்கின்று

(கண்குளிரக்...)

- கவிமாமணி மா. த. ந. வீரமணிய்யர்

தேரோட்டம் வாழ்வின் நீரோட்டம்

ஆகம கர்யாஜோத், கர்யா க்ரம விஹாரத,
சீவஸ்ரீ சதா. மகாவிங்கசீவக் குருக்கள் ஜே. பி
பிரதமகுரு,
நாயன்மார்கட்டு அரசடி வீநாயகர் ஆலயம்,
செயலாளர்,
அகில இலங்கைச் சைவக்குருமார் அர்ச்சகர்சபை.

எமது சமூக வாழ்வில் தேர் பல்வேறு நோக்கங்களிற்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இறைவழிபாட்டிற்கும் இறைவனிற்கு அடுத்தபடியாக மனிதவடிவில் இறைவனாகக் காணப்படும் மன்னர்களிற்கும் ஊர்தியாகவும் போர்க்காலத்தில் போர்ப்படைகளையும் போர் வீரர்களையும் தாங்கிச் செல்லவும் வாழ்க்கையில் எமது சமய, சமூக தத்துவங்களை உணர்த்தும் சின்னமாகவும் கலை உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் பொக்கிசமாகவும் ஏன் எமது அடுத்த சந்ததியினருக்கும் விட்டுச் செல்லும் கலை வெளிப்பாடாகவும் சமய, சமூக விழுமியங்களாகவும் விளங்குகின்றது. அத்தோடு ஆண்டவனின் அருளை ஆன்மாக்களிற்கு வாரி வழங்கும் ஓர் அரிய சாதனமாகவும் மிளர்கின்றது என்றால் மிகையாகாது.

‘ஊர்கூடித் தேர் கிழப்போம்’ என்ற வாக் கியத்திற்கு உயிர் கொடுத்தாற்போலப் பெரும் கலைப் படைப்பாளிகளின் கலை வெளிப்பாடாகவும் உயர்ந்த உழைப்பாலும் கடினமான முயற்சியாலும் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றது இத்தேர். தேர்

என்பது தேகத்தையும், தேரோட்டம் மனித வாழ்க்கையையும் குறிக்கும். தேரிலே உள்ள சக்கரங்கள் சூரிய, சந்திரர்களாக விளங்கித் தேரை மண்ணிலே அமிழ்ந்து விடாமல் தாங்கி நிற்பதைப் போல் எமது உலக இயக்கத்திற்கும் மனித வாழ்விற்கும் இவை இரண்டும் இன்றியமையாதது. தேரின் அடித்தளம் பூமியில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியல் நெறியை உணர்த்துவனவாக அமைக்கப்படும். பூமியில் வாழ்பவன் உறுதியாகவும் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி நெருக்கமாக ஊர்மக்கள் வாழவேண்டும் என்றும் சமய, சமூக செயற்பாட்டை நெறிப்படுத்துபவையாகவும் அமைகின்றது. அதனால்தான் தேரின் அடிப்பாகத்தைப் பாரமாகவும் உறுதியாகவும் உருவாக்குகின்றார்கள். தேரிலே பூட்டப்படும் நான்கு குதிரைகளும் நான்கு வேதங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றது. எமது வாழ்க்கையில் சமய வழிபாடு இன்றியமையாதது. இதில் நால்வேதம் எம் வழிபாட்டின் செயற்பாட்டை நன்கு இட்டுச் செல்கின்றது. அதேபோன்று தேரை இழுத்துச் செல்வதற்கு நான்கு குதிரைகள். எமது வாழ்வை நெறிப்படுத்தி

வாழ்வதற்குச் சமய சாஸ்திரங்கள் உறுதுணையாக இருந்தாலும் பலவிதமான விருப்பு, வெறுப்புக்கள், துன்பங்கள், மயக்கங்கள் எமது தெய்வீக வாழ்விற்கு முட்டுக்கட்டை போடுகின்றது. நமது வாழ்வை நெறிமுறை தவறாது நிறுத்துவதற்கு சைவநாற்பாதங்களில் வழிநின்ற சமய குரவர்கள் தம் வாழ்வில் ஏற்பட்ட இடர்களால் தெய்வீக வாழ்வின் திசை பிறளாமல் தவிர்ப்பதற்கு, இறைவன் மீது கொண்ட அசையாத நம்பிக்கை கைகொடுத்ததுபோல் தேரோட்டத்திலும் தேர்திசை திரும்பாமல் சீரான பாதையில் ஓடுவதற்குக் கனதியானதும் உறுதியானதுமான சறுக்கிக் கட்டை போட்டுத் தேரைச் சீரான வழியில் செலுத்தப்படுகின்றது.

தேரின் அடித்தளத்தில் அமைக்கப்படும் குதிரை, யானை, மகரம், நாகம் போன்றவை விலங்குகளின் உருவங்கள். இவை காமம், குரோதம், கோபம், மதம், மாற்சாயம் என்னும் மன விகாரங்களைச் சித்தரிக்கின்றன. இவைகளை வென்றால்தான் வாழ்க்கையின் உயரத்திற்கு இட்டுச்சென்று சமமான பீடத்தில் நிறுத்துவது போல் இரதத்தில் அமைக்கப்படும் சிம்மாசனத்தில் இறைவனை நிறுத்துகின்றார்கள்.

தேரின் கால்பகுதி ஒன்பதாக அமைகின்றது. இங்கே ஒன்பது சக்திகள் தோற்றமாக அமைகின்றது. ஆன்மாவின் ஞானம், அஞ்ஞானம், அபிமானம், ராகாதிகுணம், இன்பம், துன்பம், விஷப்பற்று, பலவித கன்ம உபாகி, அவத்தை என்னும் ஒன்பதும் ஒன்பது யாழிகள். இதனால் தான் ஒன்பது யாழிகள் பவளக்காலிலே இணைக்கப்படுகின்றது. இதில் தொங்கும் வாகனமாலைக் குஞ்சங்கள் பல யோனி பேதங்களாக மாறி மாறி வரும் அவத்தையைக் குறிக்கும். தேரின் மேலே பூட்டப்படும் மணிகள், கொடிகள் தத்துவ சாஸ்திரங்களைக் குறிக்கும்.

இவைகளின் செயற்பாட்டிற்கு மத்தியில் ஆன்மா இறையின் பாதத்தை அடைவதற்கு இறைவனைத் தேரின் பீடத்தில் அமர்த்துகின்றோம். இறைவன் இவை அனைத்திற்கும் நடுவில் வீற்றிருக்கின்றான். அதேபோன்று எமது வாழ்வு சிறக்க வேண்டுமானால் இறைவனை எமது இதயத்தில் நிறுத்தவேண்டும்.

தேரின் மேற்பகுதி பலவகையான அமைப்புக்களில் அமைகின்றது. மேலே கலசத்தை நோக்கிச் செல்லச் செல்லக் குறுகிக் குவித்துச்

செல்கின்றது. மேற்பகுதியில் உள்ள எழுத கவரிகள் மனித எண்ணங்களின் பல விகாரங்களைக் காட்டுகின்றது. சிந்தனைகள் பலவாய்ப் பரந்துள்ளபோதும் அவைகள் இறுதியில் குறுகிய கவசமாகிய இறைவன் திருவடிப்பேற்றை நோக்கில் குவிந்து செல்லவேண்டும் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

வாழ்க்கையில் எண்ணங்கள், செயல்கள் எல்லாம் பலவாக மாறினாலும் அவையெல்லாம் பிறவிப்பயன் என்னும் பெரும் பேற்றினைக் குறித்து ஒருமுகப்படுதல் - குவிதல் அவசியம் என்பதையே மேற்பகுதியும் கலசமும் உணர்த்துகின்றது. இந்நிலை ஏற்படும்போது இறைவன் திருவடி நிழல் கிட்டும் என்பதையே கலசத்தின் மேலே பொருத்தப்படும் குடை உணர்த்துகின்றது. இப்படியாகப் பல தத்துவக் கருத்தை உணர்த்துவதே தேர். மேலும் பல தத்துவக் கருத்துக்களை நிறைய வெளிப்படுத்தலாம். ஆனால் விரிவிற்கு அஞ்சி இத்துடன் நிறுத்துவோம்.

தேரோட்டமான மனித வாழ்க்கையில் எவ்வொருவன் தனது மனோவிகாரங்களைத் தவிர்த்து, மனதைப் பக்குவப்படுத்தித் தனது மனதில் இறைவனை இருத்திப் பிறவிப் பெரும்பயனை நோக்கி மனதை ஒரு வழிப்படுத்திப் பயன் கருதாமல் கருமங்களைச் செய்கின்றானோ அவனே ஆத்மஞானம் என்ற நிழற்பேறு கிடைக்கு மென்ற தத்துவத்தையும் சமூக, சமய உண்மைகளை விளக்குவதே தேரும் தேர் உற்சவமுமாகும். இப்பெரு விழாவிற்கு வேண்டிய தேரினை உருவாக்கி இன்று வெள்ளோட்டமும் தேரோட்டமும் தொடங்குகின்றது.

இத்திருப்பணிக்கு உதவிபுரிந்த எமது கிராம மக்கள், அயல்கிராம மக்கள், வெளிநாட்டு அன்பர்கள், பரிபாலன சபையினர், திருப்பணிச் சபையினர், கலைப் படைப்பாளர்கள் அனைவருக்கும் ஆதி சக்தியாம் இராஜராஜேஸ்வரி (பேச்சி) அம்மன் திருவருள்பேறு கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

தேரின் அமைப்பும் வழிபாடும்

1. அச்ச இரண்டு - ஆன்மநெறி, பிரார்த்த நெறி
2. சில்லு - சூரிய, சந்திரர்கள்
3. நட்டுப்பார் - சமயநெறிக்கிசைவான நெறிகள்
4. அடித்தளம் - ஐந்து வகையான ஆசனம்
5. மேல்பீடம் - இறை இன்பம் தரும் ஆகம, புராண, இதிகாசங்கள்

6. குதிரை	-	நால்வேதங்கள்	அறுகோணம்: முருகன்
7. கால்கள். இணைந்த.	-	இறைவன், இறைவியின் மூர்த்திபேதங்கள்	நவகோணம் : சக்தி மூர்த்தங்களுக்குரியது.
8. கால் வெளிகள்	-	பூமிக்கும் ஆகாயத்திற்கும் இடைப்பட்ட பகுதி	சகரம் : பக்த தேவதைகளுக்கும் அர சாரும் மன்னர்களுக்கும் உரியது.
9. பந்தல்	-	ஆகாயம்	
10. பந்தல் மேற்பகுதி	-	திருவருள் அலைகள்	
11. பண்டிகை	-	திருவருள் அலை ஒருங்கும் தளம்	20. புதியதேரில் பூசிக்கப்படும் தேவர்கள் - சில்லில் : குரிய. சந்திரர்கள் தேர்வடம் : வாசுகி என்ற பாம்பு தேரின் அடித்தளம் : பூமி தேரின் நடுப்பகுதி : பரவெளி (கால்பகுதி) தேரின் மேற்பகுதி : ஆகாயம் தேரின் பண்டிகை : திருக்கைலாயம் தேரின் கலசம் : திருவருள் நிறைந்த இறைவன்
12. கலசம்	-	இறைவன் அருள் ஒடுக்கம்	
13. கலசத்தின் மேற்குடை	-	இறைவன் தன் கருணையில் எம்மை. எல்லோரையும் குறித்துக் காத்தல்.	
14. கலசத்தின் கூம்பு	-	இறைவன் மிகவும் நுண்ணியவன் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது.	21. தேர் அமைக்கும் போது கவனிக்க வேண்டியது - ஆலயத்தின் ஆயாதி சிற்ப அளவுகள் (கால்புர வாய் அளவு)
15. தேர்	-	இறைவன் ஆழமானவன், அகலமானவன். நுண்ணியன் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. 'ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியன்' - மணி வாசகர் சுவாமிகள் திரு வாசகம்	22. தேர் வெள்ளோட்டம் பிரதிஷ்டை - சகல மாதத்திலும் சக்கில பக்ஷத்தில் சுபதினத்தில் செய்ய வேண்டும்.
16. தேரின் வகைகள்	-	விஜயம், காந்தம். ஸ்ரீகோம், விசாலம். நிபத்திரம். ஸ்ரீவிளலம், பத்திரம். பத்திர விபாலம் என எட்டு வகைகள்	23. தேரில் முதல்முதல் ஏறி வெள்ளோட்டம் செய்பவர் - தேரைக் கலையம்சமாகப் படைத்த ஸ்தபதி
17. தேரின் வடிவமைப்பு	-	வட்டம். சதுரம். எண்கோணம், அறு கோணம், நவகோணம்.	24. தேரின் அச்சில் பூசிக்கப்படுபவர் - இந்திரதேவன்
18. தேரில் பூட்டப்படும் சில்லு	-	ஒன்று முதல் பத்து வரையான எண்ணிக்கையில் பொருத்தலாம்.	25. தேரில் இறைவன் இருக்கும் ஆசனத்தின் கீழ் - பஞ்சைன மூர்த்திகள் பூசிக்கப்பட வேண்டும்.
19. தெய்வ சம்மதமான தேர்	-	வட்டம் : விநாயகர், குரியன் எண்கோணம் : சகல தெய்வங்களிற்கும் உரியது	26. தேரின் கர்ணிகையில் - நவசக்திகள் பூசிக்கப்பட வேண்டும்.
			27. தேரின் நடுவில் - அந்த அந்த மூர்த்தியைப் பூசிக்க வேண்டும்.
			28. தேர் அலங்காரம் - தங்கம், வெள்ளி, தாம்மிரம், யாகவிருக்ஷங்களின் கிளைகள், கனிவகைகள், வாசனைப் பூக்கள், மணிகள், கொடிகள், பட்டு, வாகமாலைகள், சாமரை, ஆலவட்டம் போன்ற மங்களப் பொருட்கள்.

மேலும் பல விடயங்கள் தேர்பற்றி உள்ளன: உத்தரகாரணாகமம், குமார தந்திரம், ரத பிரதிஷ்டை படலம்

புவியினில் உயரும் புண்ணியம் அருள்வாய்

கவிஞர் சி. குகதாசன்

கதியதனை வார வந்து சதிபதிக ளாக நின்று
கனிவதுட னேவ ழங்க - வருதாயே!
கருணைதனை வாரு முந்த னிருகழல தேம றந்த
கசடனிவன் வாழ வந்த - னருள்தாராய்
புதியபெரு வாழ்வு வந்து நிதிபலவு மேநி றைந்து
புவியதனி லேயு யர்ந்து - ந்தம்வாழ
புகலவரி தான வந்தன் திருவருளை வாரி யிந்த
புலையளிவ னேனு முய்யும் - வரந்தாராய்
அதிருநடை யோடு வந்து சதிரதிடு வேகஞ் சீந்து
குதிரைதனை யேயு வந்து அதிலேறி
அநுதினமு மேப ணிந்து மநுநெறியி லேவ ளர்ந்த
அடியருள மேபு குந்து அருள்தேவி!
பதியிதென வேயு கந்து பரமனுட னேயி ருந்து
பரவடியர் தாள்ப ணிந்து தொழவேதான்
பரமபத மேவ ழங்கு பரமகலி யாணி யென்று
பலர்புகழ ஆள வந்த - அம்பாளே!

சீத்தியருள் இராஜராஜேஸ்வர்

கவிமாமணி மா. த. ந. வீரமணிஜயர்

இராகம்: தன்யாசி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

இனிக்கும்செந் தமிழிலே இராஜரா ஜேஸ்வரியை
கனித்திடப் பாடிடுவேன் - உளம்

அநபல்லவி

பனிக்குமானந் தக்கண்ணீர் பக்திபெரு கிப்பாயும்
அனைத்துல கம்அவள் அடிமலர் சூழித்துநிற்கும்

சரணம்

சீத்தியருள் வாள்பரா சக்திராஜ ராஜேஸ்வர்
நித்தியமும் கோயில்கொண்டே நாயன்மார்கட் டுறைபவன்
இத்தரையில் பக்தருக்கு இஷ்டசீத்தி அருள்பவள்
முத்தழகி தன்யாசி முத்துமுத் தானபாடல்

யா/ நாயன்மார்கட்டு ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி (பேய்ச்சி) அம்பாள்
ஆலய பரிபாலனசபை

தலைவர்
திரு. தி. தருமலிங்கம்
உப தலைவர்
திரு. சொ. தர்மகுலசிங்கம்
செயலாளர்
திரு. ச. சதாசிவம்
உப செயலாளர்
திரு. க. சீவராசா
யொருளாளர்
திரு. இ. அரசகுலசூரியன்

நிர்வாக சபை அங்கத்தினர்

திரு. கா. மனோநாயகம்
திரு. இ. ஸ்ரீகந்தபாலன்
திரு. மு. ஜெகதீசன்
திரு. நீ. இராசரத்தினம்
திரு. ந. சுதாகரன்
திரு. சி. ஆனந்தசுந்தரம்

ஆலய திருப்பணிச் சபை

01.02.2004 தொடக்கம்

தலைவர்
திரு. இ. அரசகுலசூரியன்
உபதலைவர்
திரு. ச. சதாசிவம்
செயலாளர்
திரு. சொ. தர்மகுலசிங்கம்
யொருளாளர்
திரு. க. சீவராசா

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

திரு. தி. தருமலிங்கம்
திரு. கா. மனோநாயகம்
திரு. நி. இராசரத்தினம்
திரு. மு. ஜெகதீசன்
திரு. வை. பாலசுப்பிரமணியம்

ஆலய பரிபாலன சபை 1971 இல் பதவி வகித்தோர்

தலைவர்கள்

திரு. ச. பொன்னையா (அமரர் 1985)
திரு. சு. பரநிருபசிங்கம் (அமரர் - 1988)
திரு. ச. பொ. பாலசிங்கம் (விலகியவர்)

செயலாளர்

திரு. வெ. கந்தையா (அமரர் - 1977)

யொருளாளர்

திரு. இ. சரவணமுத்து (அமரர் - 1994)
திரு. சி. இராசேந்திரம் (அமரர் - 1998)

1971 தொடக்கம் 1992 வரை பரிபாலனசபை உறுப்பினர்கள்

விலகியவர்கள்

1. திரு. இ. இந்திரன் - 1980
2. திரு. வ. வேலாயுதபிள்ளை - 1982
3. திரு. த. குணமணி - 1986
4. திரு. சு. சச்சிதானந்தம் - 1988

அமரரானவர்கள்

1. திரு. ந. முத்துக்குமாரசாமி - 1980
2. திரு. க. இராசேந்திரம் - 1998
3. திரு. க. பத்மநாதன் - 1999
4. திரு. பொ. ஐயாத்துரை - 2003

மாரதி மதிமகம்
காங்கேசுந்நறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.